

SEMJÉN ZSOLT
*Megharcolunk
minden magyarért!*

SEMJÉN ZSOLT

*Megharcolunk
minden
magyarért!*

*Mozaikok a magyar nemzet
közjogi egyesítéséről,
a keresztény politika kísérletéről*

BARANKOVICS ALAPÍTVÁNY
Budapest, 2011

© Semjén Zsolt, 2011

ISBN 978 963 88032 9 0

ELŐSZÓ

Pro Fide et Populo

Régi emlékem, egyszer Erdélyben járva egy meglehetősen korú férfi elkezdett sírni: magyar vagyok és még soha nem jártam Magyarországon! A trianoni békediktátum után nemcsak az elszakadt részekben élő magyarság sírt, hanem azok is, akik megmaradhattak csonka Magyarország területén.

A II. világháború után mesterséges amnéziát borítottak a tudatunkra, már csak keveseknek fájt, hogy nemzettestvéreink számosan élnek és szenvednek a határokon túl.

Ezért is következhetett be a rendszerváltás után érthetetlen módon a fölerősített propaganda és megfélemlítés hatására a 2004. december 5-i szánalmas népszavazás. A kinnrekedtekben mélységes fájdalom és csalódottság, a bennlévőkben tehetetlen szégyenérzet lett úrrá.

Egy év múlva a Hold utcai református templomban a nemzeti érzésű politikusokkal együtt istentiszteleten vettünk részt, ahol Izajás próféta szavait magyaráztam, akinek az Úr megparancsolta a babiloni szétszórás idején, hogy az egyik fiát szimbolikusan „rabolj gyorsan, prédálj hamar”-nak (Mahér-Salal-Has-Baz) nevezze el, a másikat pedig „a maradék visszatér”-nek (Seár Jasúb 7,3:8,3).

Vigasztalásként hatott az akkori rabló időben, hogy a megmaradt maradék magyarság visszatér jobbik énjéhez.

2010-ig kellett várni, amíg az országgyűlés szinte egyöntetűen e könyv írójának apostolkodása folytán meghozta a kettős állampolgárság gyógyító döntését.

Egyszerre magyarnak, kereszténynek, demokrátnak lenni nem kizáró dolog, hanem egymást fölerősíti, olyan eszmény, amely a legnagyobb keresztény politikusokat hevítette. Az Egyesült Európa egyik megálmodója, a boldoggá avatásra váró Robert Schuman azt írta: „A demokráciát végképp nem lehet csak úgy rögtönözni. Európa a kereszténység több mint egy évezredét szentelte annak, hogy kiformalja. A demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem is lesz.”

Magyar földön Barankovics István a háború utáni idők kereszténydemokrata politikus, akinek az ígéretes kezdet után már csak a száműzetés jutott, azt mondotta egy nagy történelmi tabló fölvezetése után: „embernek lenni az embertelenségben annyit jelent, mint hasonlítani Isten képére.”

Mindkét politikus eszményképe Semjén Zsolt kereszténydemokrata politikusnak, akinek parlamenti és országos küzdelmeiről, tevékenységéről szól ez a könyv, amit jó szívvel ajánlok az olvasónak. Az ő fáradozása 'Pro fide et Populo', 'a hitért és a népért' való.

Bábel Balázs

kalocsa-kecskeméti érsek

*„Az üldözők, anélkül, hogy akarnák,
segítenek az üldözötteknek, hogy
szentté váljanak...
De: jaj az ilyen 'segítőknak!'”*

Szent Josemaría Escrivá

I. Ellenzékben, ellenszélben

A 2010-ES PARLAMENTI
VÁLASZTÁSOK ELŐTT

POLITICA CHRISTIANA

– *A baloldali értelmiség önmagát modernnek, haladónak, progresszívnek állítja be, Önöket pedig konzervatívnak, múltba nézőnek, tradicionalistának.*

– *Az ő „modernségük” rég lejárt, a jakobinus-szabadságkőműves-bolsevik ötletekben gyökeredző, már a múlt században megbukott ideológiák, poros lomok, még akkor is, ha időnként leporolják és át-címkezik. A mi felfogásunk definitíve azért modern, mert éppen az a lényege, hogy tudatosan és állandóan visszalendül az örök értékekhez. Ami pedig az örökkévalóságban gyökeredzik, az bármilyen ősi, mégis mindig fiatal. Olvasson bele mondjuk a felvilágosodás enciklopédistáinak könyveibe. Olvashatatlan, legfeljebb kortörténeti szempontból lehet érdekes, ma már semmit sem jelentő kacatok. És olvasson bele Szent Ágostonba: eleven, friss, itt és most nekünk szól. Ágoston élő, az enciklopédisták poros könyvtárak moly-abrakja. Azért, mert Ágoston az Örökkévalósághoz kötődik, az enciklopédisták pedig egy elmúlt kor időleges ideológiájához. Hát ezért vagyunk modernek mi és avittak ők.*

– *Az utóbbi évtizedben Önnek három fontos könyve jelent meg a kereszténydemokrata politikáról, amelyek jószerivel minden pap könyvespolcán megtalálhatók.*

– *Ez azért is lehet így, mert tudatosan hangsúlyos bennük az egyházpolitikai rész, nem csak a filozófiai, de a praktikus szempontok tekintetében is. Én fontosnak gondolom a személyes aspektust is, mert – egy*

keresztény politikusnál különösen – a politikája őszinteségét, hitelességét kérdőjelezné meg, ha az ellenében lenne a személyes életével. De a súlypont kétségtelenül a magyar kereszténydemokrácia filozófiáján, ethoszán, annak kidolgozásán van, értelemszerűen kifuttatva a Kereszténydemokrata Néppárt konkrét politikájára.

– *Akár hívei, akár politikai ellenfelei reakcióit nézem, Önt tekintik Magyarországon a kereszténydemokrácia ideológusának.*

– Nem szívesen nevezném ideológiának, mégpedig azért, mert a teológiából következik az egyház társadalmi tanítása, és ennek a világ adott szituációjában való megvalósítási kísérlete a kereszténydemokrata politika, ezért, bár közvetlenül nem teológia, de nem is pusztán ideológia. Ezért nevezzük inkább keresztény politikai filozófiának.

– *Nyiri János ezért nevezhette az Ön szerepléseit, beszédeit, megnyilvánulásait kereszténydemokrata homiliáknak?*

– Gondolom igen. Erre a magyar történelemben három kísérlet volt. Az első Giesswein Sándor, aki mintegy előfutára volt a kereszténydemokrata-keresztényszociális politikának. Azért ő az első, mert ő kapcsolta össze először ténylegesen a keresztény társadalomfilozófiát a gyakorlati politikával. Ez a történelmi tett a politikai gyakorlatban két ok miatt nem volt – talán nem is lehetett – sikeres. Részint, mert az első világháború előtti és utáni magyar egyháziak többsége nem értette meg az idők szavát, például a nagybirtok kérdésében, és így Giesswein Sándor papi emberként – a legenyhébb kifejezéssel – nem tudhatta maga mögött az egyháziak támogatását. Részint pedig az ő keresztényszociális politikája mintegy felőrlődött az akkor lendületben lévő

liberális kapitalizmus és az osztályszocializmus illúzióinak malomkövei között.

– *A II. világháború után Barankovics István bontotta ki a kereszténydemokrácia zászlaját.*

– Pontosan így van. Ő lehetett volna a magyar Adenauer, ha nem a szovjet Vörös Hadsereg megszállása alatt lett volna Magyarország. Barankovicsban megvolt a teljes elméleti felkészültség és a gyakorlati politikához szükséges minden talentum. De ez a kis idő, ami a politikában adatott neki – amíg meg nem fojtotta a Rákosi féle kommunista diktatúra –, arra volt elég, hogy a Parlamentben utóvédharcokban megvillantsa politikai karizmáját, de arra nem, hogy kormányerőként alkothasson, országot építhessen.

– *A harmadik kísérlet itt és most történik a KDNP-vel?*

– Igen. Amint Barankovics sem volt egyedül, hiszen ott volt mögötte, mint társadalmi bázis a KALOT, élén a zseniális szervezővel, Pater Kerkaival, vagy ott volt mellette a nagy tudós és szent ember Bálint Sándor, akinek boldoggá avatása – Robert Schumannhoz hasonlóan – folyamatban van, ugyanígy én se tehetnék sokat, ha nem állt volna mellettem Varga László és nem állna mellettem a KDNP frakció, a párt és a keresztény – világi és egyházi – értelmiségi „holdudvar”.

Az viszont a történelmi szerencsés konstellációból adódott, hogy például egyházpolitikában az első Orbán-kormány idején nem csak meghirdetni, hanem megvalósítani is sikerült a kereszténydemokrata programot. Természetesen ki lehet jelölni sarokköveket és pilléreket a magyar kereszténydemokrácia történetében, de azért ez egyetlen ívet alkot. Az olyan felfogásnak, amely az Örökkévalóságban gyökerezik,

van egy sajátos ereje. Engem nem csak ez a frakció vesz körül, akikkel ma együtt vitézkedünk a parlamentben, hanem körülvesz egy égi frakció is: Barankovics és Bálint Sándor, Varga László és Kovács Zoli bácsi, Isépy Tamás és Rapcsák András. És ez így együtt az, amit én a magyar keresztény politika kísérletének nevezek, és amiért ezt az egészet csinálom: *politica christiana*.

(*Hazánk, 2008. július,*
az interjút Kárpáti Katalin készítette)

SZENT ISTVÁN-NAPI ÜNNEPI BESZÉD

Kalocsa, 2008. augusztus 20.

Ünneplő Honfitársaim, Szent István király népe!

Minden ünnepségnél, minden megemlékezésnél felmerül az a kérdés, hogy voltaképpen mi az értelme mindennek? Mi az értelme annak, hogy az év egy ki-tüntetett napján összejövünk, szép szavakat hall-gatunk meg, lobognak a zászlók, beszédek hangza-nak el? Mi ennek az értelme az egyes ember és a nemzet egészének életében? Mindennek két értelme van. Az egyik az, hogy hitet és erőt merítsünk őseink példájából. A másik pedig, hogy levonjuk a történel-münkben rejlő tanulságokat.

Hitet és erőt meríteni, mert egy létszámában kis nép számára nincs megmaradási esély csak akkor, ha minden egyes tagjában benne él az egész magyar történelem, az egész magyar kultúra. Annak a tudata és büszkesége, hogy érdemes ehhez a nemzethez tartozni, hogy nincs még egy nép a földkerekségen, aki annyi Nobel-díjast adott volna az emberiségnek, mint a magyarság, és nincs még egy család az egész világtörténelemben, aki annyi szentet adott volna az egyháznak, mint az Árpád-ház. A másik pedig, hogy levonjuk a történelmünkben rejlő tanulságokat, hogy ez útravalóul szolgáljon a következő magyar évtized-re, évszázadra, évezredre.

Szent István idején pontosan ugyanaz volt a meg-maradás parancsa, mint ami 1848-ban, vagy 1956-

ban. Szent István korában ezt úgy fogalmazták meg, hogy a keresztény Európához való csatlakozás és a szuverén magyar állam megteremtése. 1848-ban ez úgy hangzott, hogy haza és haladás, vagyis a nemzeti függetlenség kivívása, illetve a polgári átalakulás. 1956-ban ugyanez volt a feladat: a polgári demokrácia, a jogállam megteremtése, véget vetni a diktatúrának és a nemzeti függetlenség kivívása, magyarul az, hogy menjenek ki az oroszok. És ez a kettős egy feladat: a szükséges társadalmi átalakulás, az idők szavának megértése és a nemzeti függetlenség biztosítása, ez a magyar megmaradás feltétele! A magyar nemzet sírásója, aki a kettő közül bármelyiket is feladja.

Szent István korában két zsákutca fenyegette a magyar megmaradást, és Szent István bölcsessége, hogy mindkettőtől megvédte a magyarságot. Az egyik zsákutca Koppány volt, aki nem értette meg az idők szavát. Én nem tudom, hogy Koppány magyarabb volt-e, mint Szent István, de azt pontosan tudom, hogy a magyar megmaradást Szent István jelentette. A másik zsákutca a nemzeti függetlenség feladása, aminek szimbóluma Orseoló Péter, aki ajánlotta hűbérbe Magyarországot a Német-római Császárságnak. Szent István történelmi művében az a zseniális és azért jelenti a magyar megmaradást, mert úgy kapcsolódott a keresztény Európához, hogy eközben nem lettünk sem a Német-római Császárság, sem a Bizánci Birodalom hűbérese.

Szent István műve a kereszténység, az európaiság és a magyarság hármasság oltárképe, annak a tudata, hogy ez a három nem egymással szembenálló, hanem egymásra mutató valóság. És ez a három együtt jelenti a magyar megmaradást.

Nézzük az elsőt, a kereszténységet. Barátaim! Ha most realpolitikailag nézzük a dolgot, azért tényleg fel kell tennünk a kérdést, hogy mi a magyarázata annak, hogy megmaradtunk itt a germán és a szláv tenger közepén? Tisztán politikai, szociológiai szempontból nem sok esélye volt a magyarságnak, és mégis megmaradtunk. Itt vagyunk, magyarul beszélünk, őrizzük a történelmünket, a kultúránkat. És föl kell tenni a kérdést, hogy miért van az, hogy a hozzánk hasonló többi keleti nép, a hunok, az avarok, a besenyők eltűntek a történelemből, mi pedig megmaradtunk. Pedig Attila király birodalma nem volt rosszabbul szervezve, mint az államalapítás kori Magyarország, az avar kaganátus nem volt gyengébb, mint a honfoglalás körüli magyar törzsszövetség. A besenyők egy hajszállal sem voltak gyengébb harcosok, mint honfoglaló eleink. Ők mégis eltűntek a történelemből, mi pedig megmaradtunk. Miért? Azért, mert Szent István a kereszténység sziklafundamentumára építette fel a magyar nemzet katedrálisát. Ezért maradtunk meg mi magyarok és ezért tűntek el a történelemből a hozzánk hasonló keleti népek, a hunok, az avarok, a besenyők.

És ahogy főtisztelendő atya is említette az imént a szentmisén, a Szent István-i mű nem érthető meg, ha Szent Istvánból ki akarják hagyni a szentet. Ugyanis valóban az a helyzet, hogy azzal a jellel, ahogy Szent István a szentkoronát felajánlotta a Szűzanyának, ezzel az *immanens magyar történelemnek transzcendens távlatot adott*. És Szent István nemcsak a múltbeli kereszténységet jelenti, hiszen éppen 2000-ben a millennium évében egyedülálló ajándékot adott az egyetemes kereszténységnek: az egyházszakadás óta Szent István az első közös szentje ke-

letnek és nyugatnak. Szent István az az öltés, amivel megkíséreljük összevarrni azt, ami ezer évvel ezelőtt 1054-ben elszakadt. Szent István mindig meghatározó volt a magyar nemzet tudatában. Ezért soha nem tudták rákényszeríteni a magyar népre az ünnep meghamisítását, amikor nem Szent Istvánt akarták ünnepelni, hanem például a Rákosi-féle alkotmányt, vagy amikor elnevezték Új Kenyér Ünnepeként. A magyar nép mindig tudatában volt annak, hogy Szent István nem pusztán I. István, hanem Szent István.

Másik az európaiság. Barátaim, botrány, amikor nekünk magyaroknak azt kell hallgatnunk, hogy mi pár évvel ezelőtt Európához csatlakoztunk, mert hol lennénk ezeregyszáz éve – vagy ki tudja mióta –, ha nem Európában? És megfordítva, hol lenne ez az Európa, ha mi nem lettünk volna Szent István óta minden szellemi gyökerünkkel egy évezrede ebben az Európában? Mert mi véreztünk pajzsként védve ezt az Európát a tatárral szemben, a törökkel szemben és – hogy diplomatikusan fogalmazzak – a keleti pogányság más formációjával szemben ezer éven keresztül. És ezért van, hogy nekünk nem a cselédlépcsőn kell bekullognunk ebbe az Európai Unióba és ott szegény rokonként meghúzni magunkat, hanem történelmi munkánk révén kiérdemelt helyünket kell méltósággal elfoglalni, mert *ha mi nem becsüljük magunkat, senki sem fog megbecsülni minket*. És ha mi nem tudjuk és tudatosítjuk a saját értékeinket, akkor senki sem fog értékelni minket.

És a harmadik Szent István-i oltárkép: a magyarság. Szent István szuverén magyar államot hozott létre, a magyarság önálló történelmi műhelyét, hogy az a magyarság politikai önkifejeződése legyen. A Szent István-i műben az a zseniális, hogy úgy lett

része a keresztény Európának, hogy egy pillanatig sem tűrte, hogy a magyar szuverenitást kétségbe vonják, úgy lettünk része a keresztény Európának, hogy nem lettünk egy provinciája a Német-római Császárságnak és nem lettünk provinciája a Bizánci Birodalomnak. Szent István vaskézzelel vezetete ezt az országot a keresztény Európába, de amikor uralkodásának vége felé a megváltozott német-római politikai viszonyok következtében a német császár megpróbálta hűbéresévé tenni Magyarországot, úgy kiverete innen, hogy a lába sem érte a földet. Ez a Szent István-i mű politikai fundamentuma: a szuverén magyar állam, mint a magyarság történelmi műhelye, a magyarság intézményes önkifejeződése.

Barátaim, amikor a magyarságról beszélünk, látunk kell, hogy ma oda jutottunk, hogy ha kiejtjük azt a szót, hogy magyar, kiejtjük azt a szót, hogy nemzet, akkor bizony-bizony könnyen megkaphatjuk a bélyeget, hogy magyarkodunk, nacionalisták vagyunk, ezért pontosan meg kell mondanunk, hogy mit értünk nemzeti elkötelezettség alatt. Minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték. Egy sajátos arc, Istennek egy gondolata. Senki nem adhatja azt az értéket, ami a magyarság, csak mi magyarok. Ami a horvátság, csak a horvátok, ami a lengyelség, csak a lengyelek. Senki nem adhatta a világirodalomnak Dosztojevszkijt, csak az oroszország. Senki sem adhatta a zeneirodalomnak Wagnert, csak a németország. És senki nem adhatta és adhatja az egyetemes emberiségnek Arany Jánost, Ady Endrét és Bartók Bélát, csak a magyarság. Csak mi. És ha mi eltűnünk a történelemből, akkor az egyetemes emberiség lesz örökre pótolhatatlanul szegényebb egy sajátos arccal, egy dallammal, Istennek egy gondolatával, azzal, amit magyarságnak neve-

zünk. Éppen ezért nekünk magyaroknak az egyetemes emberiség felé elsődleges kötelességünk a saját magyarságunk megőrzése, kimunkálása és felmutatása. Mert ez az a gazdagság, amit csak mi adhatunk az egyetemes emberiségnek.

Ha végignézzük a magyar történelmen, azt látjuk, hogy a magyar történelem mindig akkor torkollott katasztrófába, amikor lecsúsztunk a Szent István-útról, akár jobbra, akár balra. És akkor gyarapodott, gazdagodott a nemzet lelkileg, szellemileg és anyagiilag is, amikor hűségesek voltunk Szent István örökségéhez!

Persze joggal lehet azt mondani, hogy kedves képviselő úr, ez nagyon érdekes beszéd volt, szép gondolatokkal, de hát itt élünk a mindennapok gondjai között, a kenyérgondok közt, ezer probléma szorításában. Ez igaz. De nekünk, Szent István népének van egy különleges erőnk, az, hogy van felettünk egy védőpajzs, az örök magyarok védőpajzsa: Szent István és Szent László, Hunyadi János és Hunyadi Mátyás, Rákóczi és Széchenyi örök magyarsága. Ők a mi útmutató csillagaink és ezek között a csillagok között is Szent István a sarkcsillag, és ha a magyarság útkereszteződéshez ér – mint ahogy most útkereszteződésnél áll –, akkor ő az a csillag, aki a magyar megmaradás felé vezető utat mutatja!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

(Gondola, 2008. augusztus 22.)

ÖTLETTELEN ÖTLETELÉS

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. szeptember 15.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Amit ma reggel hallhattunk, és amit korábban olvashattunk, az nem különbözött attól az ötleteléstől, amit már évek óta hallhatunk és olvashatunk. Azzal az egy különbséggel, hogy egyre kevesebb benne az új ötlet. Mindez szép illusztrációja annak, hogy Gyurcsány Ferenc a gondolatokból már sokszor kifogyott, a szóból még soha. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jaj!)* Azokkal a problémákkal birkózik, iszapbirkózik, amelyeket ő maga csinált. Ezek a következők: Medgyessy Péter idején kiváló tanácsadóként az egyensúly felbomlása, amiről Fodor Gábor is szólt; majd utána éveken keresztül a növekedés lefojtása, lesöpörve mindazokat a módosító javaslatokat, amelyeket tucatjával nyújtott be az ellenzék. Majd a hitelesség problémája: most nem akarok Őszödre rátérni *(Moraj az MSZP soraiból.)*, de az adótörvények tekintetében hogyan lehet hitelességről beszélni akkor, amikor például 2005 végén elfogadnak egy adócsomagot arról, hogy adót csökkentenek, majd a választások után a szöges ellentétét teszik, visszavonják, és adót emelnek; az államadósság kérdése, ami már szinte mindent maga alá temet; káosz az egészségügyben, káosz az oktatásban. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Ha tényleg úgy gondolja, hogy abban a programban, amit most meghirdetett, támogatottságra számíthat, akkor mi az akadálya annak, hogy akár most, a napirend elfogadásánál, négyötödös többséggel eltérve a Házzsabálytól, szavazzunk róla? Mi az akadálya annak, hogy nézzük meg, ennek a programnak van-e támogatása az Országgyűlésben? Ha van, nosza rajta, sok sikert hozzá! Ha nincs, akkor pedig mi az értelme a politikai agónia meghosszabbításának? Hiszen ez a politikai agónia árt az országnak. A versenytársaink, Szlovákia, Románia gyorsvonatsebességgel húz el Magyarországot mellett. (*Moraj, közbeszólások az MSZP soraiban.*) Minden hét, minden hónap árt az országnak. Nincs vesztegetnivaló időnk.

Ahhoz, hogy az országot ki lehessen vezetni a mostani válságból – most minden politikai hovatarozástól függetlenül, tisztán technikai értelemben –, két feltételt teljesíteni kell. Az egyik a tényleges társadalmi támogatottság, a másik pedig a stabil parlamenti többség. E nélkül, ha Adenauer feltámadna, ő sem tudná kivezetni az országot ebből a válságból. Ahhoz, hogy tényleges parlamenti többség jöhessen létre, stabil parlamenti többség, mögötte tényleges társadalmi támogatottsággal, ezt egyetlen módon lehet elérni: új választásokkal.

Tisztelt Ház! Magyarország ettől a parlamenttől már nem sokat várhat (*Moraj az MSZP soraiból. – Dr. Vadai Ágnes: Tőletek biztosan nem!*), legfeljebb egyetlenegy dolgot: adjuk vissza az emberek kezébe a döntést, és mondják meg az emberek, hogy ők hogyan látják, és hogyan legyen tovább. Mert nem az emberek vannak a parlamentért, hanem a parlament van az emberekért. Ezért demokrataként és

az ország válságából kivezető utat mutatva a Magyar Országgyűlés a legtöbb, amit az emberekért tehet, az, ha megszavazza saját maga felosztatását, és visszaadjuk az emberek kezébe a döntést, és mondják meg az emberek, hogy hogyan legyen tovább.

Köszönöm. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiból.)*

A MOSTANI PÉNZÜGYI VÁLSÁG A NEOLIBERÁLIS GAZDASÁGPOLITIKA TÖRTÉNELMI CSŐDJÉNEK ELŐJELE

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. október 13.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Az a világméretű válság, amelynek tanúi vagyunk, tovább mélyítette az amúgy is meglévő magyarországi válságot, és ezért indokolt egy szélesebb kitekintéssel élve reflektálni azokra a világfolyamatokra, amelyeknek tanúi lehetünk.

A mostani válság a neoliberális gazdaságpolitika válsága, történelmi csődjének előjele. A „láthatatlan kéz” mítoszának csődje, annak az ideológiának a csődje, amely azt hirdette, hogy a gazdaságban, a pénzügyekben nem szükséges az állami szerepvállalás, majd a gazdaság, majd a piac szabályozza önmagát. Ennek a liberális politikának a nevében rombolták az államot, és most azt várják, hogy az állam mentse meg a helyzetet. II. János Pál pápa a marxizmus bukása után prófétai módon arra figyelmeztette a világot, hogy a létező szocializmus törté-

nelmi csődje nem jelentheti a neoliberais vadkapitalizmus megdicsőülését.

És, Tisztelt Ház, azt gondolom, az erkölcsi szempontok sem tehetők zárójelbe. Erkölcsi botrány az, hogy a korrupt bankok és bankárok gátlástalan kapzsiságának következményeit az adófizetőkkel, a kisemberekkel, Mari nénivel és Józsi bácsival akarják megfizettetni.

Elhangzott, hogy a tabukkal le kell számolni. Én is így gondolom. A felelősök, azok a bankárok, akik felelősek mindezért, ami történt, vállaljanak részt a terhekből. Hogyan lehet azt mondani a bérből, fizetésből élő embereknek, hogy húzzák meg a nadrágszíjat, miközben azok, akik elképzelhetetlen vagyonokat loptak össze, nem hajlandók ezekből a terhekből semmit sem vállalni? Vagy magyar vonatkozásban: hogyan lehet azt mondani, hogy a kis- és középvállalkozások terhei nőjenek, amikor a multik különböző kedvezményei változatlanok maradnak? Mi azt mondjuk, hogy mindenki vállaljon arányos terhet.

Gyurcsány Ferenc bérbefagyasztást javasolt, pénteken is (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*), most is lényegében ez volt – sajátos retorikai megfogalmazásban –, ami a kereszténydemokraták számára elfogadhatatlan. Mégpedig azért elfogadhatatlan, mert a bérből és fizetésből élőket sújtja, azokat, akiket amúgy is a legközvetlenebbül érint a növekvő hitelek drágulása és az infláció. S ennek a bérbefagyasztásnak – a svájci indexálásból való – következménye az is, hogy így a nyugdíjak is csökkenni fognak, és azok megélhetési lehetősége is romlik, akik amúgy is a legnehezebben élnek, és akiknek a közvetlen megélhetéséről van szó.

Gyurcsány Ferenc 12 pontot említett, ami között van persze elfogadható is, nem véletlenül javasoltuk például a költségvetési tanácsot; és van számunkra elfogadhatatlan is, ilyen a bérbefagyasztás. De ezekkel a programokkal kapcsolatban némileg szkeptikussá tesz minket az, hogy ez volt körülbelül a századik programja és az ezredik pontja.

Azt halljuk, hogy Gyurcsány Ferencnek van programja. Persze; Gyurcsány Ferencnek minden kérdésben van legalább nyolc-tíz programja, amelyek szöges ellentétei egymásnak. De ezekben a programokban kétségkívül van két közös vonás: mindegyiket meghirdette már, némelyiket többször is, mindegyiket ellenezte már, némelyiket többször is, de egy biztos: eddig egyikből sem lett semmi.

Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc mostani javaslatának kommunikációs célja napnál világosabb: PR, a felelősség áthárítása és a figyelem elterelése. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*) De a közjogi relevanciája több mint homályos.

Köszönöm. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

A MAGYAR KERESZTÉNYDEMOKRÁCIA SZENTJEI

*Két portré:
Kerkai Jenő és Bálint Sándor*

A magyar kereszténydemokráciának voltak államférfiai, mint Barankovics István és Varga László. És voltak szentjei: mint P. Kerkai Jenő és Bálint Sándor.

Kerkai Jenő

„Életem egyetlen és legnagyobb szerelme a magyar nép volt”. Ezekkel a szavakkal összegezte életét halálos ágyán az az ember, aki talán a legtöbbet tette a XX. században a falusi ifjúság fölemeléséért.

Czinder Jenő Zala szülötte volt, s zalaegerszegi iskolás évei alatt csírázott ki lelkében a vágy: tenni a magyar faluért. Megérett benne a hivatástudat is: jezsuita szerzetesnek jelentkezett. Amikor tízévi egyetemi képzés után fölszentelték, szülőföldje tiszteletére fölvette a Kerkai nevet. Kerkai Jenő atya a külföldi tanulóévek után harmincévesen a szegedi szemináriumba kapott tanári kinevezést, ekkor ne-

kilátott nagy álma megvalósításához. Segítőtársakat választott maga mellé, akikkel közösen kezdte meg a parasztfjúság szervezését, s vele párhuzamosan a szervezet kiépítését, elvi és gyakorlati kereteinek kidolgozását. A mag, amelyet elvetett, hamar virágba borult s termőre fordult. Kiderült: óriási a vágy a magyar agrárfjúságban az értelmes, önálló életre, s ami ennek első feltétele: a tanulásra, a hasznos szaktudás megszerzésére.

A KALOT – a Katolikus Agrárfjúsági Legényegyesületek Országos Testülete – két éven belül országos mozgalommá terebélyesedett. Falvak százai alakultak egyletek. Ezek jártak a különböző tanfolyamokra. Az 1939 karácsonyára megszerzett egykori érdi jezsuita noviciátusi épületben 1940-ben megkezdődött a népfőiskola, amelynek tanfolyamai zsúfolt termekben zajlottak. A KALOT százezres szervezetté bővült.

Voltak, akik rossz szemmel nézték a KALOT-ot és munkatársait, mindenekelőtt Kerkai Jenőt. Gyűlölték a nyilasok, gyűlölték a kommunisták. A szovjet megszállás alatt a megerősödő kommunisták 1946-ban látták elérkezettnek az időt a KALOT fölszámolására. Ehhez egy nyilvánvaló hazugságot hoztak föl ürügyül: két részeg szovjet tiszt összeverekedett a Király utcában, és egyikük lelőtte a másikat – ehhez az esethez költötték hozzá azt a bornírt ostobaságot, hogy egy „KALOT-egyenruhát viselő” fiatalember lőtte volna le a szovjet tisztet egy „körúti ház padlásáról”, majd „öngyilkos lett”.

Ezt a világraszóló hazugságot használták föl ürügyül arra, hogy 1946-ban betiltsák a KALOT-ot. Szervezőire, aktivistáira nehéz évek vártak. A KALOT-os múlt bélyegnek számított. Magát Kerkai Jenő

atyát 1949 elején tartóztatták le, s 1959 szeptemberéig sánylódtott Rákosi meg Kádár börtöneiben. Miután kiszabadult, évekig segédmunkásként ke-
reste kenyerét, 1964-től haláláig a pannonhalmi
papi öregotthonban élt.

Kerkai Jenő atya abban látta meg saját küldetését,
amit a KALOT négyes jelszavában foglaltak össze:
*Krisztusibb embert! Műveltebb falut! Életerős népet!
Önérzetes magyart!*

Krisztusibb embert! – „Valláserkölcsi felfogásunk
nem pusztá templomügy, vagy magánügy, több!
Krisztusibb embert akarunk a kapa, kasza mellett, de
az üzemekben, gyártelepeken, munkaviszonyokban
is!” – hirdette a KALOT. „Nem tűrhetjük a zse-
bünkben, s gyakorta a torkunkon kotorászó kezét
csak azért, mert szelídek, alázatosak, katolikusok
vagyunk. Minden jogunk megvan annyira keresz-
ténynek lenni, mint amennyire keresztényellenesek
ellenségeink. Senki sem kívánhatja tőlünk azt, hogy a
szelídség, alázat, felebaráti szeretet jelszava mellett
kifosztani engedjük magunkat és sutba dobjuk az
okosságot, mely keresztény erény, vagy feladjuk az
önvédelemhez való jogunkat, mely a keresztény
erkölcs tanítása szerint életünk és javaink védelmére
megillet bennünket.”

Műveltebb falut! – „A műveltebb falu és tanyavilág
felépítése során arra a hatalmas munkára is vállal-
koztunk, hogy az egyéni képzés mellett népművelést,
népkultúrát is végzünk. Ott, helyben a sokszor meg-
irigyelt városi kultúrszínvonalra emeljük a falut és a
tanyát. Visszaszerezzük, megőrizzük, megmentjük
sajátos népi értékeinket, szokásainkat, viseletünket,
hagyományainkat. Ezek megmentése a falu meg-
mentését jelenti.”

Életerős népet! – „Félreérthetetlenül kenyérre, ruhára, biztos otthonra gondolunk. Éspedig a szociális igazságosság nevében.”

Önérzetes magyart! – „Ezen elsősorban a helyes és tiszta nemzeti öntudatot értjük, mely komoly, népmentő munkára kötelez minden színes, hazafias szólamáradat helyett. Önérzetes magyarságunk lényege tehát erkölcsi, kulturális és szociális kötelezettségeinek teljesítése a magyar család és a magyar nép iránt. Magyar család, magyar nép nélkül nincs magyar nemzet!”

A KALOT nemzedék üzenetét a legszenvedélyesebben Varga László jezsuita páter így fogalmazta meg a ma keresztényei számára is érvényes módon: „Könnyű belátni, milyen szomorú torzítás és hitvány kis utánczat a keresztény humanitás mellett mindenféle pogány filantrópia, s azért mi keresztények vagyunk bűnösök abban, hogy ma mégis a megváltás kontárjai csinálják a történelmet, mialatt mi ostoba közönnyel, vagy botránnyosan gyáván nézzük az emberiesség nevében folyó emberirtást. Amíg mi nem akarjuk oly komolyan a családi bért és otthont minden magyarnak, a vasmunkásnak, utcaseprőnek, kubikusnak és cselédnek, mint örök boldogságunkat, nincs jogunk az üdvösségre, se földön, se égben, és megérdemeljük, hogy mint rossz pelyva, elégjünk Isten haragjának tüzeiben.”

Bálint Sándor

Sokan megfordultak a Parlament falai között, de bizonyára nem járunk messze a valóságtól, ha azt

mondjuk: talán senki sem ismerte olyan mélyen a magyarságot, mint Bálint Sándor. A világszerte elismert néprajztudós a szeged-alsóvárosi magyar kultúra kutatója, de helyesebb, ha így fogalmazzuk: megélője volt. Ha valakire, hát Bálint Sándorra érvényes a kifejezés: tősgyökeres magyar. Ez a magyar kultúrsziget intakt egységben vészelt át a török hódoltság másfél százados megpróbáltatásait, és azután is megőrizte színmagyar jellegét (nyelvét, szokásait, vallásosságát, ünnepeit). Ebből a tájból sarjadt Bálint Sándor, elődünk a magyar törvényhozásban.

Bálint Sándor az 1945-ös választásokon kapott mandátumot kisgazda színekben, de már akkor is a Kereszténydemokrata Néppárt tagja és politikusa volt. Képviselői munkáját az 1947-es választások után a mi pártunk képviselőcsoportjában folytatta. Időtálló példát mutatott, hozzászólásai a magyarság ügye iránti elkötelezettségről tanúskodnak, s mély felelősségtudat, az erkölcsi értékek feltétlen tisztelete hatotta át minden mondatát. Szavaival, viselkedésével mindenkor megőrizte a parlamentáris normákat egy olyan korban, amelyben elhatalmasodott az erőszak: az Országgyűlésben szavakban, kint az utcán és az éjszakában pedig az ávós terror gyakorlatában.

Szűzbeszédét az 1946. évi VII. tc. – a „hóhértörvény” – ellen tartotta. Rámutatott: „a köztársaság védelméről” szóló tervezet szándékolatlan homályos fogalmi készletével lehetőséget teremt a politikai ellenfelekkel való leszámolásra. Bálint Sándor, amikor felmérte, hogy az Országgyűlésben véget ért a magyarság tényleges szolgálatának lehetősége, lemondott mandátumáról. Ennek a szomorú eseménynek éppen hatvan éve.

Hazatért a gyökereihez: folytatta szegedi egyetemi tanári és kutatói hivatását. Ő a politikától távol tartotta magát, a Kádár-féle szellemi-lelki terror azonban nem kerülte el őt. Az a tény, hogy Szegeden egy professzor – aki katolikus hitét mélyen megéli – a népi vallásosság témakörével foglalkozik, gyanússá tette a rezsim szemében. 1959-1964 között ügynökökkel figyeltették, telefonját lehallgatták, lakását többször – titkosan – átkutatták, naplóját ellopták. Naplója felhasználásával, valamint a besúgói jelentések alapján házkutatást tartottak nála, és koncepciós pert kreáltak ellene.

Az 1965. októberi bírósági ítéletben az akkor 61 éves professzort hat hónap – három évre felfüggesztett – börtönbüntetésre ítélték. A szegedi egyetem fegyelmi vizsgálatot folytatott ellene, amelynek végeredményeképpen nyugdíjazták. A per tárgya: államellenes izgatás volt. Bálint Sándor olyan könyveket és folyóiratokat hozott be az országba külföldi kongresszusokról hazatérve, amelyeket a Kádár-rezsim tiltott, pl. Milovan Gyilas: Beszélgetések Sztálinnal; Szász Béla: Minden kényszer nélkül; a Mater et Magistra... kezdetű pápai enciklika stb. Némely könyveit kölcsönözte barátainak, és beszélgetett velük azokról – ez lett a vád. Bálint Sándor öt napon át kényszerült vallomást tenni olyan „főbenjáró bűnökről”, mint pl. „Mi volt a véleménye Gyilas könyvéről?” vagy „Mit mondott X. Y.-nak Szász Béla könyvéről?” A válaszadásban (öt napon keresztül!) azt kockáztatta, hogy egy rossz mondattal börtönbe juttat valakit. Bámulatra méltó szellemi és lelki teljesítmény, hogy őmiatta senki sem ült a vádlottak padjára.

Saját – ismeretlen – följelentőjéről azt mondta: Isten bocsássa meg neki, aki „éngöm ide juttatott”.

A professzorról mindenki, aki csak találkozott vele, a legnagyobb elismerés hangján szólt. Egész életével, minden szavával és cselekedetével példát mutatott. Még az egyik besúgója is így jellemezte: „sziklaszilárdan áll meggyőződése mellett” és „a nagyvonalú és zseniális emberek közé sorozom.”

Mi lehetett a titka Bálint Sándor minden próbát kiálló emberségének? A válasz kulcsa: az Anyaszentegyház tanítását minden részletében követő, és annak az élet minden pillanatában megfelelni akaró hit. A szeged-alsóvárosi római katolikus népi vallásság szellemi kincsei annyira fontosak voltak számára, hogy egész személyiségét, tudományos pályáját ennek a kincsnek az összegyűjtésére és megörökítésére tette föl. A szeged-alsóvárosi népi kultúrát kezdetben mint a szüleitől kapott örökséget szerette meg, később a magyar népi kultúra legtisztább megjelenésének tekintette. A magyar népi kultúra vizsgálatát idővel kiterjesztette az egész magyarságra, és több gyűjtőutat tett a történelmi Magyarország területén.

Nagy megtiszteltetés számunkra Bálint Sándor, a Magyar Országgyűlés egykori képviselője, akinek életszentsége nemcsak kortársai megbecsülését érdemelte ki, hanem örömmel számolhatunk be arról, hogy boldoggá avatása – reményünk szerint – már nincsen messze, és ha megtörténik, akkor büszkén mondhatjuk el magunkról, hogy a nagy francia kereszténydemokrata politikus, az európai megbékélés és egység egyik megteremtője, Robert Schuman mellett a mi elődünk, Bálint Sándor – a Magyar Országgyűlés és a Kereszténydemokrata Néppárt egykori tagja – olyan politikus volt, akit boldoggá avatva példaként állít ország-világ elé az Anyaszentegyház.

Legyen Bálint Sándor öröksége figyelmeztető jel, hogy erkölcstelenül hazudni, felelőtlenül politizálni nem szabad, és az igazmondás parancsa az Ország Házában kétszeresen is kötelező! Aki tényleg föl akarja emelni Magyarországot, a helyes útra akarja terelni a nemzet sorsát, az erőt és példát meríthet Bálint Sándor életéből és munkásságából.

Kerkai Jenő és Bálint Sándor, könyörögjetez éretünk!

*(Gondola, 2008.
Mindenszentek ünnepén)*

AZ TETSZELEG A CSÓDTÓL VALÓ MEGMENTŐ SZEREPÉBEN, AKI A FŐ FELELŐSE A CSÓDNEK

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. november 3.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc-től már sok valótlan-ságot hallhattunk, de a mostani talán a legnagyobb volt és a legabszurdabb. Már a címe is, tisztelt Ház, amely úgy szól, hogy „Biztonság és növekedés” – amikor feltűnően se biztonság, se növekedés nincs. Sőt, az ország jellemzője éppen a bizonytalanság: az emberek megtakarításainak bizonytalansága, a munkahelyek bizonytalansága, az ország helyzetének bizonytalansága. A növekedés tekintetében pedig a benyújtott első költségvetési törvény még 3 százalékos növekedéssel számolt, most már 1 százalékos csökkenéssel. Tehát se biztonság, se növekedés. Az pedig maga az abszurditás, hogy az a Gyurcsány Ferenc tetszeleg a csódtól való megmentő szerepében, aki a fő felelőse annak, hogy csőd közeli állapotba jutott az ország.

Tisztelt Ház! Vagy azért kell felvenni ezt a hitelt, mert tényleg államcsőd fenyeget – akkor viszont fel kell tenni a kérdést, hogy miért fenyeget államcsőd, miért pont Magyarországot fenyegeti az államcsőd az egész Európai Unióból –, vagy ha nincs csőd-helyzet, akkor meg miért kell felvenni ezt a hitelt? Ha államcsőd fenyeget, államcsőd közeli állapot van, akkor az a kérdés, hogy az egész Európai Unióból miért Magyarországot fenyegeti az államcsőd. Miért nem Romániát? Miért nem Szlovákiát? Miért nem a Baltikumot? Erre nem válasz a világválság, ez csak egy részválasz. Mert ha a világválság lenne az egyedüli ok, akkor a többi európai uniós országot is ugyanígy érintené – de nem érinti.

Tehát nem valamifajta természeti csapással állunk szemben, hanem az ok alapvetően az, hogy legyengítették az ország immunrendszerét. Legyengítették a rossz kormányzással, a korrupcióval, legyengítették gazdaságilag, legyengítették szociálisan, legyengítették politikailag, legyengítették nemzeti szempontból, legyengítették erkölcsileg, és legyengítették lelkieg is. Ha pedig nincs államcsőd közeli helyzet, akkor felelőtlen a hitelfelvétel.

Csaba László professzor úr tegnap azt mondta, hogy bárkitől jobb lett volna felvenni ezt a hitelt, mint a hírhedt Valutaalaptól. S ezzel az a helyzet, tisztelt Ház, hogy az unokáinkat is eladósították. Ráadásul mindezt – lényegében megint a régi Fekete János-i, kádári időket idézve – a parlament kikerülésével, a nyilvánosság kizárásával. Ezért követeljük a teljes nyilvánosságot. Mert ezt az adósságot nem Gyurcsány Ferenc és nem Veres János fogja visszafizetni, hanem a magyar emberek. Én is, önök is, az itt ülő sajtósok is, a tévénezők is, a bérből és fizetésből élő emberek, a nyugdíjasok, a kisgyerekek, tehát a ma-

gyar emberek fogják visszafizetni. És ezektől a magyar emberektől Gyurcsány Ferenc nadrágszímegszorítást kér; az ellenzéktől statisztálást, az SZDSZ-től és az MDF-től mamelukságot.

Gyurcsány úr, ön ettől az országtól és ettől a nemzetől már csak egyetlenegy dolgot kérhet: bocsánatot. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

A két frakcióvezető a parlamenti arénában

A SZLOVÁKIAI MAGYARELLENES ATROCITÁSOKRÓL

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2008. november 10.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Elítéljük minden nemzet és nemzetiség megsértését, és elítélünk minden provokációt – a Kereszténydemokrata Néppárt ezt teszi immár 64 év óta. *(Moraj az MSZP soraiban.)*

Három megjegyzést engedjen meg nekem a Tisztelt Ház! Elhangzott, hogy nem vagyunk könnyű helyzetben. Valóban nem vagyunk könnyű helyzetben, több szempontból sem, például a szlovák rendőri brutalitás elítélésekor bizony-bizony Magyarországra vetül Gergényi árnyéka. *(Közbeszólások és derűltség az MSZP soraiból. – Dr. Géczi József Alajos: Micsoda?! Az is szlovák volt, vagy mi?!)* A jelenlegi szlovák kormánykoalíció vezető ereje az önök politikai családjába tartozik, és ezért arra kérem Gyurcsány Ferenc urat, hogy tegyen lépéseket a szocialista európai fórumokon. *(Moraj, közbeszólások az MSZP soraiban.)* Megjegyzem: hasonló esetben én az Európai Néppártban biztos, hogy kezdeményeznék megfelelő lépéseket. *(Közbeszólások és derűltség az MSZP soraiban.)* És fel szeretném hívni az Országgyűlés figyelmét azokra a méltánytalanul ke-

vés publicitást kapott erőfeszítésekre, amelyeket Erdő Péter bíboros úr tett a szlovák–magyar megbékélésért egyházi vonalon. *(Dr. Géczi József Alajos: Ez viszont igaz! Ez jó!)*

Összefoglalólag: készen állunk a tárgyalásokra, és arra is, hogy hazai és nemzetközi fórumokon a szükséges lépéseket megtegyük.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

ABSZTRAKCIÓK HELYETT ANTROPOLÓGIAI FORDULATRA VAN SZÜKSÉG

(részlet)*

– Azt gondolom, alapvető szemléletbeli fordulatra lenne szükség, amely helyén kezeli az absztrakciókat, a gazdasági makroadatok mögött képes meglátni az embereket, mert nem az emberek vannak a gazdaságért, hanem a gazdaság az emberekért. A már említett szemlélet, ami mindent a gazdasági praktikum szempontjából vizsgál, az emberi létezés végletes leszűkítése, hiszen az ember mégsem azért él ezen a világon, hogy termeljen, árut állítson elő, hanem hogy megélje az életét, kiteljesítse önmagát, felnevelje a gyermekeit, kultúrája legyen és folytathatnám. A termelés-fogyasztás ennek eszköze és nem célja.

Gyurcsány Ferenc mondataiban a jól ismert bolsevik metódus fedezhető fel, ami mindenkor azt hirdeti, dolgozz ma sokat, viselj el mindent szó nélkül, és akkor később, néhány év vagy évtized múlva jobb lesz neked vagy az unokádnak. Sándor György fo-

*A cikkek és interjúk mindig az eredeti, teljes szöveget hozzák, jelezve, ha a témaisméltés elkerülése szükségessé teszi a rövidítést. Ugyanakkor néhány alkalommal tudatosan hagytuk meg ezeket, azért, hogy a cikkek egészének gondolati íve ne törjön meg.

galmazta meg ezt máig érvényesen annak idején az Egyetemi Színpadon, amikor Kádár Jánost utánozva azt mondta: „Fiatalok, tiétek a jövő! Úgy volt, hogy a miénk lesz...”

Úgy gondolom, mindenféle kormányzati és médiabéli nyomás ellenében, nekünk az absztrakciók helyett az emberek valóságával kell foglalkoznunk, tehát a makrogazdasági és GDP-adatok – bár ezek alapján talán minden eddiginél jobban ostorozható lenne a kormányzat – helyett azzal kell foglalkoznunk, hogy ezek mit jelentenek Mari néninek és Józsi bácsinak. Tud-e fűteni télen, el tud-e menni az unokájával gyermeknapon mondjuk a Vidám Parkba? Mert a lényeges kérdés nekünk maga az élet és nem különféle, gyakorta manipulált absztrakt, statisztikai adatsorok. Tehát szerintem valamiféle antropológiai fordulatra van szükség.

*(Gondola, 2009. január 14.,
az interjút Brém-Nagy Ferenc készítette)*

A POLITIKAI PROSTITÚCIÓ KORSZAKÁT ÉLJÜK

Magyarországon a szocialista és a liberális ideológiából is kizárólag a negatívumok valósultak meg a kormányzati gyakorlatban – nyilatkozta lapunknak adott interjújában Semjén Zsolt. A KDNP elnöke szerint az Európai Unió jelenleg bűnben él, de nem bűnben fogant. Az ellenzéki politikus ezen kívül beszélt még Románia EU-csatlakozásáról, a székelyföldi autonómia ki nem kényszerítéséről, a homoszexuálisok regisztrált élettársi kapcsolatáról, a segélyezés politikájáról és az egyre növekvő bűnözésről.

– Magabiztosan nyerte a Fidesz–KDNP jelöltje a ferencvárosi választás első fordulóját, ám kevesen mentek el szavazni, a helyi választópolgárok 75 százaléka nemet mondott a parlamenti elitre. Mindent figyelembe véve sikerként értékeli a választást?

– Az emberek torkig vannak azzal a politikai prostitúcióval, ami bizonyos pártoknál a kopogtatócédulák gyűjtésénél is megmutatkozott. Ez okozhat kiábrándulást a parlamenti demokráciából. Ugyanakkor közel hatvanszázalékos eredményt ért el a Fidesz–KDNP, vagyis a polgárok nagy része bennünk látja a megoldást.

– Mit szól ahhoz, hogy a már visszalépett SZDSZ nagyon alacsony részvétel mellett is az ötszázalékos küszöb környékén áll negyedikként?

– A ferencvárosi környezet egyfajta mikroklíma, itt az eredményeket a korábbiakhoz viszonyítva kell szemlélni. Az SZDSZ vereségét külön kidomborítja, hogy korábban ennek a pártnak a képviselője nyert a IX. kerületben, bár kétségtelen, Gegesy Ferenc nagyobb súlyú személyiség, mint John Emese.

– *Lehet annak bármilyen kézzelfogható következménye, ha az ellenzék eggyel több képviselővel lesz jelen a parlamentben?*

– A költségvetési törvény módosító javaslatainak szavazásainál például több esetben egy vokson múlt azok támogatása vagy elutasítása. Emellett mégiscsak egy polgári politikus veszi át a 2006-ban szoclib színeken elnyert mandátumot.

– *Sokszor volt olyan érzése az embernek, mintha nem is kisebbségi kormány, hanem hárompárti koalíciós kabinet lenne hatalmon. Az SZDSZ és az MDF felváltva segítette ki az MSZP-t...*

– Napi parlamenti tapasztalat, hogy csiki-csuki játék zajlik az MSZP részéről. Gyurcsány Ferenc hatalomban maradását hol az SZDSZ, hol az MDF biztosítja. Olyan ez, mint egy színházi előadás, hiszen mindeközben próbálják fenntartani az ellenzéki látszatot. A költségvetést – amit ha leszavaz a Ház, új választást eredményezhetett volna – az SZDSZ, az adótörvényeket pedig az MDF támogatta. A politikai prostitúció olyan esetével állunk szemben, ahol a prostituált még arra is igényt tart, hogy erényes úri-hölgynek látszódjék.

– *A miniszterelnöki megbízott Császár Antalt és Lengyel Zoltánt – mindketten exfideszesek, az utóbbi az MDF frakcióvezető-helyettese lett – minek nevezné? Ők még kis túlzással egyes szocialistáknál is fegyelmesebben támogatták a kormányt.*

– Náluk az erkölcs látszata sem számít, csupán az ár. Császár Antal szerepe a szimpla áruláson túl nagyon súlyos alkotmányossági problémát is feszeget. A végrehajtó hatalom ugyanis politikai hatalmának fenntartásáért egyszerűen megvette a törvényhozás egyes tagjait, és fiktív módon, de Császárt bevette a kormányzati struktúrába. Miközben az alkotmányosság alapköve éppen a törvényhozói és a végrehajtói hatalom elválasztása, addig Gyurcsány Ferenc a hatalomban maradásáért a kormányoldal apraját-nagyját és néhány állellenzékít és álfüggetlent jól fizető kormányzati megbízásba helyezi, magyarul egész egyszerűen megveszi. Ez az államhatalmi ágak szétválasztásának mint alkotmányos alapelvnek a lábbal taposása.

– *Az ellenzék is leszalámizhatta volna a válságos időkben a szocialistákat...*

– Azon túl, hogy mi nem tudunk pozíciókat osztogatni, nem is akarunk, mert nem a mi stílusunk. Ez tipikusan a szocialistákra jellemző módszer, akik a liberálisokhoz hasonlóan Magyarországon a legrosszabb énjüket érvényesítik. Mindkét oldalnak a negatívuma érvényesült a Gyurcsány-kormányban. A szocialisták súlyosan eladósították az országot, ám pozitívumuk, hogy általában védik az állami tulajdont, itt egyáltalán nem érvényesült. A liberálisok kifejezetten államellenesek, és mindent privatizálnak, kiszolgáltatottá teszik az országot, amely így is történt. Javukra lehet azonban írni, hogy általában nem engedik eladósodni az államokat. Magyarországon ez is másképp történt, a liberálisok hagyták adósságcsapdába jutni hazánkat. A Gyurcsány-kormányban mindkét ideológia a rosszabbik énjét adta. Gyurcsány Ferenc egymaga nagyobb adósságot csinált az országnak, mint Kádár János, a liberálisok pedig

porig rombolták az államot, tönkrevették az alapvető oktatási, egészségügyi rendszert, és a privatizáció folytán eltüntették a nemzeti vagyont, kiszolgáltatva az országot a globalista tőkének. Ennek a következménye, hogy az állampolgárnak már nemcsak a szolgáltatást kell kifizetnie, hanem a befektetők profitját is, ezért drágább itt minden.

– *Hamarosan európai parlamenti választások lesznek. Magyarország öt éve tagja az uniónak, ám a magyar vállalkozások jelentős része egy euró támogatást nem kapott még, a magyar gazdákat továbbra is diszkriminálják, egyáltalán nem rendeződött a határon túli magyar kisebbségek helyzete, s utalás sincs az EU alkotmányában a kereszténységre. Megérte belépnünk?*

– Az a brüsszeli bürokrácia, amelyik ma országol, olyan alma, ami már nagyon messze elgurult az alapító atyák fájától. Az Európai Uniót három kereszténydemokrata politikus álmodta meg, Adenauer, Schuman és De Gasperi. Mi minél inkább az alapító atyák örökségéhez akarjuk visszavigálni az Unió hajóját. Éppen ezért a KDNP – egyedülként – nem szavazta meg a magyar parlamentben az uniós alkotmányt, és a lisszaboni szerződést sem, mert nincs benne hivatkozás a kereszténységre. Az Uniónak márpedig egyetlen identitása lehet, a keresztény civilizáció öröksége. Ha ezt elutasítja, akkor pusztán egy gazdasági tömörülés lesz, amelynek az a következménye, hogy a történelem első zökkenőjében szét-esik. Kritikusak vagyunk az Unióval szemben, de hűek vagyunk az alapító atyák örökségéhez. Személy szerint úgy látom, hogy *az EU bűnben él, de nem bűnben fogant*. Mindenesetre el kell kerülni az Unió iránti szervilitást, ami a szocialista párt sajátja. A KGST-ből örökölt mentalitással szolgai módon adja

fel a magyar érdekeket, hogy megveregessék a vál-
lát, milyen európai.

– Ez történt Románia uniós csatlakozásánál is, amelyet mindegyik párt feltétel nélkül támogatott, szó sem esett az Európa egyes részein egyébként természetes területi autonómiáról a Székelyföld vonatkozásában.

– A nemzeti érdek szolgái módon történő feladása mellett veszélyes az unióellenesség is, mert a valóságban nem vezet sehová. Félreduzzogással még a lehetőségét is elveszítenénk, hogy a nemzeti érdekeket érvényesítsük, és az unió egészét keresztény értékeink felé mozdítsuk el. Románia csatlakozása vonatkozásában a KDNP volt az egyedüli, amely nem nyomott gombot az Országgyűlésben, mert Románia tagsága nemzeti szempontból nem vállalható addig, amíg a Székelyföld autonómiája nincs biztosítva. Történelmi bűnt követett el a jelenlegi kormány, hogy még csak kísérletet sem tett ennek kikényszerítésére. Azonban nem szavazhattunk nemmel sem, hiszen december 5-én nemzetáruló módon a Gyurcsány-kormány kirekesztette az erdélyi magyarságot a magyar állampolgárságból, és ezek után vállalhatatlan és felelőtlen lett volna az, ha a magyar Országgyűlés még az uniós állampolgárságot is elveszi tőlük.

– Az ország egyik legnagyobb problémája a népességfogyás. Jelenleg napirenden sincs ez a kérdés. Vannak javaslatok a probléma kezelésére?

– Igen, s ha kormányra kerülünk, azt meg is fogjuk valósítani. Ma Magyarország a demográfiai katasztrófa szélén áll. Ez azt jelenti, ha nem születik több gyerek, akkor a most harminc-negyven éves embereknek nem lesz nyugdíja. A KDNP egyik életcélja, hogy tegyük lehetővé: az emberek választ-

hassanak a személyi jövedelemadó és a családi adózás között. Európában Franciaországban tudták megfordítani a demográfiai trendet, éppen a családi adózással. Ennek az a lényege, hogy ne csak azt nézzük, valakinek mekkora a jövedelme, hanem azt is, hány emberről gondoskodik. Adjuk össze a család tagjainak jövedelmét, s osszuk el a családtagok számával. A családi adózás azokon segít, akik dolgozni akarnak, tisztességgel adóznak, a gyerekeikért élnek, és nem a gyerekekből akarnak megélni. Sajnos az erről szóló javaslatunkat – amelyről parlamenti vitanapot is tartottunk – érdemi válasz nélkül söpörte le a kormánytöbbség. Viszont sikerült nyilvánosságra hoznom azt a titkosított anyagot, amelyben a kormány egymillió ázsiai migráns betelepítését készítette elő. Miután ezt a vitanapon elmondtam, pár napig tagadták, ám amikor nyilvánosságra hoztam a teljes dokumentumot, elálltak ettől a tervüktől. Mulatságos eset volt, amikor nagy tudású Petrétei miniszter úr a felszólalásom után azt mondta: nincs ilyen dokumentum, de már keresik azt, aki kiadta...

– December végén szavazott az Országgyűlés a szociális törvény módosításáról, ám semmi lényeges dolog nem változik: a megélhetési gyerekgyártóknak, munkakerülőknak a jövőben sem éri meg a legális munkavállalás, hiszen a segély összege adott esetben magasabb lehet. Pedig ezen a területen tényleges reformot lehetett volna véghezvinni, amely jelentősen csökkentette volna az állami kiadásokat...

– Teljes joggal irritálja a dolgozni akaró embereket a mostani segélyezési rendszer. A KDNP már a Horn-kormány kezdetén benyújtotta azt a javaslatát, hogy kössék közmunkához a segélyeket, illetve csak azokat segélyezzék, akik önhibájukon kívül nem tudnak dolgozni. Szent Pál is azt mondta, hogy aki nem

dolgozik, ne is egyék. Abszurd, hogy életerős emberek tömege segélyekből és feketézésből él, miközben számos feladatot lehetne elvégezni közmunkával. Az az ember, aki dolgozhatna, de naplopóként él éveken át, az már aligha fog dolgozni, ráadásul tovább örökíti családjában ezt a társadalomellenes életmódot. Egyfelől munkalehetőséget kell biztosítani az államnak, másfelől viszont presszionálni kell ezeket az embereket, hogy ne segélyekből vegetáljanak, hanem munkával jussanak előre.

– *Miközben az iskolai integrációról papol a kormány, nem ösztönzi a cigányságot a tanulásra. A segélyezést, illegális munkavállalást és bűnözést ösztönző politika meddig tartható fenn?*

– Az MSZP-nek és az SZDSZ-nek ezért lehet ez az érdeke, hogy a cigányság egy részének szavazatait megkaparintsa. Ezzel ugyanúgy árt a magyarságnak, mint a cigányságnak. Az Orbán-kormány idején hozott törvényt megszüntették, amely szerint csak akkor jár támogatás a gyerekek után, ha bizonyíthatóan iskolába jár. Eltörölték az iskolalátogatási kényszert. Mi lett ennek a következménye? Például az a cigánygyerek, aki 2002-ben hatéves volt, így távolról sem biztos, hogy most iskolába jár. Mire mi visszaállítjuk az iskolába járás kötelezettségét, akkor ez az ember 14 éves lesz. Ebben a korban már nem kezd el az első osztályt. Az MSZP tehát a cigányság egy részét egy életre tönkretette, hiszen soha nem lesz esélyük a munkaerőpiacon. Ráadásul nagy valószínűséggel az ilyen iskolába nem járó gyerek napjában egyszer se lakik jól, miközben a magyar adófizetők adójából utánuk kifizetett pénzeket a szülők napok alatt eldajdajozzák. Mi azt mondjuk, hogy a

tanulás és a munkára szorítás a járható út, ez teszi lehetővé a cigány-magyar együttélést, a cigányság számára a szegénységi csapdából való kitörést.

– *Érezhetően növekszik a bűncselekmények száma, naponta hallani egyre brutálisabb, életellenes bűnesetekről. A romák érintettsége ebben ugyanígy vitathatatlan, mint ahogy az egyre terjedő szegénység is.*

– Megjegyzem, ha a liberálisok álláspontja érvényesülne az egészségügy és az oktatás területén, s megtörtént volna a társadalombiztosítás privatizációja, akkor a cigányság nagyon nagy része kiszorult volna mindenfajta egészségügyi ellátásból... Ennyit a liberálisok humanizmusáról. A cigányokkal kapcsolatos bűnelkövetésnél sajátos manipuláció folyik. A kisebbségek érzékenységére tekintettel kell lenni, de a „politikailag korrekt” álláspont nem jelenthet kettős mércét, a nyilvánvaló szociológiai tények letagadását, ami érthetően a társadalomban lévő feszültségek, indulatok növekedéséhez vezet. Szociológusként is mondom, súlyos felelőtlenség előítéletnek bélyegezni valami olyat, ami napi tapasztalat, szociológiai tény, hiszen ezek után a tényleges előítéletesség is relativizálódik. A közbiztonság tekintetében a programunk, hogy legyen minden faluban rendőr, és persze ne lehessen pártpolitikai célokra felhasználni őket. Ezenkívül szigorítani kell a büntető törvénykönyvet, például a személy elleni erőszakot súlyosabban szükséges megítélni. Van üdvös szigor, gondoljunk Szent László törvényeire. Az úgynevezett megélhetési bűnözésre pedig azt a példát hoznám fel, hogy ha valaki fázik, akkor ellenőrzött módon legyen joga az erdőben lehullott ágakat összeszedni, és azzal fűteni. Azonban sen-

kinek nincs joga méter magasságban levágni más fáit, komplett erdőt kiirtani és utána eladni azt a feketepiacon.

– *Decemberben hatálytalanította az Alkotmánybíróság a regisztrált élettársi kapcsolatáról szóló törvényt a KDNP beadványa kapcsán. Ön kiegyezne azzal, hogy az állam elismeri a homoszexuálisok élettársi kapcsolatát, cserébe pedig újra elfogadja az egyházi esküvőt, mint hivatalos házasságkötést?*

– A kettőnek semmi köze egymáshoz. A vallásos állampolgárokat ne kényszerítsük egy kiüresedett, számukra semmit sem jelentő önkormányzati kvázi szertartásra. A környező országokban vagy például az Egyesült Államokban is elfogadják külön-külön az állami vagy egyházi házasságot egyaránt hivatalosnak. Az egyneműek vonatkozásában a liberális törekvések a természet rendjével állnak szemben. Nem győzöm hangsúlyozni, senkit sem akarunk diszkriminálni, de két dolog védelméhez a végsőig ragaszkodunk: az egyik, hogy két azonos nemű ember kapcsolata ne lehessen házasság, mert az megszentelt fogalom és intézmény. A másik, hogy ne fogadjanak örökbe gyermeket, mert annak egészséges fejlődéshez való joga erősebb, mint az egynemű párok gyermekre való igénye. Ha egyszer kinyitjuk ezt a kaput, hol lesz ennek a vége? Ha két férfi házasodhat, akkor három miért nem? Ha a családjogi törvényből, amely szerint a házasság egy férfi és egy nő között lehetséges, az SZDSZ kiveteti azt, hogy férfi-nő, akkor az egy-egy milyen alapon marad benne? Akkor milyen alapon „diszkriminálják” a mozlim többnejűséget vagy a szimpla bigámiát? Hol van ennek a vége? Amikor XVI. Benedek pápa a magyar püspökök ad limina látogatásán azt

mondta, hogy a Gyurcsány-kormány által áterőltetett regisztrált élettársi kapcsolatról szóló törvény nemcsak a keresztény tanítással és a természet rendjével áll szemben, hanem a magyar alkotmánnyal is, a kormánypárti sajtó durván megtámadta a pápát. A KDNP az Alkotmánybírósághoz fordult, és a taláros testület megsemmisítette úgy, ahogy van az egész jogszabályt.

*(Magyar Nemzet, 2009. január 21.,
az interjút Pál Gábor készítette)*

A CSALÁDOK CSŐDVEDELMÉRŐL ÉS A SZOCIÁLIS BANKRÓL

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2009. február 16.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Valóban úgy van, hogy ha lehámozzuk a kommunikációs csomagolást, akkor ami marad, az végeredményben egy újabb megszorító csomag. Újabb adóemelés, újabb pénz-behajtás, újabb Gyurcsány-csomag.

Az pedig már tragikomikusnak tekinthető, amikor 2016-ról meg 2024-ről értekezik ilyen orákulum-szerűen, hiszen ön mögött egy olyan költségvetés van, ami saját bevallása szerint két hetet nem élt meg. Egy olyan költségvetés, aminek a benyújtásakor még plusz 3 százalékos GDP-növekedéssel számoltak, most pedig elismerik, hogy mínusz 3 százalékos GDP-csökkenés van, és ez még tovább romolhat. Ha egy költségvetést két hétig sikerült életben tartaniuk, akkor miért gondolják, hogy 2016-ra kijelentéseket tehetnek? Nem beszélve arról, hogy addig még azért lesz legalább két választás.

Ahhoz, hogy egyről a kettőre tudjunk jutni, négy kérdésre válaszolni kell. Hová jutottunk? Kik a felelősök? Mik a javaslatok? Mi a megoldás? *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Na, halljuk! – Kezdjük a javaslatokkal!)*

Hová jutottunk? Tisztelt Ház! Hárommillió ember él a létminimum közelében vagy az alatt, és a számuk napról napra nő. 8 százalék a munkanélküliség, és a munkanélküliek száma napról napra nő. Ezer iskolát zártak be, 10 ezer tanárt tettek az utcára. A közbiztonság olyan, mint az ötvenes évek Harlemben. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)* A külföldi és belföldi bizalomvesztés miatt a forint megrendült. 300 forintos euró van, ami az adósok ellehetetlenüléséhez vezet. Megjegyzem, hogy mióta a csomag nyilvánosságra került, tovább romlott a forint árfolyama.

Eltüntették az állami vagyon még megmaradt részét, és mindent elborít és megfojt az államadóság. Magyarország az IMF markába került. Emlékeztetek arra, hogy Orbán Viktor miniszterelnöksége idején visszafizettük az IMF-hitelt. Amikor Strauss-Kahn úr Magyarországra jön tárgyalni önhöz, akkor az legalábbis bennem azt a képet idézi fel, amikor Cecil Rhodes Szváziföldön a bennszülött törzsfőnököktől üveggyöngyökért vette meg az országukat és tette rá a kezét. *(Felzúdulás és derűltség az MSZP soraiban.)* Az ön személyes pozíciójának biztosításán és gazdagodásán túlmenően mindenben kudarcot vallott. A Gyurcsány-kormány története kudarcok története.

A felelősség tekintetében pedig ön azzal kezdte, hogy a világválság a felelős. Ha csak a világválság a felelős, akkor válaszolni kellene arra a kérdésre, hogy

miért csak Magyarország szorult az egész Európai Unióból IMF-hitelre. Miért nem Románia? Miért nem Bulgária? Miért nem Litvánia? (Szűcs Erika: – *Várájál még!*) Miniszter asszony azt mondja, hogy várjak még. De akkor is fennmarad a kérdés, hogy miért Magyarország szorult először IMF-hitelre, Pakisztánnal és Ukrajnával egy kategóriában?

Önök először letagadták azt, hogy válság van. Utána azt mondták, hogy minket nem érint a válság, és mi Navracsics Tiborral a válság prófétái vagyunk. Aztán félrekezeltek a válságot, és most itt leng felettünk Damoklesz kardjaként az államcsőd réme.

A javaslatok tekintetében ön korábban bankmentő csomagról beszélt. Én azt gondolom, hogy a családok csődvédelméről is kellene beszélni. Családok tízezrei állnak a csőd szélén. Az elhibázott gazdaságpolitika miatt nő a munkanélküliség, emberek vesztek el az állásukat. Az elhibázott pénzügypolitika miatt a valutahitelek lehetetlen helyzetbe kerültek, ezek kerültek uzsorások karmai közé. Az elhibázott közmű-privatizációk miatt drámaian nő a közműtarozásos családok száma. Családok tízezrei állnak a csőd szélén.

Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt nevében azt javaslom, hogy a családtámogató hálózatokon keresztül építsük ki a családok csődvédelmét, és rendeljünk hozzá egy olyan szakosított pénzügyintézetet, ami szociális bankként lehetővé teszi a hitelek átütemezését, a likviditási problémák áthidalását vagy akár moratórium biztosítását. Mert ezzel családok ezrei és emberek tízezrei menthetők meg attól, hogy elveszítsék a munkahelyüket, elveszítsék a lakásukat, az utcára kerüljenek, a gyerekek pedig iskolából állami gondozásba.

Ami talán a legfontosabb számunkra: Gyurcsány Ferenc korábban azt mondta, hogy az áfa a szegények adója. Így van, igaza van. Azt is mondta, hogy áfacsökkenést fognak végrehajtani. Ez helyes lett volna. Ehhez képest áfaemelés van. Ön egy Szocialista Párt elnöke. Helyesnek tartja-e azt, hogy a luxuscikkek ugyanolyan áfa alá esnek, mint a létfenntartási cikkek, hogy a kaviár, a helikopter, az uszoda, a jacht azonos áfakulcs alá esik, mint a tej, a kenyér, a szalonna és az étkezési zsír? *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ezért a Kereszténydemokrata Néppárt nevében szövetségeseinkkel együtt *(Derűltség az MSZP soraiban.)* azt kérjük és azt javasoljuk, hogy az áfát csökkentsük 5 százalékra mindazon árucikkek esetében, ami az alapvető létfenntartáshoz szükséges: a tej, a kenyér, a szalonna, az étkezési zsír.

A megoldáshoz négy dolog mindenképpen szükséges: hitelesség, növekedésorientált gazdaságpolitika, ehhez pedig valós társadalmi támogatottság, stabil parlamenti többség. A hitelesség tekintetében Őszöd óta erről kegyetlenség lenne beszélni önnel kapcsolatban. A növekedés nem azonos újabb megszorításokkal, és nem azonos az adóemeléssel, és nem azonos pár kommunikációs pannellel sem. A társadalmi támogatottság tekintetében – ami nélkül nyilvánvalóan nem lehet semmit csinálni – a szociális népszavazás feketén-fehéren bebizonyította, hogy önöknek nincs társadalmi támogatottságuk. A parlamenti többség pedig nem azonos politikai korrupcióval megvett, állellenzéki és álfüggetlen képviselők kormányhivatalba ültetésével. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Ház! Emberekkel nem lehet kísérletezni; fehér egerekkel lehet, emberekkel nem. Ezért az lenne a tisztességes, ha visszaadnánk az embereknek a döntés lehetőségét, hiszen az ő életükről van szó, és mondják meg az emberek, hogy hogyan legyen tovább. Döntsön a nép!

Köszönöm szépen. *(Dr. Navracsics Tibor tapsol.)**

* Miután a Fidesz és a KDNP *persona non grata*-nak tekinti Gyurcsány Ferencet, ezért amikor felszólal, a két frakció kivonul az ülésteremből, így egyedül a két frakcióvezető – Navracsics Tibor és Semjén Zsolt – marad bent.

A SZOCIALISTÁK BÉLYEGKÉNT ÉGETTÉK A HOMLOKUKRA GYURCSÁNY FERENC KÉPMÁSÁT*

*Reagálás Gyurcsány Ferenc napirend előtti
felszólalására – 2009. március 23.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! A Kereszténydemokrata Néppárt semmifajta kamarilla-paktumpolitikához nem asszisztál. *(Derűtség és taps az MSZP soraiban.)* Nem asszisztálunk ehhez *(Az elnök csenget.)* alapvetően erkölcsi szempontból, mert egy demokráciában elfogadhatatlan és mélységesen erkölcstelen az, amikor politikai trükkökkel azt próbálják megakadályozni, hogy a nép, az emberek kifejthessék politikai álláspontjukat. *(Folyamatos közbeszólások és derűtség az MSZP padsoraiban.)* Ez erkölcsileg elfogadhatatlan. *(Az elnök csenget.)* De pragmatikus szempontból sem jelent megoldást ez a kamarillapolitika, hiszen az országot csak akkor lehet kivezetni a válságból, hogyha mögötte stabil parlamenti többség van *(Közbeszólások az MSZP pad-*

* Április 14-én Gyurcsány Ferenc megbukott. Leváltották a miniszterelnökségről és elvesztette pártelnöki posztját is.

soraiból. – Közbeszólás: *Úgy van!*), és bármit csak akkor lehet tenni, hogyha mögötte tényleges társadalmi támogatottság van. Ehhez pedig vissza kell adni a népnek a döntés jogát, és vissza kell adni az emberek kezébe a lehetőséget, hogy az emberek mondják meg – és nem a politikusok, nem a pártok, nem a Szocialista Párt –, hogy hogyan legyen tovább, és milyen irányba menjünk. (Közbeszólások az MSZP padsoraiból. Közbeszólások: – *Négy év!*)

Gyurcsány Ferenc mostani trükkje arra irányul, hogy miközben brutális megszorításra készülnek a szocialisták, mégis hatalomban maradjanak; úgy csináljanak brutális megszorítást, hogy ne engedjék ki kezükből a hatalmat. Ennek a közjogi trükkje az, hogy kijátsszák a köztársasági elnököt (Közbeszólások és *derültség az MSZP padsoraiban.*), a politikai trükkje pedig az, hogy kijátsszák az embereket. (Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)

Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc csődbe vitte az országot – ezt a szocialisták nem először tették, hanem az elmúlt száz évben immáron negyedszer (Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.) –, gazdasági, társadalmi, morális csődbe. Először Kun Bélával, másodsor Rákosi Mátyással, harmadszor Kádár Jánossal, negyedszer Gyurcsány Ferencel. (Közbeszólások az MSZP padsoraiból. – *Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*) Az is tanulságos, hogy az egész világsajtóban – az egész világsajtóban! – egyedül az orosz sajtó kesereg Gyurcsány Ferenc bukásán. (Közbeszólások az MSZP padsoraiban.) És hogy ne legyek politikai elfogultsággal vádolható (Moraj és *derültség az MSZP padsoraiban.*), Csaba László... (Folyamatos zaj. – *Az elnök csenget.*) Csaba László professzor úr szavait szeretném idézni, aki azt mondotta: „A Gyurcsány-kormány egyetlen olyan

intézkedésbe sem kezdett bele, ami hozzájárult volna a gazdasági egyensúly megteremtéséhez (*Moraj az MSZP padsoraiban.*) vagy az euró bevezetéséhez. Számptalan programot megígért, de egyet sem teljesített. Soha egyetlen makroökonómiai előrejelzése nem teljesült.”

Tehát, tisztelt Ház, a Gyurcsány-kormány története kudarcok története. Ezeknek a kudarcoknak a következménye pedig az, hogy már nemcsak pusztán államcsőd fenyeget, hanem országcsőd; nemcsak az fenyeget, hogy nem tudjuk az adósságokat fizetni, hanem a gazdaság összeomlása, az önkormányzatok csődhulláma és a szociális robbanás is. Ezért nagyon fontos, hogy világosan lássuk: *a neoliberalizmus válságát nem lehet neoliberális megoldásokkal kezelni, ugyanúgy, ahogy a marxizmus csődjét sem lehetett neomarxista megoldásokkal elkerülni.*

Önöknek ebben praxisuk van, mert eddig, rövid életük során két ideológiának is a katonái voltak, mind a kettő látványosan megbukott, legyen az a marxizmus vagy a neoliberalizmus. Tehát új politika kell és új parlament. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

Kedves szocialista Képviselők! Önök a bizalmi szavazásnál felállva igennel szavaztak Gyurcsány Ferencről és ezáltal arról az ámokfutásról, amit művelt, és aminek a végén itt van a csőd. És ezáltal bélyegként ide, (*Mutatja.*) a homlokukba beleégették Gyurcsány Ferenc képmását. Beleégették akkor, amikor az őszödi beszéd után nem volt a szocialisták között egy olyan ember, aki feláll, és azt mondja, hogy azért ezt már nem, hanem hazudtak az országnak, hazudtak itt az Országgyűlésben, és hazudtak a választókerületben a választópolgáiraiknak. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból. – Taps a Fi-*

desz és a KDNP soraiban.) Ide beleégették a homlokukba Gyurcsány Ferenc képmását akkor, amikor ama december 5-én (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) kicsinyes pártpolitikai megfontolásokból a magyar nemzet egyharmadát közjogi értelemben ki-rekesztették a nemzetből. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) És beleégették ide a homlokukba Gyurcsány Ferenc képmását akkor, amikor például a társadalombiztosítás vagy a kórházak privatizációja tekintetében elárulták azt, ami a szociáldemokrata ethosz. Ide beleégették Gyurcsány Ferenc képmását. (*Folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.*) És ezt a bélyeget... (*Az elnök csenget.*)

DR. SZILI KATALIN (elnök): Frakcióvezető úr...

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...ezt a bélyeget nem lehet lemosni...

ELNÖK: ...kérem, fejezze be felszólalását.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...kommunikációs trükkökkel. Ez a bélyeg ott van...

ELNÖK: Frakcióvezető úr...

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...mindegyikük homlokán...

ELNÖK: Frakcióvezető úr, lejárt az idő sajnós, az ötperces időkeret, kérem, fejezze be. (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*)

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): *(Mikrofon nélkül:)* Elnök Asszony, az a helyzet, hogy ez a bélyeg *(Mikrofonba:)* ott van Kiss Péter homlokán...

ELNÖK: Frakcióvezető úr...

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): ...ott van Veres János *(Mikrofon nélkül:)* homlokán, és az Ön homlokán is, Elnök Asszony, mert megszavazta...

ELNÖK: Frakcióvezető úr, kérem, fejezze be a felszólalását, jó? Kérem, fejezze be, lejárt az öt perc.

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): *(Mikrofon nélkül:)* Tehát, tisztelt Ház...

ELNÖK: Frakcióvezető úr, kérem, lejárt az öt perc, fejezze be a felszólalását!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): *(Mikrofon nélkül:)* Döntsön a nép! *(Derűltség és taps a Fidesz és a KDNP soraiból.)*

A NÉPKÉPVISELETRŐL, 500 CIVIL SZERVEZET NYILATKOZATÁRÓL ÉS A DESTRUKTÍV BIZALMATLANSÁGI INDÍTVÁNYRÓL

*Vezérszónoklat Bajnai Gordon
miniszterelnökké választásakor —
2009. április 14.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! A népképviselet azt jelenti, hogy a nép jogos akaratát képviselni és a nemzet szavának hangot adni az Országgyűlésben. Ezért most felkérésüknek eleget téve, ismertetem több mint 500 civil szervezet nyilatkozatát, ami a szociológiai felmérések tanúsága szerint tükrözi a magyar társadalom többségének politikai akaratát. *(Dr. Magda Sándor: Nem nyertetek!)* Teszem ezt úgy is, mint Kalocsa megválasztott képviselője, eleget téve az ottani emberek akaratának. És jelzem azt is, hogy a civil szervezetek nyilatkozata megfelel a Kereszténydemokrata Néppárt álláspontjának, aminek szociális-családügyi részét Harrach Péter, pénzügyi-gazdasági részét pedig Hargitai János képviselő urak fogják kifejteni.

Így szól több mint 500 civil szervezet nyilatkozata:

„Nyilatkozat a nép nevében. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! 2009. április 5-én, a Hősök terén soha nem látott tömeg, negyedmillió ember gyűlt össze. (*Derűtség az MSZP soraiban.*) A nép közfelkiáltással megvonta a bizalmat a kisebbségi kormánytól (*Általános zaj. – Az elnök csenget.*), közfelkiáltással megszavazta követelését az Országgyűlés azonnali felosztatásáról és az előrehozott választások mielőbbi kiírásáról. Ennek nyomatékösítäsára a mai napon, amikor a képviselők a Gyurcsány-kormány ellen benyújtott konstruktív bizalmatlansági indítványt tárgyalják, tömeggyűlést hívtunk össze a Parlament elé. A nép hangja zúg az utcán, és behallatszik a Tisztelt Házba is: döntsön a nép, döntsön a nemzet, döntsenek a választók!

A nép nevében követeljük a képviselőktől, hogy fejezzék be a nép feje fölötti mutyizást. Követeljük a hatalomhoz görcsösen ragaszkodó, maroknyi, alig 200 fős csoporttól, hogy ne akadályozzák meg a szabad választásokat. Határozottan követeljük, hogy ne ültessenek a nyakunkra a nép akarata ellenében Bajnai Gordonokat. Hallgassanak inkább a lelkiismeretükre, vállalt küldetésükre és fogadott esküjükre. Követeljük, hogy a nép bizalmát, legitimációját elvesztett politikusok ne alakítsanak újabb kormányt, és az Országgyűlés mondja ki azonnali felosztatását.

Sólyom László köztársasági elnök urat pedig kérjük, hogy mielőbb írja ki az előrehozott választásokat. Még kér a nép, most adjatok neki!

Követelésünket az utcán tüntető szäzezrek mellett az ország minden részéből érkező, 150 polgármester élőlánca is erősíti. A tömeg körbefogta az ország házát, a nemzet épületét. Petícionkat eljuttatjuk a köz

szolgálatára hivatott tévé- és rádiócsatornáknak, valamint a sajtónak is. Párbeszédet akarunk a képviselőkkel. Meg akarjuk őket győzni arról, hogy itt az ideje, hogy döntsön a nép, döntsön a nemzet, döntsenek a választók.

A nép kéri, követeli önöktől, hogy legyenek népképviselőkhöz méltóak, és adják vissza a hatalmat annak, akitől ered: a népnek, a magyar népnek. Ne feledkezzenek el arról, hogy mit is ír a jelenleg hatályos alkotmány 2. §-ának (2) bekezdése. Ez így szól: »A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.«

Gondolkozzanak nemzetben, és lépjenek túl saját pártérdekeiken! Legyenek most végre hazában gondolkodó, bölcs honatyák, oszlassák fel magukat, de most azonnal! (*Derűltség az MSZP soraiban.*) Ha ezt nem teszik meg, akkor figyelmeztetnünk kell önöket a magyar alkotmány 2. § (3) bekezdésére, amely így szól: Senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos megszerzésére vagy gyakorlására, illetőleg kizárólagos birtoklására. Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és egyben köteles fellépni.

Önök, ha a nép akarata ellenére megszavazzák a konstruktív bizalmatlansági indítványt, akkor a hatalom kizárólagos birtoklását valósítják meg a nép akaratával szemben. Ebben az esetben törvényes úton jogosultak vagyunk az önök döntésével szemben fellépni. Ennek összes következményét önöknek kell vállalni, akik megszavazták a konstruktív bizalmatlansági indítványt.

Az ország sorsa a tét. A haza minden előtt! Fegyelmezettek vagyunk, de a végsőig elszántak. Emelt fővel, méltósággal küzdünk. Tiltakozásunkat mind-

addig folytatjuk, amíg nem kapjuk vissza jogunkat, hogy mi válasszunk. Döntsön a nép, döntsön a nemzet, döntsenek a választók!

Civil Összefogás Fórum, 500 civil szervezet nevében, a nép által megszavazva Budapesten, 2009. április 14-én.”

(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)

Tisztelt Ház! Mindehhez a Kereszténydemokrata Néppárt nevében annyit kívánok még hozzátenni, hogy amit itt és most az MSZP-SZDSZ-koalíció művel, az morálisan illegitim, ezért az így megválasztott Bajnai úr is, az ő miniszterelnöksége is illegitim. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* Nem pusztán azért, mert őt soha senki, semmire nem választotta meg, hanem azért, mert ami itt történik, az nem konstruktív bizalmatlansági indítvány, hanem destruktív bizalmatlansági indítvány. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* Mégpedig azért destruktív bizalmatlansági indítvány, mert a célja közjogilag az, hogy kikerülje és kijátssza a köztársasági elnököt, politikai célja pedig az, hogy kikerülje és kijátssza a népet. Tehát erkölcsi értelemben ez a joggal való visszaélés. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

Ráadásul Bajnai Gordon úr személyében alkalmatlan és méltatlan. Alkalmatlan, mert miniszterként ő az egyik felelőse a mostani csődnek és a mindent elborító korrupciónak. És méltatlan, mert saját frakciótársa tanúsága szerint is emberéletekért és nyomorba döntött családok százaiért felelős. *(Zaj, felzúdulás az MSZP soraiban. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* Ezért ezt az embert Magyarország miniszterelnöki székébe ültetni egyszerűen provokáció az erkölcsi rend ellen. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)*

Tisztelt Ház! A pénzügyi és szociális összeomlást új választásokkal lehet elkerülni. Ezzel a mai színjátékkal csak időt veszít az ország, csak súlyosbodik az amúgy is súlyos helyzet, amiért az MSZP–SZDSZ-koalíció a felelős.

A Kereszténydemokrata Néppárt nem tárgyal Bajnai úrral, egyrészt azért nem, mert a nép kijátszására épülő paktumkormány eleve illegitim. Másrészt azért nem, mert a válságból, amibe a Gyurcsány–Kóka–Bajnai-kormány döntötte az országot, csak erős parlamenttel, mögötte pedig erős társadalmi támogatottsággal lehet az országot kivezetni (*Zaj, közbeszólás az MSZP soraiból: – Például a KDNP.*), amihez új politika kell, amihez új parlament kell, amihez új választás kell.

Köszönöm. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

A FIDESZ–KDNP-SZÖVETSÉG ABSZOLÚT TÖBBSÉGGEL MEGNYERTE AZ EURÓPAI UNIÓS VÁLASZTÁST

*Reagálás Bajnai Gordon miniszterelnök
napirend előtti felszólalására –
2009. június 8.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Ismert a történelemből a Bourbonok példája, akik tudvalevőleg nem tanultak és nem felejtettek. Ezt Gyurcsány Ferenc is bemutatta a szociális népszavazás után: nem tanult és nem felejtett. És amit itt hallhattunk, az sem volt más: száználmas magyarázkodás és a bukott kampányszövegek egyfelől; másfelől pedig annak a nyilvánvaló bizonyítása, hogy nem értette meg sem az idők, sem a nép szavát.

Szembe kellene nézniük azzal, hogy tönkretették ezt az országot, pénzügyileg, gazdaságilag, szociálisan, belpolitikailag, külpolitikailag, erkölcsileg és minden szempontból. (*Moraj az MSZP soraiból.*) És ezért érthető az elszegényített és kifosztott emberek elkeseredése. Mi, önökkel ellentétben, az ő szavukat is értjük.

Miniszterelnök Úr! A magyar nép a tegnapi nap folyamán beírta az elégtelent az ön bizonyítványába.

Félreértés ne essék: ez nem évismérlést, hanem kicsapást jelent! A Fidesz–KDNP-szövetség pedig abszolút többségű támogatást kapott, ami azt a hitet és reményt jelzi, hogy az emberek úgy látják, önök nem tudják annyira lerombolni az országot, hogy mi ne tudjuk újraépíteni. *(Derűlség az MSZP soraiban. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* És ideje lenne belátni azt, hogy az önök rossz és korrupt politikája, ez a politikai agónia nem vezet sehova.

A két pártelnök bajtársi szövetségben

A józan ész és a minimális erkölcsi belátás alapján önnek ma be kellett volna jelentenie a lemondását, és meg kellett volna szavazniuk az új választás kiírását. *(Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.)* S emlékeztetem önöket arra, hogy ha pár hónappal ez előtt elfogadták volna azt a javaslatot, amelyet Navracsics Tibor képviselőtársammal nyújtottunk be, a

tegnapi nap folyamán egyszerre és egy költséggel meg lehetett volna tartani a parlamenti választásokat is, és ma lenne olyan stabil kormánytöbbsége az országnak, olyan társadalmi támogatottsággal, ami valóban ki tudná vezetni az országot a válságból.

Addig is, amíg erre a belátásra eljutnak, fölszólítjuk a legitimációját veszített kormánykoalíciót, hogy ne privatizáljon, ne adósítsa el jobban az országot, és szorítkozzék egyfajta kvázi ügyvezetői teendők ellátására. (*Göggös Zoltán: Jaj, ne bosszants!*) Már leromboltak mindent; ne akadályozzák a romeltakarítást és az újraépítést!

Befejezésül pedig gratulálni szeretnénk a határon túl élő magyaroknak, erdélyi és felvidéki barátainknak, akik nagyszerű eredményt értek el, és ami lehetővé teszi az erős Kárpát-medencei magyar képviseletet. (*Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*) És gratulálunk az Európai Néppártnak a jobbközép győzelemhez. S még egyszer mondom önöknek, a parlamentnek, az egész országnak: nem tudják annyira lerombolni ezt az országot, hogy mi ne tudjuk újraépíteni.

Köszönöm. (*Közbeszólások az MSZP soraiból. – Taps a Fidesz és a KDNP soraiban.*)

A SZLOVÁK NYELVTÖRVÉNYT VISSZA KELL VONATNI!

*Reagálás Bajnai Gordon miniszterelnök
napirend előtti felszólalására –
2009. szeptember 14.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Ha az ország nem volna ilyen tragikus helyzetben, akkor még vicces is lehetne az, ahogy a miniszterelnök úr azon problémák töredékes megoldásával büszkélkedik, amelyek egyáltalán nem lettek volna – vagy legalábbis messze nem ilyen mértékben –, ha önök nem csinálták volna.

Nézzük a tényeket! A második negyedévben a GDP 7,6 százalékkal csökkent. Ezzel a térségben az utolsók vagyunk. 10 százalék fölött van a munkanélküliség. 4,1 százalékos a hiány. 2,2 százalékos a reálkereset-csökkenés. Ebből a költségvetésből, amit itt beharangozott, semmi nem fog épülni a következő évben Magyarországon. A világon semmit nem fognak ebből a költségvetésből építeni. S az egészségügy, az oktatás vagy a közbiztonság helyzetéről egész egyszerűen már kegyetlenség lenne beszélni. És korrupció, korrupció, korrupció.

No hát ezért van az, miniszterelnök úr, hogy már a látszatát sem tudja kelteni annak, hogy hiszi is azt, amit mond. S miközben emberöltőkre eladósították

az országot, kistafírozva belőle azokat a külföldi bankokat, amelyek a konjunktúra idején talicskával tölték ki a pénzt, most pedig az adófizetők pénzéből eszük ágában sincs hitelezni az embereknek, a vállalkozóknak, és a saját etikai kódexüket is páros lábbal tapossák. Ehhez képest a kormány azt mondja, hogy bízzunk bennük, és majd megpróbáljuk rábeszélni őket, hogy legalább a minimális etikai követelményeket tartsák be. S az ő kistafírozásukat tették az adófizetők pénzéből, mert ezeket a hiteleket a magyar embereknek kell majd kifizetniük.

S ha miniszterelnök úr esetleg szólt volna arról egy mondatot, hogy hány milliárd forintot vittek ki a multinacionális cégek profitként az országból, azok a multinacionális cégek, amelyeknek önök olyan kedvezményeket biztosítottak, amikről a magyar vállalkozók nem is álmodhatnak. Azok a multinacionális cégek, amelyek az erőfölényükkel visszaélve megfojtották a kiskereskedőket, a kisvállalkozókat, és a gazdákat is nehéz helyzetbe hozták. Azok a multinacionális cégek, amelyek – miután önök lebontották a munkásvédelmi jogokat – páros lábbal tapossák a legelemibb munkásvédelmi jogokat, a „szociáldemokrácia nagyobb dicsőségére”.

Ennek a következménye az, hogy az ország olyan helyzetben van, mint egy vesztes háború után. S ez nemcsak belföldön van így, hanem külpolitikai értelemben is. Ön, miniszterelnök úr, két mondatot megpróbálta elintézni a szlovák ügyet. Miniszterelnök úr, ez a magyar nemzet egyik legfontosabb kérdése. A helyzet az, hogy két olyan példátlan provokáció is történt a magyar nemzettel szemben, amire évtizedek óta nem volt példa. Az egyik a nyelvtörvény, ami nem pusztán egy magyar nemzetiségi sérelem, hanem az egyetemes emberi jogok legdurvább meg-

sértése, a másik pedig a köztársasági elnök úr kitiltása Szlovákiából, ami megint csak nem egy politikai kérdés – az is –, de alapvetően szerződésbe ütközik, az Unió ethoszát a legalapvetőbb ponton érinti, például a személyek szabad közlekedése terén.

A szlovák nyelvtörvény kapcsán – s ebben volt a konszenzus –, miután alapvetően emberi jogokat sért, az egyetlen elfogadható megoldás a törvény visszavonása. Azt mondani, hogy van egy jogtipró, az emberi jogokkal és a magyar nemzeti érdekekkel szögesen ellentétes törvény, és akkor próbáljunk belemenni abba, hogy ezt az emberi jogokkal ellentétes törvényt ne hajtsák végre, nem elégséges. Magát a törvényt kell visszavonni. Megjegyzem egyébként, hogy ebben a szellemben tárgyaltunk elnök asszony vezetésével négypartii delegációként. A magyar nemzettől milyen felhatalmazást kapott ön ahhoz, hogy azt mondja: nem szükséges a törvény visszavonása, hanem majd úgy variálják át a végrehajtási utasításokat, hogy mégse büntessék meg azokat az embereket, akik a saját szülőföldjükön meg mernek szólalni magyarul? (*Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.*)

S miért jutottunk ide, miniszterelnök úr? Azért jutottunk ide, és azért merik ezt velünk megtenni, mert egy legyengült ország vagyunk. Azért, mert önök gazdaságilag tönkretették az országot. Azért, mert belpolitikailag felhatalmazás nélküli, a lakosság támogatása nélküli kormányzást valósítanak meg. És azért, mert a külpolitikában teljesen súlytalan lett az ország az önök kormányzása idején. Ha Magyarország egy erős ország lenne, ezt nem merték volna velünk megcsinálni.

De hát ott van minden mögött az ősbűn: 2004. december 5-e. Önök akkor kicsinyes pártpolitikai megfontolásból a magyar nemzet egyharmadát közjogi értelemben kizárták a magyar nemzetből. Ha önök ezt elkövették a határon túli magyarokkal, akkor valóban nem sok alapjuk van ahhoz, hogy a trianoni utódállamoknál a magyar kisebbség védelmében emeljenek szót.

S hadd mondjak még egy dolgot a szocialista frakciónak; sajnálom, hogy Lendvai Ildikó kiment a teremből, mert őt szerettem volna kérni, mint a Szocialista Párt elnökét. Az a helyzet, kedves szocialista barátaink, hogy az önök testvérpártja a Fico-féle szocialista párt. Azt gondolom, hogy önöknek mint szocialistáknak az Európai Szocialisták Pártjánál hathatós lépéseket kellene tenni annak érdekében, hogy a Fico-féle szocialista pártot ne vegyék vissza az Európai Szocialisták Pártjába addig, amíg egy virtigli fasisztoid párttal van koalícióban. Tehát az a kérésem Lendvai Ildikóhoz és a szocialistákhoz, minden fórumon tegyenek hathatós lépéseket, hogy Fico szocialistái ne kerülhessenek be az európai szocialisták közé. *(Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.)*

Erkölcsei szempontból még egy dolgot szeretnék idézni önöknek. S hogy ne lehessen jobboldali elfogultsággal vádolni, egy emblematisz balliberális személyiség sorait szeretném idézni. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Örülök, hogy önök is ennyire találónak érzik a sorokat, és feltehetőleg sejtik is, hogy milyen lesz ez az idézet. Bächer Iván, a Népszabadság publicistája így ír önökről – az MSZP-ről és az SZDSZ-ről van szó –: „Ők antifasiszták? Hát ők idézték elő a kórt gyávasággal, kulturálatlansággal, hitványsággal és mindenekelőtt az eszelős korrup-

cióval. Ahol felbukkannak, ott lopás esik. Metró – lopás. Posta – lopás. Autópálya – lopás. BKV – lopás. Villamos művek - lopás. Margit híd – lopás. Nem tudnak lopás nélkül lenni, javíthatatlanok.” (*Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.*)

Pontosan illenek önökre Pilinszky János szavai: „azok, akik számára a világ már semmi más, mint tárgyi bizonyíték.” Köszönöm. (*Taps a KDNP és a Fidesz soraiban.*)

800 ÉVES A FERENCES REND

*Napirend előtti felszólalás –
2009. szeptember 15.*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Most ünnepeljük a ferences rend alapításának 800. évfordulóját, és miután a ferencesek szorosán kapcsolódnak a magyar történelemhez és jelenhez, ezért úgy helyes, hogy itt a parlamentben is megemlékezzünk erről, mégpedig oly módon, ahogyan Szent Ferenc lelki fiai látják és láttatják magukat.

A magyar ferencesek üzenete az Országgyűléshez és a magyar nemzethez a rendalapítás 800. évfordulóján:

„Nyolcszáz esztendővel ezelőtt az itáliai Assisi egy fiatal polgára, a későbbi Szent Ferenc elnyerte III. Ince pápa áldását az emberek szolgálatának egy különleges, a szegénységet tudatosan vállaló életformájára. Azóta nem csupán a keresztények, de szinte minden vallás emberei és a nem hívők számára is példamutató, vonzó személyiség. Az általa 800 éve alapított szerzetes közösség a magyar néptől a barátok elnevezést kapta, közvetlen, egyszerű és szeretetre méltó életmódjukért. Üzenetük ma is időszerű. Assisi Szent Ferenc és követői széles körű elfogadottságukat és hatásukat a megbékélés és a

párbeszéd melletti elkötelezettségüknek köszönhetik. Ma különösen aktuális a rendalapító természetközeli szemlélete, radikális egyszerűségük pedig utat nyitott számukra az elesettek és a kutasztítottak felé, lelki és anyagi segítséget nyújtva számukra.

A ferencesek már 1225-től megjelentek Magyarországon, jelen voltak nemzetünk életében, végezték szolgálatukat, reményt és hitet adva honfitársainknak. A tatárjárás utáni időszakban IV. Béla király segítőiként szolgálták az újjáépítést. A barátok a török megszállás alatt a nép körében maradván segítették a mindennapi életet, erőt, bátorítást adtak a szenvedőknek. Szent Ferenc követői között tudjuk Kapisztrán Szent Jánost, aki a török elleni küzdelmekben szerzett múlhatatlan érdemeket, Temesvári Pelbártot, a középkori magyar irodalom jeles alakját, és szintén hozzájuk köthető a legrégebbi magyar könyvünk, az úgynevezett Jókai-kódex.

Rendtársaink a lelkipásztori feladatok ellátása mellett már a kora időktől kivették részüket a fiatalok oktatásából, a betegek ápolásából, a szegények gondozásából, és a kultúra, illetve a tudományok területén is maradandót alkottak. Gyógyszertárakat vezetve a legegyszerűbb embereknek is elérhetővé tették a gyógyulást, a járványok idején a pestises betegeket ápták. A reformkor és a szabadságharc éveiben kiálltak a nép törekvései mellett, nemzetünk tudós fiainak pedig szellemi táplálékot nyújtottak. Kazinczy például rendszeres hallgatója volt Albach Szaniszló páter prédikációinak a Ferenciek terén álló kolostortemplomban. A barátok a tiltás ellenére pesti rendházuk kriptájában titokban temették el az első felelős magyar kormány miniszterelnökét, gróf Batthyány Lajost.

A XX. század első felében játszótereket, kultúrházakat és filmszínházakat építettek a köz szolgálatára. A második világháború idején a testvérek nemzeti vagy társadalmi hovatartozásuktól függetlenül védelmezték a legkiszolgáltatottabbakat. Kolostoraikat megnyitották az otthonukat elvesztők előtt, ápolták a sebesülteket, és bújtatták az üldözötteket, így sok zsidó származású honfitársunkat mentették meg a haláltól. A kommunizmus éveinek kezdetén a rend tagjainak több mint háromnegyedét megfosztották a közösségi élettől, addigi munkájától, sokan kerültek börtönbe, és haltak vértanúhalált. Az elnyomatás éveiben a közösség engedéllyel működő része két iskolát tarthatott fenn, ahonnan tisztas állampolgárok, értelmiségiek és kétféle munkások kerültek ki, köztük olyan emberek, akik az ország vezetői között is megállják a helyüket.

Napjainkban a lelkipásztori munkán túlmenően közoktatási intézményeinkből évente százak kerülnek ki komoly tudással bíró, tisztességes állampolgárokként. Esztergomi intézményünkhöz kapcsolódóan csak ebben az esztendőben közel száz hátrányos helyzetű, főként roma származású felnőttet készítünk fel az érettségire. Családok ezrei fordulnak hozzánk támogatásért plébániáinkon és kolostorainkban. Szociális intézményeinkben idősek, betegek és otthon nélkül maradottak kapnak rendszeres ellátást. Gyöngyösi központunkban speciális ellátást nyújtunk az autisták részére. Kulturális intézményeinkben a magyar művelődéstörténet remekeit őrizzük és kutatjuk, bemutatva azt a nagyközönség számára.

A magyarországi ferencesek ezúton szeretnék kifejezni köszönetüket azoknak a honfitársainknak, akik a kezdetektől napjainkig jó szándékkal voltak

irántuk, segítették munkájukat, egyben továbbra is szívesen fogadják honfitársaik testvéri jelenlétét és jólelkű partnerségét a széles körű társadalmi felelősségvállalások során. A magyarországi ferences közösségek a jövőben is építő tagjai kívánnak lenni a magyar társadalomnak. Ehhez kérik minden jóakaratú ember támogatását, s egyben a Jóisten áldását valamennyiük életére.

Magyar Gergely tartományfőnök,
a magyarországi ferences közösség nevében.”

Köszönöm a tisztelt Ház figyelmét. *(Taps.)*

A HATALOM NEM CÉL, HANEM ESZKÖZ

„A választások után kutya kemény időszak jön, de a Medgyessy–Gyurcsány–Bajnai-kormányok nem tudják úgy lerombolni az országot, hogy a nemzet a leendő polgári kabinettel ne tudja újjáépíteni” – mondta lapunknak adott interjúban Semjén Zsolt, a KDNP elnöke, hozzátéve: a Fidesz–KDNP-szövetség a magyar történelem legsikeresebb konstrukciója. Az egyházak elleni támadásokról megjegyezte: „Azt az egyházat, amely túlélte Nérót, Diocletianust és Sztálint, aligha fogja megrendíteni Gyurcsány és Magyar Bálint. Végül is, ki az a Magyar Bálint Diocletianushoz képest?”

– *A balliberális média azzal vádolja önt és Orbán Viktort, hogy a hatalmat akarják.*

– Nyilván azt várják, hogy tördeljük a kezünket, hogy á dehogya... De a valóság az, hogy azt állítani, hogy egy politikai párt ne akarja a hatalmat, pont olyan abszurd, mint azt mondani, azért alapítanak horgász egyesületet, hogy ne fogjanak halat. A hatalom nem cél, hanem eszköz, amivel meg lehet valósítani egy pozitív programot. A hatalom önmagában se nem jó, se nem rossz. Amint például a kés jó, ha kenyeret vágok vele a gyerekemnek és rossz, ha hasba szúrom vele a szomszédomat. Ugyanígy, a hatalom akkor rossz, ha eszköz helyett célnak tekintik, mert akkor egyfajta bálvány lesz. Rossz, ha a

jóval szemben, rossz célra használják. És jó, ha élnek vele, nem pedig visszaélnék vele, ami azt is jelenti, hogy akinek megadatott, de nem él a hatalom lehetőségével egy jó cél érdekében, az sem helyes.

Tehát mi a hatalmat – amint a Fidesz–KDNP szövetséget is – az országépítés eszközének tekintjük, amivel élni is fogunk.

– *Három éve jelentette be a Kossuth-téren a Napkelte elleni bojkottot. Mára Orosz Józsefet, Aczél Endrét, Gyárfást és az egész Napkeltét kitették a köztévéből.*

– Megmondtuk, kitartottunk, elértük.

– *A köztársasági elnök úr tiltakozása ellenére a balliberális kormánytöbbség kivette a népszámlálás kérdései közül a vallási hovatartozásra vonatkozót. Mi erről a véleménye?*

– Ez teljesen ellentétes az európai gyakorlattal és a józan ésszel. Emögött az a zsigeri vallásellenesség van, hogy az előző, 10 éve tartott népszámlálásnál is nyilvánvalóvá vált, hogy a magyar társadalom háromnegyede a történelmi keresztény egyházakhoz tartozónak vallotta magát. Tehát Magyarország nem csak történelmileg, hanem szociológiai értelemben is keresztény Magyarország. Természetesen az új kormány vissza fogja tenni a népszámlálás kérdései közé a vallásra vonatkozót.

– *Mélyponton van a szocialista kormány és az egyházak kapcsolata. Miért?*

– Ezen nincs mit csodálkozni, brutális diszkrimináció van az egyházak, különösen az egyházi iskolák ellen. Évente átlagosan kétszázezer forint körüli összeget vesz el az MSZP–SZDSZ kormány minden egyes egyházi iskolába járó gyerektől! Az ÁSZ-jelentésből feketén-fehéren kiderül, hogy például az

idén járó kiegészítő normatívából több mint 4,5 milliárdot vett el a kormány az egyházi oktatási intézményektől* – megsértve a vatikáni szerződést, a hatályos törvényeket és az alkotmányt. Mi két dolgot tehetünk és teszünk: most is, mint korábban, az Alkotmánybírósághoz fordulok és most is, mint korábban meg is nyerem. Másodszor: az új Fidesz-KDNP kormány visszaállítja az egyenlő finanszírozást, úgy mint az államtitkárságom idején volt. 2002-ben azt mondtam Magyar Bálintnak, mikor elkezdte ezt a mesterkedést az egyház ellen, hogy van egy régi mondás: Aki az egyházba harap, annak előbb-utóbb kitörnek a fogai. Az az egyház, amelyik túlélte Nerot, Diokletianust és Sztálint, azt aligha fogja megrendíteni Gyurcsány és Magyar Bálint. Végül is ki az a Magyar Bálint Diokletianushoz képest?

– *Fidesz–KDNP-szövetségben indulnak?*

– Igen. A Fidesz–KDNP-szövetség a magyar történelem – sőt az EU történetének – legsikeresebb politikai konstrukciója. Például a legutóbbi – európai parlamenti – választáson stabilan az abszolút többség fölötti támogatottságunkhoz hasonló eredmény még nem sikerült senki másnak az EU történetében. És amint Orbán Viktor bejelentette a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének kongresszusán: Fidesz-KDNP-kormány lesz.

– *Nem lesz könnyű dolguk...*

– Kutyakemény időszak lesz. De a Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kormány nem tudja úgy lerombolni az országot, hogy azt a magyar nemzet mivelünk ne tudja újjáépíteni!

* A második Orbán-kormány azonnal visszaadta az egyházi iskoláknak.

– Azért próbálkoznak... Milyen az ország helyzete?

– A kormány egész politikája három szóban foglalható össze: utánunk a vízözön...

Az ország olyan beteghez hasonlít, mint akinek mind a két kezén az ütőere el van vágva: az egyikén az államadósság formájában – ami már a GDP több mint 80%-a – folyik ki a pénz; a másikon spriccel ki az a pénz, amit a multik profitként és más módon visznek ki az országból. A kormány terápiája pedig körülbelül az, hogy a beteg szedjen vastablettát, mert az jót tesz a vérképződésnek...

– *Külpolitikailag sem jobb a helyzet, Szlovákiában hatályba lép a magyarokat sújtó nyelvtörvény, a Lisszaboni Szerződésben meg kivételt akarnak adni Csehországnak, hogy a Beneš-dekrétumok hatályban maradjanak.*

– Mindkettő az EU szégyene és a kormány diplomáciai csődje. Az MSZP morális állapotát és politikai súlytalanságát mutatja, hogy Fico szocialista pártját visszavették az Európai Szocialisták Pártjába, miközben kormánykoalícióban van a Slota-féle virtigli fasisztoid párttal. Most vagy nem akarta az MSZP ezt megakadályozni, vagy nem tudta. Ha nem akarta, akkor morálisan alkalmatlan, ha meg nem tudta, akkor politikailag alkalmatlan. Esetleg mindkettő.

A Beneš-dekrétumok pedig először Klaus elnök szégyene; azután az unióé, akik ezzel semmibe vették Adenauer és Schuman örökségét, és megtagadták az emberi jogok ethoszát; harmadszor meg Balázs Péter külügyminiszteré, aki mielőtt ehhez asszisztált, elfelejtette megkérdezni azokat, vagy azok gyerekeit, akiket a Felvidékről a Beneš-dekrétumok alapján üldöztek el, jogfosztottak és rabol-

tak ki, sok esetben nyomorítottak meg vagy gyilkoltak le. Most azzal próbálnak nyomást gyakorolni ránk, hogy egyszerre szavazzunk Horvátország EU-s felvételéről, és a cseheknek adandó felmentésről a Lisszaboni Szerződés emberi jogi passzusai alól a Beneš-dekrétumok vonatkozásában. Innen is üzenem nekik: Horvátország felvételét lelkesen támogatjuk, a Beneš-dekrétumok hatályban maradását pedig nem engedjük. Úgyhogy akár be se terjesszék, mert a második Orbán-kormány ezt megakadályozza. És a határontúli magyaroknak – amint ez erkölcsi kötelességünk – természetesen megadjuk a magyar állampolgárságot.

*(Magyar Hírlap, 2009. december 31.,
Az interjút készítette: Kacsóh Dániel)*

„Éppen az a feladatunk: ennek az életnek a prózáját isteni versmértékbe önteni és így hőskölteménnyé alakítani.”

„Isten kegyelmével vállalkoznod kell a lehetetlenre, és meg is kell valósítanod..., mert a lehetségest mindenki meg tudja tenni.”

Szent Josemaría Escrivá

II. Romeltakarítás és újjáépítés

A 2010-ES PARLAMENTI
VÁLASZTÁSOK UTÁN

POLITIKAI REALIZMUS ÉS PRÓFÉTAI JEL

– *Történelmi győzelmet arattak!*

– *Deo gratias! Isten a történelem ura!*

– *Gratulálunk Önnek a fölényes első fordulós egyéni győzelméhez Kalocsán.*

– *Az elismerés és köszönet elsősorban a választókerületben élőket illeti bölcsességükért és az aktivistáinkat nagyszerű munkájukért.*

– *És gratulálunk a Fidesz-KDNP elsöprő – több mint kétharmados – győzelméhez. Ilyen mandátum-többség soha nem volt Magyarországon, mióta demokratikus választások vannak!*

– *Sőt, ilyenre az EU történetében sem volt példa. Azt a politikai konstrukciót – és politikai irányt –, amit Orbán Viktorral megalkottunk, a választópolgárok magukénak fogadták el és a történelem fényesen igazolt.*

– *A KDNP megerősödve került ki a küzdelemből, miközben két rendszerváltó párt, az MDF és az SZDSZ – erkölcsileg és politikailag is – megsemmisült, és kiesett a parlamentből. Hogy látja pártja helyzetét?*

– Mi maradtunk az egyetlen történelmi párt a magyar politika színpadán. 36 képviselővel a rendszerváltoztatás óta ez lesz a legnagyobb parlamenti frakciónk és a legerősebb kormányzati pozícióink lesznek.

– *Ez különösen akkor imponáló, ha visszaemlékszünk rá, hogy alig egy évtizede, Giczy időszakában a KDNP megsemmisült.*

– Varga Lászlónak – aki politikai testamentumában rám bízta a Barankovics-párt vezetését – a halála előtt megígértem, hogy nem hagyom a Kereszténydemokrata Néppártot kiesni a történelemből. 2003-ban újraépítettük a pártot, 2006-ban parlamenti, 2010-ben pedig kormánypárt lettünk. Megcselekedtem, amit megígértem neki.

– *Többször nyilatkozta, hogy a KDNP nem csak az egyetlen történelmi párt, hanem az egyetlen világnézeti párt is. Ez különbözteti meg Önöket a Fidesztől? Egyáltalán mit értenek azon, hogy világnézeti párt?*

– Egy keresztény indíttatású párt előtt két lehetőség van: az egyik az, hogy komolyan veszi az egyház társadalmi tanítását, tehát tartja magát egyfajta „ideológiai ortodoxiához”, de ekkor – a társadalom beállítottságából, közvélekedéséből következően, amely láthatóan nem kedvez a keresztény értékeknek – le kell mondania arról, hogy a társadalmat érdemben alakító politikai erő legyen. Vagy pedig azért, hogy kormányra kerülve társadalomformáló erő legyen, mintegy „engedményeket” kell

tennie a közvéleménynek, ami – akárhogy csűrjük-csavarjuk – valamiféle szellemi önfeladás, a keresztény tanítás kiüresítése.

En ilyen tinglitangli kereszténységet nem csinálok. Ugyanakkor az sem inspirál, hogy a katakombából – quasi „politikai gettóból” – mondjak igazságokat, tudván tudva azt, hogy nem lesz belőle társadalmi valóság.

A megoldás egy gyűjtőpárt és egy világnézeti párt szövetsége: ez a Fidesz–KDNP. A gyűjtőpárt biztosítja a tömegtámogatást, a világnézeti párt a politika-filozófiai forrásvidéket, a szellemi fundamentumot és erkölcsi iránytűt.

Szerintem Barankovics is valami ilyesmire gondolhatott, amikor 1945-ben megállapodott a kisgazdákkal. Hogy ez akkor nem vált be, az nem a kereszténydemokrata képviselőkön, pl. Bálint Sándoron, hanem egyfelől a világtörténelmi helyzeten – a szovjet megszálláson –, másfelől az FKgP vezetők egy részének alkalmatlanságán múlt. Ma, hála Istennek, minden szempontból más a helyzet! Az is megér egy reflexiót, hogy nem a KDNP változott, mi ugyanazt mondjuk immár 66 éve, hanem – nagyon helyesen – a Fidesz fejlődött egy szabadelvű pártból egy a kereszténydemokráciára nyitott néppárttá. Ez kifejeződik abban is, hogy az európai politika szintjén is átjöttek az Európai Liberális Pártból az Európai Néppártba – ahol mi is vagyunk –, és aminek Orbán Viktor immár emblematikus alelnöke.

Mindezen megfontolások alapján kereszténydemokrata *ars poeticám* az, hogy: *politikai realizmus és prófétai jel.*

– Az újságokban napvilágot látott cikkek szerint Ön nemzetpolitikai miniszterelnök-helyettes lesz. Mondana néhány konkrétumot, hogy mit szeretnének elérni ebben az új ciklusban?

– Az említett nemzetpolitika vonatkozásában a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárság megadását, és ebben az értelemben a nemzet szellemi és közjogi egyesítését; a KDNP elnökeként a családok számára biztosítani a családi adózás választásának lehetőségét; egyházpolitikusként az egyházak szabadságának teljes biztosítását, beleértve az egyházi fenntartású, közfeladatot vállaló intézmények állami-önkormányzati intézményekkel egyenlő finanszírozásának visszaállítását. És mindezt még ebben az évben!

*(Gondola, 2010. április 29.,
Az interjút készítette Kárpáti Katalin)*

MERÜNK NAGYOK LENNI

– *Fölvitte az Isten a dolgát. Ha meg nem sértjük.*

– Dehogy. Teológiai értelemben is stimmel, mivel: Isten személyes életünk és a történelem ura is egyben. Deo gratias!

– *Miniszterelnök-helyettesként is beleférnek az ilyen kiszólások, a katolikus identitás hangsúlyozása?*

– Hogyne. Éppen azért tudok megérteni más vallásúakat, mert megvan a saját identitásom. Aki ebben problémát lát, annak azt is állítania kell, hogy például a férfiak érdekeit csak férfiak képviselhetik – ami nyilvánvaló abszurditás.

– *A pozíciót nem csak Istennek – Orbán Viktornak is köszönheti. Jutalom a sokéves hűségért, vagy valódi feladat, amely számon kérhető?*

– A bajtársához az ember nem a jutalomért hűséges. Csodálatos feladat például a határon túli magyarok állampolgárságának megteremtése, de természetesen a kormányzás egészéért való általános felelősségvállalás is.

– *Akkor az általánosságokról: Orbán Viktor szerint vége az oligarchák korának.*

– Így van.

– *Csányi Sándor oligarcha? Vagy Demján Sándor, esetleg Széles Gábor...*

– Oligarcha az, aki politikai háttérű maffiózóként, vagy maffia háttérű politikusként az állam csecset szíva hizlalta fel magát. Ilyen mondjuk Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon, vagy Veres János. Emlékezzünk a KISZ-vagyon ellopására... Ezek az oligarchák nem az üzleti világban állták meg a helyüket, hanem – megkockáztatom: hálózati – kapcsolataikat tőkésítették.

– *Akár meg is ismételhetjük a kérdést.*

– A kérdésben említett urak egyikével kapcsolatban sem vetődött föl, hogy bűncselekmény által szerezte volna a vagyonát, sem az, hogy külföldre vitte azért, hogy elkerülje az adófizetést. Ellentétben mondjuk a Nemzeti Bank elnökével, aki olyan, mint a szomszéd faluban kocsmát működtető detoxigazgató.

– *Nincs itt kettős mérce? Ha az erkölcs ilyen fontos Simornál, hogyhogy Gergényi Péter 2006 utáni üzlettársa lehet a belügyminiszter?*

– Pintér Sándort nem ferences novíciusnak kértük föl. Az ország számos részén katasztrofális a közbiztonság. Csak egy par excellence rendőr tud rendet rakni. Amikor először belügyminiszter lett, másnap megszűntek a robbantgatások, amelyek addigra Kuncze belügyminisztersége idején mindennaposakká váltak. A dolga most is ez. 2006 őszével kapcsolatban nem lehet semmilyen maszatolás. Ezért kapott erre megbízást Balsai István. A Simor-párhuzam

ráadásul sánta. Ha az MNB-elnök az egyetlen ember lenne, akinek monetáris zsenije kihúzhatná az országot a csávából, akkor állna meg. De nem áll.

– *Ön viszont nem az egyetlen ember, aki az állampolgársággal foglalkozik – mi a dolga, ha egyszer a külügy is viszi a témát?*

– Akármilyen fontos része is a nemzetpolitikának a külpolitika, mégis: egy terület a diplomácia, nem pedig maga a nemzetpolitika. Martonyi Jánossal persze a legszorosabban együttműködünk állampolgárságügyben, a külföld tájékoztatása, a diplomáciai ösvények végigjárása például a külügy dolga. Hangsúlyozom: a feladat a tájékoztatás, semmiképp sem a konzultáció.

– *Pedig belföldön nagyon szeretik ezt a szót.*

– Persze, hiszen azt jelenti, hogy a döntésünk függ annak a véleményétől, akivel konzultálunk. Mi a magyar emberekkel konzultálunk, például a nemzeti konzultáció keretében. Az állampolgárság viszont nem függhet más ország véleményétől. Minden ország szuverén joga eldönteni, kinek ad állampolgárságot és kinek nem.

– *Eddig azt hallottuk, erős külpolitikát csak erős ország folytathat, márpedig ez már egy erős ország miniszterelnök-helyettesének hangja. Mégsem gyengítette volna le az elmúlt nyolc év?*

– De. Csakhogy ez egy ezeréves ország, Szent István országa. Ezzel a történelmi tőkével és azzal a politikai felhatalmazással, amellyel a választók ki-

tüntettek, merünk nagyok lenni. S ahogy én nem érzem veszélyesnek, sem helytelennek, ha mondjuk egy pilisi faluban élő, szlovák identitású honfitársunk fölveszi a szlovák állampolgárságot is, ugyanígy elvárom, hogy szomszédos országban élő magyarok ezen jogát se vonja kétségbe senki. Ha pedig az Unió – helyesen – nem látott kivétlenül abban, hogy román barátaink Unión kívüli állampolgároknak adtak román, egyúttal uniós állampolgárságot, ezen a fórumon sem okozhat gondot egy ugyanilyen törvény magyar vonatkozásban. Alapvető kötelezettségünk az összmagyarság felé, hogy azonnal lépjünk, hogy letöröljük december 5-e lelki Trianonjának szégyenét – amennyire lehet.

– *Ezek szerint június 4-én szavazzák majd meg.*

– Nem bánom, hogy közel esik a kilencvenedik évforduló, de nem. Nincs direkt összefüggés, és már csak azért sem, mert a félremagyarítás lehetősége – igaz, alap nélkül – támadási felületet adna. Másrészt ezt a törvényt akkor is meg kellene hozni, ha nem lett volna Trianon: gondoljunk csak a csángókra.

– *A csángók identitása nem kifejezetten magyar. Leginkább csángó.*

– Nem akarjuk megmondani, hogy mondjuk egy pusztinainak milyen identitása legyen. Annyi a dolgunk, hogy a lehetőséget biztosítsuk: aki tud magyarul, ősei egykor Magyarországról származtak el, s magyarnak érzi magát, ha közjogilag is ehhez a nemzethez akar tartozni, megtehesse. Egyéni kérelemre, gyorsított eljárásban.

– *Milyen gyors lesz az a gyorsított eljárás?*

– Személyes véleményem szerint az iratok benyújtásától úgy három hónapot vesz majd igénybe. Konzulátuson, nagykövetségen lehet majd kérelmezni, de akár a határ menti önkormányzatokban is.

– *Édesanyja Erdélyből érkezett a háború után, bátyja a hetvenes években disszidált Svédországba. Ezért szívügye a kérdés?*

– Nem szoktam összekeverni a család magánéletét és a politikát. Ezúttal kivételt teszek, mert a történet remekül mutatja a mai helyzet abszurditását: bátyám politikai menekültként megkapta a svéd állampolgárságot, majd a rendszerváltás után besétált a stockholmi követségre, és automatikusan megkapta magyar útlevelét. Édesanyám rokonai, ismerősei, akik a falujukat sem hagyták el, nem is álmodhattak erről.

– *Most már igen. A nagy kérdés, hogy szavazhatnak-e majd?*

– Németh Zsolttal és Simicskó Istvánnal még a Bajnai-kormány idején benyújtottuk ezt a konstrikciót. Az MSZP hajlott is volna rá - már csak azért is, mert a nemzetáruló pozícióból így tudott volna némileg kinavigálni. Az SZDSZ viszont úgy felpuhította volna, hogy a végén lettek volna A és B-kategóriás állampolgárok. Ez elfogadhatatlan. Egy magyar nemzet van és egy magyar állampolgárság. Persze, akinek nincs lakcíme Magyarországon, nyilván nem fog tudni szavazni egy adott választókerületben.

– *Lakcímkártyát lehet szerezni. De mégis miért szavazhasson a külhoni magyar arról, hogy az itteniek adóforintjait ki, hogyan költse el, miközben ő nem ide fizet?*

– *Azzal az erővel, amit mond, azt a magyar állampolgárt is meg kellene fosztani szavazati jogától, aki Hollandiában dolgozik egy-két évig. Elvégre oda fizeti az adót. Elég abszurd gondolat. Az persze egyértelmű, hogy társadalombiztosítási ellátást, nyugdíjat mindenki onnan kap, ahová a járulékokat fizette. Ez nem állampolgárság kérdése, hanem azé, hogy melyik biztosítóval van jogviszonyban – ezért is volt végtelenül aljas és hazug a szocialisták hat évvel ezelőtti propagandája. Ebben a kérdésben tehát messzemenően liberális vagyok: mindenkinek olyan és annyi állampolgársága lehessen, ahány valós identitása van.*

– *Ön, ha tehetné, felvenné a vatikáni állampolgárságot?*

– *Nincs vatikáni identitásom, úgyhogy nem. Katolikus identitásom van. A kettő nem ugyanaz még akkor sem, ha egyes balliberális közírók képtelenek ezt megérteni s „kereszténydemokrata kém pártnak”, a Vatikán ügynökének titulálnak minket. Megjegyzem, ezt az ötletet Rákosi Mátyás találta ki 1947-ben...*

– *Azért a várható egyházügyi változások – mondjuk az egyházalapítás szigorítása – vélhetőleg nem a katolikus egyházat érintik majd hátrányosan.*

– Csak a vallásszabadsággal visszaélő szélhámosokat, mára az etnobizniszhez hasonlóan elburjánzott eklézsiabiznisz haszonélvezőit, akik adóelkerülés céljából alapítottak egyháznak becézett biznisztársulatokat. Megtehették, mert nincs definiálva, mit ért a törvény valláson. Mi most itt hárman a fotós kollégával nyugodtan megalapíthatjuk például a Szent Diktafon egyházát. Csak nyilatkozni kell róla, hogy van száz diktafonhívó, s máris a katolikus egyházzal azonos jogok, kedvezmények illetnek meg minket.

– *Miért, az állam hogyan is mondhatná meg, hogy Jézus vagy Szent Diktafon?*

– A hitét mindenki szabadon megélheti, ezt az állam nem korlátozhatja. A *distinkció azonban nem diszkrimináció*: közlekedési eszköz az utasszállító repülőgép és a bicikli is, de örültség lenne a biciklistákra vonatkoztatni a légi közlekedés szabályait. Más valóság egy intézmények tömegét fenntartó nagyegyház és egy tegnap kitalált – fogalmazzunk jóhiszeműen – vallási kísérlet. A társadalmi súlyt, szolgálatot és a történelmi múltat érdemes figyelembe venni. Ez ügyben viszont a legszélesebb konszenzusra kell törekedni. Ennél a témánál azonban fontosabb a jelenlegi diszkrimináció kiszűrése: az utóbbi években – változó módon és mértékben – az egyházi iskolába járó gyerekek nem kaphattak a szerződéseknak megfelelő kiegészítő normatívát, kollégiumi-, tankönyv-, étkezési támogatást, és pályázati pénzekhez sem juthattak hozzá. Ez elfogadhatatlan. Az egyházak egyébként soha nem kértek plusz pénzt, csak azt, hogy fillérre annyit kapjanak

ugyanannak a közfeladatnak az ellátásáért, amennyi az önkormányzati intézményeknek jár.

– *Miért kellene ugyanazt a közpénzt kapniuk? Kérte az állam az egyházakat, hogy tartsanak fenn helyette iskolákat?*

– Nem. Az állampolgárok viszont kérték. Ne az állam mondja meg, ki milyen iskolába járjon. Ma a vallásos embert, akinek az adójából egyébként az önkormányzati iskolákat is fenntartják, plusz anyagi tehervállalásra kényszerítik, ha – az egyébként államilag akkreditált – egyházi intézménybe íratja a gyermekét. Ez kettős adófizetés, azaz ő másodrendű állampolgár. Nem fogjuk tudni egy összegben kifizetni az elmúlt években jogellenesen visszatartott összeget, de természetesen elismerjük, amit az Állami Számvevőszék is megállapított és tárgyalásokat kezdünk az egyházakkal az adósságrendezés ütemezéséről.

– *És Orbán Viktorral, hogy mondjuk együttesen töröljék el az abortuszt? Hitvallásukból ez következne.*

– A KDNP a legjogfosztottabb és legkiszolgáltatottabb kisebbség, magzati korukat élő embertársaink legkövetkezetesebb képviselője, de nem az a dolgunk, hogy politikai irrealitásokat követeljünk a Fidesztől. A társadalomra nem lehet ráerőltetni olyan törvényeket, amelyek nem találkoznak a közfelfogással, s amelyeket ezért nem is lehet kikényszeríteni. Az a dolgunk, hogy prófétai jel módjára képviseljük azt, ami meggyőződésünk szerint az igazság. Ma, ha egy állapotos nő férje meghal, a törvény kirendeli a gondnokot, aki védi a gyerek vagyonhoz való jogát.

Az özvegy ehhez nem juthat hozzá – kivéve, ha abortálja a gyereket. Abszurd, hogy a magzati korban lévő embertársunk tulajdonát a törvény védi, az életét viszont nem.

– *Ezért nem fontos, hogy kormányon legyenek. Beszélni akár civil szervezetként is lehet.*

– Ha így tennék, ahogy mondja, és nem lennének választási és kormányzási szövetségben a Fidesszel, amolyan katakomba-kereszténységként működhetnénk, amelynek nincs releváns közjogi hatása az országra és a társadalomra.

– *De hiszen így sincs! Lásd fent.*

– Van. Nem csak beszélünk, hanem hangsúlyosan részt veszünk a társadalmi valóság formálásában. Például abban, hogy a gyerekvállalás ne legyen egyenlő a szegénység vállalásával. A családi adózás például, amely jövőre megvalósul, KDNP-s kezdeményezés. A valóság alakítása és az igazság kimondása együttesen vezethet el oda, hogy a közvélekedés megváltozzon az élethez való joggal kapcsolatban is. Politikai realitás és prófétai jel, ez az ars poeticám.

– *Mennyire ártja majd bele magát a média-visszhangot kiváltó szimbolikus témákba? Melegügy, házasság, hűség a ptk-ban...*

– A magánéletében tölem aztán mindenki azt tesz, amit akar. Az állam ebbe sem avatkozhat bele – az illető a Jóisten előtt elszámol, ahogy tud. Azt sem ellenzem mereven, hogy a meleg pároknak legyen

valamilyen jogintézménye. Ha tehát ők valamilyen szimbolikus állami intézményesülésre vágnak, találjanak rá egy szót és egy intézményi formát. Ami ellen protestálok: hogy ez kvázi házasság legyen. Akár nyelvileg, akár a jogkövetkezmények tekintetében. A házasságot, családot ugyanis nem azért támogatja az állam szimbolikus és anyagi módon, hogy az állampolgárok szexuális önmegvalósítását finanszírozza, hanem azért, mert gyerekek születnek, akik fenntartják a nemzetet és eltartják az idősebb nemzedéket. Ráadásul nem lehet csak kicsit feladni a természetjogot. Ha föladjuk, hogy a házasság egy férfi és egy nő kapcsolata, mégis miért ne adjuk föl az „egyet” is? Milyen jogon bünteti akkor az állam a bigámiát? Hasonló a helyzet azzal is, amikor kiveszik a hűség követelményét a polgári törvénykönyvből. Ha nem eleme a házasságnak, mégis milyen alapon vélelmezi az állam a férjet apának? Ezekon a jogszabályokon tehát nem valamilyen „vallási fundamentalizmus” miatt, hanem a józan ész alapján is változtatni kell.

*(Heti Válasz, 2010. május 13.
Az interjút készítette: Stumpf András)*

HOGY NEMZETTÁRSAINK POLGÁRTÁRSAINK LEHESSENEK*

*Expozé a kettős állampolgársági
törvényjavaslatról – 2010. május 20.*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája. Orbán Viktor (Fidesz), Semjén Zsolt (KDNP), Kövér László, Németh Zsolt, Kósa Lajos (Fidesz) képviselők önálló indítványát a T/29. számon megismerhették.

Tisztelt Országgyűlés! Most az előterjesztői exposé következik. Megadom a szót Semjén Zsolt úrnak, a napirendi pont előadójának, 25 perces időkeretben. *(Taps a Fidesz és a KDNP padsoraiból.)*

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP), a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak, és minden magyarok, akik a rádió és a televízió közvetítése útján figyelemmel kísérik mai ülésünket itt a Magyar Köztársaság területén, a Kárpát-medencében és szétszórva a nagyvilágban!

*Az országgyűlés a törvényjavaslatot 2010. május 26-án – Gyurcsány Ferenc, Molnár Csaba, Szanyi Tibor ellenszavazatával – 97,7%-os többséggel elfogadta.

Tisztelt Ház! A kettős állampolgárságról szóló törvény meghozatalának evidenciának kellene lennie, mert a Magyar Országgyűlésnek nem arról kell számot adni a történelem színe előtt, hogy miért tárgyaljuk ezt a törvényt, hanem arról kell számot adnunk, hogy miért nem tárgyaltuk réges-régen, közfelkiáltással elfogadva.

Tisztelt Ház! Miért kell ez a törvény? Egész egyszerűen azért, mert ez következik a nemzeti szolidaritásból. Ezt a törvényt akkor is meg kellene hoznunk, ha nem lett volna Trianon; amint bölcs elődeink a törvényhozásban 1886-ban hasonló törvényt hoztak, természetesen más történelmi körülmények között, de hasonló gondolat ihlette őket, hogy a bukovinai székelyek és a csángó magyarok részesei lehessenek közjogi értelemben is a magyar nemzetnek, amint nyelvi, szellemi, kulturális értelemben egyébként is részei.

Ha nem lett volna Trianon, akkor is meg kellene hoznunk ezt a törvényt, de volt Trianon, aminek következtében a magyar nemzet egyharmada más országok joghatósága alá került; úgy ment át felettük a határ, hogy el sem hagyták a szülőföldjüket. A velük való szolidaritás és ennek a gesztusnak a megtétele a trianoni határokon kívül rekedt magyarság felé a legegységesebb erkölcsi kötelességünk (*Általános taps.*), és egy súlyos igazságtalanság orvoslásának lehetőségét is jelenti.

Mondok önöknek egy példát. Ausztriában az ausztriai magyarság nagy része emigráns magyar, akik 1956-ban vagy a '70-es években, a Kádár-korszak idején emigráltak Ausztriába. Ausztria befogadta őket, osztrák állampolgárságot, osztrák útlevelet kaptak, és a rendszerváltás megnyitotta szá-

mukra a lehetőséget, hogy megkapják a magyar útlevelet. Nagyon helyesen, van magyar útlevelük. De a Lajta menti magyarságnak, a burgenlandi magyarságnak, akik soha életükben a falujukat sem hagyták el, az őshonos magyarságnak nem lehet állampolgársága. Ez mélységes igazságtalanság, amit most ezúton orvosolhatunk.

Van még egy szempont, tisztelt Ház: 2004. december 5-ének a szégyene; az a szégyen, amikor egy kormány a saját nemzete ellen kampányolva a magyarság egyharmadát közjogi értelemben kirekesztette a magyar nemzetből. Ezt a határon túli magyarság egyfajta lelki Trianonként élte meg. Ennek a sebnek a begyógyítása, amennyire lehet, leg-
elemibb erkölcsi kötelességünk. (*Taps a Fidesz, a KDNP és a Jobbik padsoraiból.*) De december 5-ének van még egy üzenete. Mindennek ellenére, a kormányzati propaganda ellenére december 5-én a magyar emberek többsége igennel szavazott, és az ő politikai akaratuk természetes küldetést és kötelezettséget jelent számunkra, hogy ennek a politikai akaratnak megfelelően is ezt a törvényt meghozzuk.

Tisztelt Ház! Elmondok önöknek egy történetet. Nem szoktam magánéleti dolgokkal előhozakodni, azt gondolom, hogy teljesen más a közélet és más a magánélet, de most hadd mondjak el önöknek egy családi természetű dolgot. Édesanyám erdélyi, a második világháború után jöttek át Magyarországra, a bátyám pedig a '70-es évek folyamán valamikor disszidált Svédországba, ahol politikai menedéket kapott, megkapta a svéd állampolgárságot, a svéd útlevelet. A rendszerváltást követően, néhány évvel ezelőtt besétált a stockholmi magyar nagykövetségre, azt mondta, hogy ő Semjén György, itt vannak

a papírjai, és kéri a magyar útlevelet. Azt mondták, hogy Isten hozta, drága Semjén úr, és postafordultával megkapta a magyar útlevelet. Tehát a bátyám megkaphatta a magyar útlevelet. De édesanyám rokonsága, a barátai, az egykori szomszédai, akik soha nem hagyták el Erdélyt, akár a városuk vagy a falujuk határát sem, őnekik nem lehet magyar állampolgárságuk. Ezt az igazságtalanságot kell orvosolnunk ebben a törvényben. *(Taps a Fidesz, a KDNP és a Jobbik padsoraiból.)*

Vagy gondoljunk a Vajdaságban élő magyarokra. Nemrég voltam Szabadkán, ahol értelemszerűen szerb állampolgárok voltak a társaságunkban, akik különböző nemzetiséghez tartoztak. Az ott lévő szerb állampolgárságú, román nemzetiségű embereknek volt román állampolgársága, az ott élő szerb állampolgárságú, szlovák nemzetiségű embereknek volt szlovák állampolgársága, a szabadkai horvátoknak volt horvát állampolgársága, csak az őshonos szabadkai magyaroknak nem volt magyar állampolgársága.

Tisztelt Ház! Nagyon fontosnak tartom leszögezni, nem gondolom azt, hogy a magyar nemzetre, a magyar nemzeti érdekekre bármilyen kárt vagy veszélyt jelentene az, ha egy Pilisben élő szlovák polgártársunk szlovák identitásának megfelelően fölveszi a szlovák állampolgárságot is, ha egy gyulai román fölveszi a román állampolgárságot, vagy a választókerületemben egy Bátyán élő, horvát kultúrát, horvát nyelvet bíró ember él a lehetőséggel és fölveszi a horvát állampolgárságot, ez nem megsegényesülést, hanem gazdagodást jelent nekünk, és természetesnek tartom, hogy ők fölvehessék a szlovák, a román, a horvát állampolgárságot.

De ugyanúgy természetesnek tartom, hogy a határainkon kívül élő magyarok ezekben az országokban szintén felvehessék a magyar állampolgárságot. *(Taps.)* Azt gondolom, tisztelt Ház, hogy *mindenkinek lehessen annyi állampolgársága, ahány valós identitása van.*

Miről szól ez a törvény? Azért kell ezt nagyon pontosan elmondanunk, mert számos félreértés, félreértetés vagy rosszindulatú félremagyarázás tapasztalható. Egyedi kérelemre történik az állampolgárság megadása, mégpedig egyszerűsített, könnyített, gyorsított eljárással, kedvezményes eljárással azok számára, akik vagy akiknek felmenői magyar állampolgárok voltak, vagy vélelmezhetően a valamikori Magyarországról származtak el, és valamilyen szinten beszélnek a magyar nyelvet. Fontosnak tartom tisztázni, hogy a vélelem azért fontos, mert például a csángó magyarok esetében okiratilag, családirag visszamenőleg aligha igazolható ilyesmi. Viszont a Magyarországról való származás az ő esetükben vélelmezhető. Ne rekesszük ki őket ebből a lehetőségből!

A nyelvtudás esetén nem az az elvárás, hogy a nyelvtudományok doktora legyen a Tudományos Akadémián, hanem az, hogy a saját nyelvjárásában, a saját környezetében el tudjon egy ügyet intézni, például ezt az ügyet, magyarul. Azt is nagyon fontosnak tartom, hogy a személyi okmányok, az anyakönyvi iratok kiadásánál a név, a családnév, a személynév és a helységnév magyar helyesírással kerüljön bejegyzésre. Számos könny, fájdalom, sérelem és megaláztatás eredt abból, hogy azt írták a személyi okmányaiiba Kolozsvár helyett, hogy Cluj. Nem azt írták, hogy Kovácsné, hanem azt, hogy

Kováčová. Azt gondolom, a legelemibb kötelességünk, hogy Magyarországon, ahogy ő kéri, az okmányaiban ezek a helységnevek és személynevek magyarul szerepeljenek. (*Taps.*)

Tisztelt Ház! Néhány ellenvetés is volt, szeretnék ezekre röviden reflektálni. Főleg a választójog körül merültek fel kérdések, nyilván rossz a lelkiismeret bizonyos helyen, ebből kifolyólag aggodalmak vannak, de fontos, hogy ezzel a kérdéssel foglalkozzunk. Ez az állampolgársági törvény, nem pedig a választójogi törvény. Ez a törvény sem pluszjogot nem ad, sem jogot el nem vesz senkitől. Hasonló a helyzetük, mint a külföldön élő magyar állampolgároknak. Tehát nincs A és B kategóriájú, nincs első- és másodrangú magyar állampolgár. Egy magyar nemzet van, egy magyar állampolgárság van. (*Taps a Fidesz, a KDNP és a Jobbik soraiban.*) És bár méltatlan, hogy ilyen kérdésekről szólni kell itt, de miután ama december 5-én ez komoly formában elhangzott, és egy kampány épült erre, ezért az egészségügyi és nyugdíjellátás tekintetében is szólnom kell néhány szót.

Tisztelt Ház! A helyzet a napnál világosabb. Mindenkinek ott van az egészségügyi ellátása, ahová az egészségügyi járulékát fizeti. Mindenki onnan kap nyugdíjat, ahová a nyugdíjjárulékát fizette. Tehát ahogy ez a törvény nem a választójogi törvény, ugyanúgy ez a törvény nem a társadalombiztosítási törvény. Egyébként azt gondolom, végtelenül sértő a határon túli magyarokra, amikor azzal vádolják őket, hogy azért akarnak magyar állampolgárok lenni, hogy a magyar egészségügyi ellátást vegyék igénybe. Világos, hogy aki át akart jönni, már átjöhett. Aki a szülőföldjén akar magyar lenni, tegyük lehetővé neki

ilyen megaláztatás nélkül, hogy magyar állampolgár lehessen. Megjegyzem egyébként, hogy a legnagyobb létszámú magyarság, a romániai és a szlovákiai magyarság esetében nem azon az alapon jogosultak bizonyos ellátásokra, hogy magyar állampolgárok, hanem azon az alapon, hogy uniós állampolgárok. Mint román állampolgár uniós állampolgár, ebből kifolyólag jogosult az ellátásokra, hasonlóképpen, mint egy német, egy francia vagy egy spanyol.

A legsúlyosabb állítás körülbelül úgy fogalmazható meg, hogy mivel nem itt fizet adót, ne lehessen állampolgár. Tisztelt Ház! Akkor aki ezt állítja, annak azt is állítania kellene, hogy aki mondjuk, öt évre kimegy Münchenbe dolgozni, miután ott kapja a fizetését és oda fizeti az adóját, annak fel kellene függeszteni vagy korlátozni kellene az állampolgárságát? Vagy netán annak, aki külföldre megy férjhez, külföldre megy feleségül valakihez, és nem is jön vissza Magyarországra, őt meg kellene fosztani a magyar állampolgárságától? Abszurd, tisztelt Ház, ez a gondolkodás. Ezért nagyon pontosan szeretném leszögezni azt, hogy az adózás és az állampolgárság között nincs ok-okozati viszony.

A másik szélteben-hosszában hangoztatott kérdésfelvetés az, hogy mit szól majd ehhez az Európai Unió, és mit szólnak a szomszédaink. Tisztelt Ház! Nem ez a végső szempont, de vegyük komolyan. Nem ez a végső szempont, mert a Magyar Országgyűlés először, másodszor és harmadszor az egyetemes magyarságnak tartozik felelősséggel, nem pedig valaki másnak. (*Nagy taps a Fidesz, a KDNP, az LMP és a Jobbik soraiban.*) Az egyetemes magyarságnak – térben és időben. Térben: itt, a mai Magyarországon, a Kárpát-medencében és a nagyvilá-

gon, és időben: mert felelősséggel tartozunk a történelem színe előtt az őseink felé, akiktől ezt a hazát, akiktől a nyelvünket örököltük, akiktől a kultúránkat örököltük, és felelősséggel tartozunk az utódaink tekintetében is, akik majd el fognak számoltatni egyszer minket, hogy hogyan sáfárkodtunk ezzel az örökséggel.

Az Unió tekintetében, tisztelt Ház, az Európa Tanács 1997. november 6-án az európai egyezményben feketén-fehéren kimondta, hogy minden állam saját joga, minden állam szuverén joga, hogy maga döntsön állampolgársági ügyeiben. Akkor lenne probléma az Európai Unió fórumai előtt, ha ez a törvény diszkriminatív lenne. De ez a törvényjavaslat nem diszkriminatív. Akkor lenne diszkriminatív, ha etnikai megkülönböztetést tartalmazna. Ez a törvény nem tartalmaz etnikai megkülönböztetést. Ha például egy brassói szász, akinek a felmenői a magyar királyságból származnak, és valamilyen szinten tud magyarul, úgy érzi, hogy ragaszkodnia kell a magyar hagyományokhoz, az erdélyi örökségéhez, a magyar kultúrához, és valamilyen szinten tud magyarul, ő sincs kizárva abból a lehetőségből, hogy amennyiben kéri, szabad akaratából felvehesse a magyar állampolgárságot. Nincs etnikai diszkrimináció, tehát semmilyen szempontból nem ütközik az Európai Unió előírásaiba.

És még egy szempont, tisztelt Ház; Románia hasonló szisztémát alkalmaz: egyedi kérelemmel, gyorsított eljárással. Románia havonta 10 ezer útlevelet ad ki vagy igyekszik kiadni, elsősorban a Moldáv Köztársaság területén élő román identitású emberek részére, akik egyébként az Unión kívül vannak, és ezzel az útlevéllal mint európai uniós polgárok jelentős részük rögtön megy Olaszországba, Spanyol-

országba és Franciaországba munkát vállalni. Az Európai Unió ezt – egyébként nagyon helyesen – nem sérelmezte. Ha Romániának szabad, akkor nekünk is szabad. (*Taps a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP soraiban.*) Ha a román, a szerb, az olasz, a német, a portugál és a francia állam megteheti, akkor mi, mint a Magyar Országgyűlés, mi is megtehetjük.

És nézzük a szomszédainkat, tisztelt Ház! A legtöbb magyar a Román Köztársaság területén él, s mint mondtam, a mi törvényjavaslatunk lényegében a román mintát követi. Tehát probléma e tekintetben nem lehet. Örömmel értesültünk róla, hogy Traian Băsescu elnök úr pozitívan nyilatkozott e tekintetben, mondván, ha Románia ezt megteheti a külföldön élő románok tekintetében, akkor természetes, hogy Magyarország is megteheti ezt a külföldön élő magyarok tekintetében. Ha Románia megteheti ezt a Moldáviában élő románok tekintetében, akkor Magyarország is megteheti ezt az Erdélyben élő magyarok tekintetében.

Szlovákia tekintetében, tisztelt Ház, néhány dologgal érdemes tisztában lennünk. Miután választási kampány, nem is akármilyen választási kampány zajlik Szlovákiában, nyilván semmilyen szempontból nem lenne szerencsés, ha mi bármi módon beoznánk ebbe a választási kampányba. Ugyanakkor fontos, hogy ne hagyjuk magunkat provokálni. De nagy naivság kell azt gondolni, hogy a Szlovákiával való problémáink e miatt a törvényjavaslat miatt vannak. Szlovákiában mégiscsak hatályban vannak a Beneš-dekrétumok, amelyek alapján legellentétebben a legalapvetőbb emberi jogi normákkal magyarok százezreit – nem beszélve a németekről –

üldözték el a szülőföldjükről, vették el a tulajdonukat, nyomorították meg, rabolták ki, és számos esetben tragikus módon ölték meg ezeket az embereket. S ezek a törvények – még akkor is, ha nem alkalmazzák őket, de így vagy úgy – a hatályos szlovák joganyag részei.

Emlékezzünk Malina Hedvig kálváriájára vagy a dunaszerdahelyi rendőrterrorra, vagy arra a példátlan botrányra, amikor Sólyom László köztársasági elnökünket nem engedték be Szlovákiába. Amikor egy összpárti delegációval Brüsszelben voltunk, akkor pontosan azt mondtuk el a francia nemzetiségű partnerünknek: el tudja azt képzelni franciaként, hogy Sarkozy elnök urat ne engedjék be Németországba? Vagy elképzelhető az nyugat-európai ésszel, hogy Merkel asszonyt ne engedjék be Elzász-Lotaringiába? Vagy a nyelvtörvény kapcsán: elképzelhető Elzász-Lotaringiában az, hogy egy német orvos ne beszélhessen németül a német betegével vagy a német asszisztensével? Ez elképzelhetetlen. Tehát a problémáink nem emiatt a törvényjavaslat miatt vannak.

Tisztelt Ház! Nagyon fontosnak érzem itt nagyon világossá tenni, hogy a szlovák kormánnyal való viták és a szlovák kormány magatartása, különösen a szélsőséges Ján Slota-féle politikai csoport tekintetében nem összetévesztendő a szlovák néppel. A szlovák néppel történelmi sorsközösségben voltunk, és történelmi sorsközösségre vagyunk ítélve, ezért nagyon fontos, hogy világos különbséget tegyünk a szlovák belpolitika és a szlovák nép között, akik felé a kinyújtott kezünk mindig kinyújtva van. *(Taps a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP soraiban.)*

Szerbia tekintetében világos a helyzet: Szerbia is

biztosította – nagyon helyesen – minden szerb számára a lehetőséget a szerb állampolgárságra, függetlenül attól, hogy hol él, és a nyilatkozataikban is támogatják a mi kezdeményezéseinket.

Ukrajna vonatkozásában valóban vannak alkotmányossági problémák, hiszen az ukrán állam elvileg tiltja a kettős állampolgárságot, de világosan látnunk kell, hogy ez nem a maréknyi kárpátaljai magyarság miatt van, hanem a Dnyeperen túli közel 20 millió orosz vonatkozása miatt. Megindultak a tárgyalások Martonyi miniszter úr tekintetében is, és magam is folytattam tárgyalásokat, és azt kell mondanom, hogy meg fogjuk tudni oldani ezeket a problémákat. De itt hadd mondjam azt, hogy ha az ember, mondjuk, Ungváron van, akkor napi tapasztalat, hogy a Kárpátalján élő románoknak van román állampolgárságuk, az ott élő szlovákoknak van szlovák állampolgárságuk, és azt kell mondanom, hogy az Ukrajnában élő oroszok tömegének van orosz állampolgársága. Ha nekik lehet, nekünk is lehet. *(Taps a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP soraiban.)*

Osztrák, szlovén és horvát barátaink tekintetében, hála Istennek, nincs probléma.

Összefoglalásul azt mondhatom önöknek, tisztelt Ház, hogy akikkel szót lehet érteni, azokkal szót értünk. De akik nem akarnak szót érteni velünk, azok miatt nem adhatjuk fel természetes jogainkat.

Tisztelt Ház! Ama december 5-e után a csíksomlyói zarándoklat alkalmával az ottani emberek egy fekete gyertyát küldtek nekünk ide a parlamentbe. *(Fekete gyertyát helyez tartóval a szónoki emelvényre.)* Ez nem a harag, hanem a fájdalom kifejezése volt. Most, pünkösöd idején adja meg a

Szentlélek bölcsessége és vezessen mindnyájunkat úgy, hogy nemzettársaink polgártársaink lehessenek, és jövő ilyenkor székelyföldi testvéreink fehér gyertyát* küldjenek ide nekünk az Országgyűlésbe, az ország Házába, ami az ő házuk is, ami az egyetemes magyarság közös háza. Adja Isten, hogy így legyen!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Hosszan tartó taps.)*

* A beszédet és a szavazást követően a korondi székelyek fehér gyertyát küldtek Semjén Zsoltnak, illetve a magyar Országgyűlésnek.

MEGJÖTTÜNK!

*Kossuth-téri ünnepi beszéd
a Kormány eskütételét követően,
2010. május 29-én*

Mi nem kértünk 100 napot, 10 napot, egy napot sem kértünk, még meg sem alakult a Kormány, és megteremtettük azt, hogy a Nemzet közjogi értelemben egyesült!

Megdöntöttük a nemzetellenes gyurcsányizmust, és megalapítottuk a nemzeti együttműködés rendszerét, ami azt jelenti, hogy folytatjuk Szent István királyunk országépítő nagy művét!

Megjöttünk! – Ünneplés a Parlament előtt

KÉT POGÁNY KÖZT

„A közjó gondolata nélkül nem lehetséges emberinek nevezhető társadalmat építeni” – véli Semjén Zsolt, a KDNP elnöke, az új kormány miniszterelnök-helyettese, akinek szavaiból kitűnik: új korszak kezdődik a kormányzásban. A változások garanciája az az eddigiektől gyökeresen elütő szemléletmód, amely a felálló kormányzat sajátja. „A mi szövetségünknek ma is megvan az a sajátossága, ami végigvonul a magyar történelemben: a »két pogány közt« gondolata. Ami a bukott szocialisták, kommunisták ópogánysága és a megjelenő szélsőjobb neopogánysága közötti Szent István-i örökségnek a védelmezését jelenti” – fogalmaz a politikus a történelmi gyökerekre és az elmúlt hetekben bekövetkezett politikai fordulatra is célozva.

Semjén Zsolt a Fidesz és a KDNP együttműködését jellemezve úgy véli: „megőrizni a hiteles, autentikus keresztény tanítást azokban a kérdésekben is, amelyek nem csiklandozzák a hallgatóság fülét; ugyanakkor meghatározó állam- és társadalomalakító erő lenni, ezt jelenti számunkra a Fidesz–KDNP szövetség”.

Némely ellenlábas szerint magyar kereszténydemokrácia voltaképpen nem is létezik, vagy ha mégis, egy „fantompárt” keretei között. Semjén Zsolt KDNP-elnöknek erről érthetően gyökeresen más a véleménye. Egyúttal kíváncsiak voltunk álláspontjára az ó- és neopogányságról, a gyurcsányizmussal vívott harcról, a közjóról és arról, hogy a választási győzelem történelmi elégtétellel szolgál-e a párt meghurcolt hajdani politikusainak.

– *Elnök úr, fantom-e ön, illetve fantompárt-e a KDNP, ahogyan azt egy, a napokban a Népszabadságban megjelent írásban olvashattuk?*

– Megértem Révész Sándor frusztrációját, miután kedvenc pártja, az SZDSZ kiesett a történelemből, és a KDNP – a kétharmados választói felhatalmazást kapott szövetségben – hangsúlyos kormányzati tényező lett. De hát a bukott MSZP-SZDSZ mögött álló média szereplőinek pszichiátriai problémáival igazán nem tudok foglalkozni, továbbá nem érzem magamat hivatottnak arra sem, hogy az ő politikai diszlexiájukat kezeljem.

– *Néha úgy tűnik fel, mintha a Kereszténydemokrata Néppárt állandó céltáblája lenne a baloldali orgánumoknak, az utóbbi időben pedig talán még sűrűsödtek is a pártot érő támadások...*

– Nézzük meg a jelenség gyökerét, nézzük meg, hogy miből ered ez! Két okot találunk: egy racionális politikait és egy pszichológiait. Kezdjük talán az utóbbival, a pszichológiáival. Ez a zsigeri antikrisztianizmus. A jakobinus, szabadkőműves gyökerű társulat zsigerileg gyűlöl mindent, ami keresztény. Ez az antikrisztianizmus húzódik a KDNP-vel szembeni ellenszenv mélyén. Nyilván van ennek személyes dimenziója is, ami számomra rendkívül megtisztelő, hiszen – talán a szerénytelenség látszatába keveredés nélkül elmondhatom – néhány szeget beütöttem az SZDSZ koporsójába, amely a magyar politikában a KDNP antitézise volt.

Ha a racionális, politikai okot nézzük, a cél egyértelmű: éket verni a háború utáni magyar történelem és az Európai Unió történetének legsikeresebb

politikai konstrukciójába, mert ha ezt ketté tudnák feszíteni, akkor számukra is politikai mozgástér nyílna. Egy gondolati játékot javasolok. Képzelve el bárki, hogy a KDNP vagy én hasonló módon kezdene, kezdenék el viselkedni, mint ahogy azt Dávid Ibolya tette. Vajon mit írna rólam ugyanez a sajtó? Okkal feltehető, hogy abban a pillanatban én lennék a kedvenc, az ünnepest hős, az ügyeletes zseni. De mivel semmilyen módon nem tudtak rávenni minket a bajtársi szövetség elárulására, ellentétben Dávid Ibolyával, ezért van a politikai ellenszenv a mély, zsigeri ellenszenv mellé.

– Azon a napon beszélgetünk, amikor megkötötte a Fidesz és a KDNP a szövetségi szerződést a kormányzásról, illetve a nemzeti együttműködés rendszerének felépítéséről. Elhangzott a sajtótájékoztatón, hogy ez a pártszövetség egynemű politikai erő, amelyben a KDNP-re bizonyos feladatok hárulnak, részben a történelmi hagyományai okán, részben annak az értékrendnek a folyományaként, amit csak a KDNP képvisel a magyar politikai életben. Ez azt jelenti, a KDNP módot kap rá, hogy mindazokat az értékeket, amelyeket megalakulása óta vall, most kormányzati erőként a magyar társadalom javára érvényre tudja juttatni?

– Ez a dokumentum, amit elfogadtunk, szellemi természetű, ami történelmi értelmezésében rögzíti az együttműködésünket. Ennek a lényege az, hogy a mi történetünk 1944-re megy vissza, a Demokrata Néppárt és a keresztényszociális mozgalmak hagyományára, amelyek egyszerre mondtak ellent a vadkapitalizmusnak, illetve a barna és a vörös diktatúrának. Annak volt erkölcsi alapja, hogy ellene mondjon a

vörös diktatúrának, aki ellene mert mondani a barna diktatúrának. Minden analógia állítása nélkül, mert egyenes analógiák nincsenek a történelemben, de a mi szövetségünknek ma is megvan az a sajátossága, ami végigvonul a magyar történelemben: a „két pogány közt” gondolata.

Ami a bukott szocialisták, kommunisták ópogánysága és a megjelenő szélsőjobb neopogánysága közötti Szent István-i örökség védelmezését jelenti. A kereszténydemokráciának általában, tisztán logikailag, de itt és most Magyarországon is, két lehetősége adódik. Az egyik az, hogy valóban keresztény párt vagyunk, és ez azt jelenti, hogy a keresztény társadalmi tanítást minden részletében, teljességében vállaljuk, olyan kérdésekben is, amely kérdések nem találkoznak a közfelfogással. Ilyen például az emberi élet feltétlen szentségének védelmezése. Minthogy pedig a markáns keresztény álláspont nem találkozik a közízléssel, politikai értelemben egyfajta katakombalétet is vállalnunk kell. Ezzel viszont lemondunk arról, hogy reálpolitikailag társadalom- és államalakító erő tudjunk lenni. A másik lehetőség, hogy azt mondjuk: a legfontosabb az, hogy társadalom- és államalakító erő legyünk. Akkor viszont engedelményeket kell tennünk a közízlésnek, hogy a szavazótáborot növelni tudjuk, ami egyfajta önfeladással és kiüresedéssel jár. Ennek a végén viszont fel kell tenni a kérdést: mitől vagyunk akkor keresztény párt? Egyik út sem járható.

Én nem vagyok partner egy önfeladó, papírmásé kereszténységben, ugyanakkor az sem inspirál különösebben, hogy egyfajta politikai gettóból esszékét írjak, tudván tudva, hogy abból soha nem lesz társadalmi valóság. A két lehetőség megvalósítása egyszerre: megőrizni a hiteles, autentikus keresztény

tanítást azokban a kérdésekben is, amelyek nem csiklandozzák a hallgatóság fülét; ugyanakkor meghatározó állam- és társadalomalakító erő lenni, ezt jelenti számunkra a Fidesz–KDNP szövetség, amelyben a Fidesz egy nagy jobbközép néppárt, gyűjtőpárt, a KDNP pedig egy kifejezetten keresztény világnézeti párt. Így, a világnézeti pártiságból eredően, módunk van arra, hogy prófétai jel módjára képviseljük az igazságot akkor is, ha az nem találkozik minden tekintetben a közízléssel; másfelől pedig mint politikai realitás képesek vagyunk a társadalom és az állam alakítására.

Ebből a Fidesznek is számos előnye származik. Elég, ha megnézzük a szocialisták bukását, aminek nagyon sok oka volt, de az egyik alapvető oka az, hogy elvesztették a saját szellemi forrásvidéküket. A szocialista párt mindent feladott és elárult, amit a szociáldemokrácia jelent. Ez a szociális népszavazáskor látszott a legvilágosabban. Hasonló volt a helyzet a másik oldalon Spanyolországban, az Aznar vezette néppárttal, amely bizony-bizony elveszítette a keresztény szellemi forrásvidéket. Ennek nagyon súlyos következménye lett Spanyolországban, mert a markánsabb keresztény csoportok elfordultak az aznari néppárttól. Miután elveszítette a szellemi hátszínét, elvesztette a választást, és azután a Zapatero-kormány mindent lerombolt, ami akár a néppártnak, akár a markáns keresztény oldalnak fontos érték volt. Ezért tehát a bajtársi hűség és szövetség mind a nagy néppártnak, mind a keresztény világnézeti pártnak részint erkölcsi parancs, részint a józan ész diktálta követelmény. A szerződés magába foglalja ennek a gyakorlati megvalósulását is: hogy mind az önkormányzatokban, mind a parlamentben, mind pedig az Európai Unióban együttműködünk, és

a kereszténydemokraták mindenütt jelen vannak. Ezért mondhatom, készen állunk arra, hogy a második Orbán-kormányban ma is betöltsük azt a szerepet, amelyre hatvanhat év kereszténydemokráciája feljogosít, sőt kötelez minket.

A nemzeti együttműködés rendszerének megalapítása tekintetében világosan beszélünk. Nem azzal foglalkozunk, hogy különféle politikai székér- és szektáboroknak mi a véleménye, hanem megkaptuk az emberektől a felhatalmazást, és ezzel a felhatalmazással élni kell. Ezzel nem fogunk visszaélni, de azt is látni kell, hogy a visszaélésnek az is egy formája, ha nem élünk vele. Ezért, mivel ez egy szabad ország, mindenki azt gondol, amit akar; mindenki olyan politikai elemzést csinál, amelyet akar; mindenki azt mond, amit akar. De mi lecövekeljük, hogy mire kaptunk felhatalmazást, mi az önértelmezésünk, és mivel emögött óriási parlamenti támogatottság van, ami mögött pedig a magyar emberek többségének akarata, ezért legitim módon le tudjuk szögezni a nemzet akaratát. Ehhez képest természetesen a Jobbik, az LMP, az MSZP – egyébként egymással homlokegyenesen ellentétes módon – megfogalmazhatják a saját szembenállásukat vagy részleges együttműködési szándékukat. Az együttműködésnek – legyen bármilyen részleges – örülünk, az adott szembenállást tudomásul vesszük, de ez egy jottányit sem változtat azon, hogy mi a magyar emberekkel való együttműködés alapján leraktuk a nemzeti együttműködés rendszerének fundamentumát.

– Érthető logika, ha a kétharmadnál nagyobb választói felhatalmazást kapott politikai erő, a pártszövetség, tehát a két párt véget akar vetni a mögötünk hagyott két évtizedet jellemző folyamatoknak,

amelyek egy töredezett, önbizalmában megrendült, pesszimista társadalom kialakulásához vezettek. A nemzeti együttműködés rendszere elhatározható, politikai alapjai megteremthetők, de elhozza-e ez vajon azt a fajta mentális, kulturális változást, ami ahhoz kell, hogy a magyar társadalom tagjai, különféle csoportjai együttműködők legyenek, hogy energiájuk, kreativitásuk nagy része végre ne a pusztá túlélésre fecsérelődjön el?

– Itt nyilvánvalóan a kormányzás – ha úgy tetszik, az ország vezetése – minőségéről kell beszélünk. Van pusztán technokrata kormányzás – ez zajlott Magyarországon az elmúlt nyolc évben –, és van olyan kormányzás, amelyik emellett szellemi természetű is. A társadalmi valóság formálása, ugye, nem pusztán és kizárólagosan közigazgatás vagy szakigazgatás és végrehajtási utasítások meg jogszabályok kérdése. Van egy ilyen része a dolognak, de van egy kifejezetten szellemi természetű valóságrésze is. Nézzük meg például a családtámogatás kérdését! Mi azt mondjuk, egy államnak természetszerű kötelezettsége az, hogy olyan jogszabályokat, olyan családtámogatási formákat, olyan államigazgatási és jogszabályi keretet hozzon létre, amelyek lehetővé teszik, hogy az anyaság vállalása ne legyen egyenlő a szegénység vállalásával. Hogy például részmunkaidőben lehetőséget adjon az anyának, hogy a gyerekével is legyen és a szakmai karrierje se szakadjon meg. Ez a kormány tipikus államigazgatási felelőssége.

De van egy másik természetű dolog is: az anyaság támogatásához hozzátartozik az is, hogy olyan szervezeteket, olyan programokat támogasson a kormány, amelyek elismerik és felmutatják az anyaság

méltóságát. Mert ha nincs a szellemi, lelki, erkölcsi megalapozottság, akkor önmagában a jogszabályok nem fognak lendíteni a dolgon. Másfelől viszont ha csak a szellemi, lelki, erkölcsi megalapozás van, ugyanakkor nincsenek tételes jogszabályok mögé téve, akkor az meg egyfajta szemforgatás lenne. Ezért tehát egyfelől jó technikájú kormányzásra törekszünk, de ugyanakkor világossá tesszük azokat az értékeket, amelyek megvalósítására szövetséget kötöttünk, mert az emberek erre hatalmaztak fel bennünket, sőt küldetést adtak nekünk. Azt gondolom, e két szegmens párhuzamos érvényesítése vezethet el az együttműködő társadalomhoz.

– Mostanában elég gyakran hangzik el, hogy a választás győztesei nem beszélhetnek nemzeti együttműködésről vagy nemzeti egységről, hiszen a választásra jogosultaknak csak az ötvenhárom százaléka szavazott rájuk...

– A helyzet az, hogy a választók, amikor a nemzeti együttműködésnek nevezett felfogás és értékorientáció képviselőivel megbíztak minket, végső soron egy centrális politika megvalósításával bíztak meg. A rendszerváltoztatás kori széttöredezettség annak a következménye is volt, hogy a választók nem adtak ilyen felhatalmazást egyetlen politikai erőnek sem. Abból viszont az következett, hogy számos kis- és középpárt volt a politikai palettán, töredéktámogatottsággal, kormányzásuk tehát csak paktumok által volt lehetséges. A társadalmi és politikai fejlődés következtében kialakult később egy olyan helyzet, hogy az MSZP–SZDSZ és a Fidesz–KDNP részvételével egyfajta duális rendszer formálódott, amit nem a paktum, hanem a természetszerű szemben-

állítás jellemzett. De most – nem a mi politikai spekulációinkból következően, hanem a választópolgárok akaratából – egy centrális politikai mező jött létre.

– Volt már kétharmados parlamenti többség a rendszerváltoztatás óta máskor is. A mostani helyzettel kapcsolatban gyakorta elhangzik, hogy a Horn-kormány idején a kormányzó koalíció önmérsékletet tanúsított...

– 1994 és 2010 között alapvető különbségek vannak. Ugyanis 1994-ben egyetlen választópolgár sem szavazott Horn Gyula kétharmados felhatalmazására. Sőt, az SZDSZ – emlékezzünk vissza – még azt is kizárta, hogy egyáltalán hajlandó koalícióra lépni az MSZP-vel. A választók akaratára ellenére egy paktumkormány hozta létre a parlamenti kétharmadot, amely mögött semmiféle választói akarat nem volt. Ellentétben a mi kétharmadunkkal, ahol a második fordulóban – már az MSZP által is deklarált – tét a kétharmad léte vagy nem léte volt. Paradox módon éppen azáltal, hogy az MSZP úgy definiálta a második forduló tétjét, hogy lesz kétharmad vagy nem lesz kétharmad, az MSZP szolgáltatta a bizonyítékot rá – azok számára is, akiknek egyébként nem lett volna világos –, hogy a magyar polgárok kétharmados többségre adtak nekünk felhatalmazást. Az ellenzék helyzetében sincs hasonlóság. Ugyanis 1994-ben az ellenzék – az MDF, a KDNP, a Kisgazdapárt és a Fidesz – végeredményben egy politikai oldalon volt, hasonló politikai értékrendet vallott.

Egyfajta jobbközép felfogást, amihez képest volt a balliberális kétharmados parlamenti többségű kor-

mány. Most viszont ennek épp az ellentéte valósult meg. A népakaratból kifolyólag nekünk van hatalmas, kétharmados támogatottságunk, és nem velünk szemben van egy egyharmados ellenzék, hanem ez az egyharmadnál kisebb ellenzék – egyébként szintén a választói akaratból kifolyólag – három, egymással szögesen ellentétes oldalon helyezkedik el. Ebből eredően, míg 1994-ben az „ellenzék” kifejezésnek volt egy egységesen értelmezhető, valamifajta értékrendi közössége, addig a mostani ellenzéknek sem értékrendi, sem politikai, sem semmiféle közössége nincs. Sőt, az *ellenzék három pártja nagyobb távolságra van egymástól, mint bármelyikük tőlünk*. Ezért politikai irrealitás velünk szemben valamiféle ellenzéki összeállítás, mint amilyen például Itáliában az Olajfa volt.

– *A választás óta megszaporodott a közbeszédben a „közjó” fogalma mint a politikus célja. Korábban ez valamiért nem volt annyira közkeletű fogalom. A most felhatalmazást kapott politikai erő valóban úgy gondolja, hogy a politika célja a közösség jólétének a szolgálata?*

– Boldog vagyok, hogy ez így van. Világéletemben küzdöttem azért, hogy a közjó gondolata minél inkább a politika középpontjába kerüljön. Ez a keresztény társadalmi tanításnak az alapgondolata, és tételes megfogalmazása Aquinói Szent Tamásig megy vissza. Sajátos aktualitást ad ennek világviszonylatban a neoliberais ideológia és gazdaságpolitika, illetve a hozzá kapcsolódó világertelmezési ideológia – beleértve annak művészeti, politikai, mindefféle aspektusát – nyilvánvaló összeomlása. Ez az

összeomlás világossá tette, hogy a közjó gondolata nélkül nem lehetséges emberinek nevezhető társadalmat építeni. Az az individualista szemlélet, amely kizárólagosan a hasznot és a piacot állította mindennek a középpontjába, nyilvánvalóan antropológiai tévedés is volt, elvégre az anyámmal és a gyerekemmel nem piaci viszonyban vagyok.

Az életnek vannak olyan területei, amelyeken piaci viszonyoknak kell érvényesülniük – alapvetően ilyen a gazdaság –, és vannak olyan területei, ahol pedig a szolidaritásnak és az állami felelősségvállalásnak. Ilyen például az egészségügy, az oktatás és a kultúra. A mi viszonyaink között a gyurcsányizmus volt ennek a szélső-neoliberális ideológiának az ámokfutása. Ez annak a következménye volt, hogy ezek az emberek az üzleti életből jöttek; megjegyzem, valójában nem az üzleti életben állták meg a helyüket, hanem egy sajátos hálózati kapcsolatrendszer működtetve, a politikai lét és a maffialét határmezsgyéjén alapozták meg a vagyonukat. Ez az egész gyurcsányizmus azért is akarta az államot mint olyat lerombolni, mert egyetlen egy dolgot tekintett valóságnak: a személyes hasznot. Vagyis a közérdeket gátlástalanul alárendelte a magánérdeknek. Ezért nevezhetjük ezt a korszakot az oligarchák korának. A mi szemléletünk ennek épp az ellentéte.

Mi azt mondjuk, helyes és természetes dolog az, hogy a piacgazdaságban az emberek az anyagi érdeküket érvényesítsék. Ugyanakkor az államnak a feladata a társadalom olyasfajta formálása, hogy részint állami eszközökkel, részint pedig szellemi eszközökkel világossá tegye, az a gazdagodás legitim, amelyik másnak is jó, a közösségnek is jó, nem csak annak, aki gazdagodik. A gyurcsányi felfogás az volt, hogy jó az, ami nekem jó. A mi felfogásunk az,

hogy nekem az jó, ha azon túlmenően, hogy nekem jó, valamilyen formában másnak is jó. Tehát ezért az államnak mindig figyelemmel kell lennie arra, hogy a közjót érvényre segítse. A keresztény tanítás nagyon fontos eleme, hogy a magántulajdon természetesen jogos, de a magántulajdon nem szentség. A magántulajdonnak mindig van valamilyen közösségi aspektusa. És ha ez a magántulajdon nyilvánvalóan ellentétes a közösség érdekeivel, akkor a közösségnek, megfelelő módon, de ezt a tulajdont joga van korlátozni.

– *Ön miniszterelnök-helyettes lesz az új kormányban, nemzetpolitikával foglalkozó miniszterelnök-helyettes. Ennek a legelső témája a kettős állampolgárság, amely most éppen elég nagy hullámokat ver...*

– Mindenekelőtt látni kell Szlovákia vonatkozásában legalább három dolgot. A kiindulópont az, hogy provokációnak nem ülünk fel sem tartalmilag, sem stílusbelileg. A másik az, hogy Szlovákiában választási kampány van. A szlovákiai kampányjelenségek a Magyarországon elképzelhető durvaságot lényegesen felülmúlják, tehát ilyen értelemben kell értékelni az ottani kijelentéseket. Mivel választások vannak, a helyes álláspont az, hogy ha lesz új szlovák kormány, majd azzal a kormánnyal beszélgetünk. De ne felejtjük el, hogy Szlovákiában mégiscsak hatályban vannak azok a Beneš-dekrétumok, amelyek kollektív jogfosztás alapján kirabolták a magyar és a német kisebbséget, egy részüket elüldözték, egy részüket meggyilkolták. Ez sem emberi jogi, sem magyar szempontból nem tehető zárójelbe.

Ott van Malina Hedvig koncepció s pere, a duna-szerdahelyi magyarellenes rendőrbrutalitás, ott van a köztársasági elnök kiutasítása, ami teljesen ellentétes minden európai normával. És azért látni kell azt, hogy Fico szocialista kormányában Ján Slota személyében a fasisztoid jellegű politika kormánytényezőként van jelen. A nyelvtörvényről is emlékezzünk meg, amely teljesen ellentétes minden emberi jogi szemponttal. A szlovák politikának része a magyarellenesség, függetlenül attól, hogy van-e nálunk állampolgársági törvény vagy nincs. Fontos leszögezni azt is, hogy én nem tartom veszélyesnek vagy sérelmesnek, ha mondjuk egy pilisi szlováknak szlovák állampolgársága, egy gyulai románoknak román állampolgársága van, vagy ha egy bátyai horvát felveszi a horvát állampolgárságot is. Azt mondom rá, hogy Isten éltesse! Teljesen természetesnek tartom, hogy mindenkinek annyi állampolgársága legyen, ahány valós identitása van. Ha ezt elismerjük a szlovákság vonatkozásában, a románság vonatkozásában, a horvátok, a szerbek és a többiek vonatkozásában, akkor, azt gondolom, elvárható, hogy a magyarság vonatkozásában más se vonja kétségbe az ehhez fűződő jogunkat.

Maga az állampolgársági törvény a magyar nép akaratából születik meg. Részint mert ez volt a programunkban és így választottak meg minket, részint 2004. december 5-én a népszavazáson a magyar emberek többsége erre szavazott. Tehát ezt erkölcsi kötelességünk meghozni. Törvényjavaslatunk lényege az, hogy egyedi kérelemre, gyorsított eljárással megtörténhet a honosítás abban az esetben, ha az illető a saját vagy felmenőinek magyar származását bizonyítani tudja vagy valószínűsíti és valamilyen szinten beszél magyarul. Amennyiben

ezek a szempontok fennállnak, akkor kérelmezheti a magyar állampolgárságát, amit gyorsított eljárással megkap. Nincs A vagy B kategóriájú állampolgár. Egy magyar nemzet van egy állampolgársággal.

A kétharmados, alkotmányozó többség

– A választás nagy győzelem a Kereszténydemokrata Néppártnak, amely hányattatott sorsot élt meg a háború, majd a rendszerváltozás után is. Mennyire érzi ezt történelmi elégtételnek: igazságot szolgáltatott-e a párt meghurcolt hajdani politikusainak?

– Épp a napokban gondoltam arra, hogy Barankovics István valóban egy Adenauerhez méltó felkészültségű államférfi volt, akinek, ha a nagyhatalmi politika másként alakul, és nem löknek minket a szovjet megszállásba, ott lenne a helye Adenauer, Schuman és De Gasperi mellett a sorban negyediként. Neki akkor ez nem adatott meg, hiszen az 1947-es választást hiába nyerte meg, a kék cédulás csalások következtében pártja nem lehetett kormánypárt. A legerősebb ellenzéki párt lett, és utána másfél év alatt emigrációba vagy börtönbe kényszerítették a Demokrata Néppárt képviselőit. Tehát az ő szerepük egy utóvédharcokra berendezkedő ellenzéki pártnak a szerepe volt.

1956-ban úgy tűnt, hogy megnyílik a lehetőség: az akkori KDNP Bibó Istvánt támogatta, de ez inkább csak egy gesztus lehetett, hiszen itt tényleges kormányzatról nem volt szó. 1990-ben az Antall-kormányban kísérlet történt ennek a megvalósítására, de mivel nem volt meg a centrális politika lehetősége, így a paktumkényszer áldozata lett a párt. Tisztességgel helytálltak akkori képviselőink, de a politikai szituációból kifolyólag nem volt meg az a lehetőség, ami valóban barankovicsi léptékű lehetett volna. És most, akárhogy is nézem, ezzel a centrális politikával, a Fidesz-KDNP szövetség elsőprő győzelmével megnyílik a lehetőség arra, hogy azt, amit Barankovics nem tehetett meg 1947-ben, most megvalósítsuk. Ezt a kereszténydemokrata küldetést nevezem én úgy, hogy politikai realizmus és prófétai jel.

*(Nagyítás, 2010. június 2.,
az interjút készítette: Brém-Nagy Ferenc)*

AHÁNY IDENTITÁS, ANNYI ÁLLAMPOLGÁRSÁG LEHESSEN

*„De ha marjátok és rágjátok,
vigyázzatok, nehogy felfaljátok egymást!”*

Szent Pál Galatáknak írt levele, 5, 15.

Nemzetpolitikai stratégiai célból rendkívül fontosnak tartom, hogy a Kárpát-medence országaiban legyenek etnikai magyar pártok, ugyanis ezek akadályozhatják meg az asszimilációt, ezek a legalkalmasabbak a magyarság érdekeinek képviselésére. Mivel náluk ez nem járulékos ügy, hanem lényegadó karakter. Természetesen a határon túli magyarságnak joga van arra, hogy ideológiai- vagy rétegérdekek alapján válasszon pártot, s ennek is lehet hozadéka, de szerintem ez a politizálás már az asszimiláció felé sodródás.

A nemzetpolitikai szempontokat sosem szabad az aktuálpolitika alá rendelni. Szlovákiában igenis él akkora lélekszámú magyarság, ráadásul érte őket az elmúlt években annyi sérelem, ami indokolja egy etnikai alapú magyar párt létét. (...)

Az erdélyi helyzet egyértelmű: súlyos következményekkel jár, ha az etnikai alapú magyar politika kiesik a bukaresti parlamentből. Amennyiben Romániában megszűnik a magyar parlamenti képviselő, az a veszély fenyeget, hogy a román pártok ideológiai alapokon „szívják fel” az erdélyi magyar

értelmiséget. A romániai pártok már régóta próbálkoznak ezzel a „csábítással”.

A magyar etnikai alapú politika csak minél szélesebb magyar összefogással tud bekerülni a bukaresti törvényhozásba.

Azt távolról sem állíthatjuk, hogy Erdélyben minden mennek a dolgok. A magyar politika támogatottsága egyre csökken. A negatív trend nem magyarítható pusztán az erdélyi magyarság csökkenésével, mert a szavazatvesztés mértéke ennél nagyobb. Ebben nyilván benne van a magyar szavazók kritikája az RMDSZ-ről, és a magyar szervezetek marakodása miatti kiábrándultság.

A sokszínű erdélyi magyar politikai élet összefogása változatlanul stratégiai cél – másként nem lehet stabilan átlépni a parlamenti küszöböt. Minden, ami az összefogás ellen irányul – akár az egyik, akár a másik oldalról –, az pont az etnikai alapú magyar politikai érdekképviselőt teszi kockára. A magyar kormány természetesen nem avatkozik bele a romániai magyar szerveződések belső ügyeibe. Azt viszont mindenkinek látnia kell: ha az etnikai alapú magyar érdekképviselő kiesik a bukaresti parlamentből, oda roppant nehéz lesz visszakerülni. S még erősebbé válik a kísértés, hogy az erdélyi magyar értelmiség ideológiai alapon beintegrálódjon a román pártokba.

A mostani romániai utam két legfontosabb aktuális témája a kettős állampolgárság és az erdélyi magyar oktatás szempontjából kulcsfontosságú tanügyi törvény* volt. Szeretnék arra emlékeztetni, hogy

* Végül is a magyar szempontból sorsdöntő fontosságú tanügyi törvényjavaslatot a román törvényhozás elfogadta és Băsescu államelnök aláírta.

a kettős állampolgárság ügyében nem állt össze a „kis antant”. A hét szomszédunk közül csak egyben, nevezetesen Szlovákiában tört ki hisztéria. *Ami az autonómiát illeti, mi az EU-ban már bevált területi és kulturális autonómia-formákat támogatjuk. (...)*

Naivítás lenne azt hinni, ha más tartalmú kettős állampolgársági törvényt hoztunk volna, akkor a szlovák politika, különösen a Fico-Slota-koalíció ne lendült volna frontális támadásba. Az a koalíció, amely egy sor kérdésben – a Beneš-dekrétumok, Malina Hedvig, a dunaszerdahelyi rendőri erőszak ügyében, a nyelvtörvénnyel vagy Sólyom László államfő beutazásának megakadályozásával – egyetemes emberi jogokat sértett meg.

Az Iveta Radicova vezette új szlovák kormánnyal nyitottak vagyunk a párbeszédre. Gesztusokra is. Mindezzel együtt *az egyetemes emberi jogokból eredő nemzeti érdekeinket nem tehetjük függővé egy másik ország politikájától.* A kettős állampolgársággal olyan törvényt hoztunk, ami természetes a szomszédok többségénél. Bukarestben éppen ezért üdvözöltem, hogy Romániában olyan kitűnő állampolgársági törvényt alkottak, amely megfelel nekünk is. Semmi veszélyt nem látok abban, ha egy pilisszenteskeresztli szlovák felveszi a szlovák állampolgárságot. Viszont ugyanúgy elvárom, hogy a szlovákok se tekintsek nemzetbiztonsági kockázatnak, ha valaki Dunaszerdahelyen magyar állampolgárságért folyamodik. Ebben liberális vagyok, mert azt vallom: mindenkinek annyi állampolgársága lehessen, ahány valós identitása van.

Még egyszer szeretném leszögezni: Magyarország nem fogadott el olyan törvényt, amely szembe menne az Európai Unió vagy a környező országok gyakorlatával. A Fico-Slota-koalíció viszont mondjuk a

botrányos nyelvtörvénnyel súlyosan megsértette az alapvető emberi jogokat. Milyen dolog az, hogy egy felvidéki magyar orvos nem beszélhet magyarul a magyar asszisztensével, vagy ha azt teszi, akkor ezért megbüntethetik? Vagy ha a szlovák állampolgárság elvesztésével fenyegetik azokat, akik felveszik a magyar állampolgárságot? Úgy látom, az új szlovák kormány számára is tarthatatlanok ezek a diszkriminációk. A jövőre nézve jó kiindulási alap lehet, ha az alapvető emberi jogok érvényesülését tekintjük mérvadónak.

*(Népszabadság, 2010. július 13.
Az interjút készítette: Móricz Simon)*

KELET LÁNDZSÁJA

*Magyarország legnagyobb baja, hogy
nem szereti eléggé önmagát*

(...)

– Az érdekérvényesítés új eszköze az egyre markánsabban körvonalazódó keleti nyitás politikája is?

– Látni kell a világpolitikai változást, a Pax Americanára épülő világrend, tetszik vagy sem, többpólusúvá kezd válni. Magyarország a nyugati, euroatlanti világhoz tartozik, ennek szempontjai meghatározóak és éppen saját jól felfogott európai érdekeink okán ezen euroatlanti világot ki kell nyitni Oroszország felé. Az ortodox hagyományokra épülő Oroszország nélkül ugyanis a keresztény európai civilizáció nem tudja megőrizni meghatározó szerepét. II. János Pál pápa azt mondta, Európa két tüdővel lélegzik: a nyugati és a keleti kereszténységgel. Visszatérve a világ többpólusúvá válására, ténykérdés, hogy az Egyesült Államok, az Európai Unió és Oroszország mellett ott van már Kína és India is. Magyarországnak nemzeti érdeke rugalmasan alkalmazkodni ehhez, ki kell építeni pozícióinkat Kínában. Ez ázsiai gyökereink miatt nekünk könnyebb, mint más európai népeknek. Itt a pillanat, amikor történelmi hagyományainkat aktuálisan kamatoztatni tudjuk.

– *Miként?*

– Kínaiul Magyarország egyik neve: kelet lánzsáhegye. Ottani partnereink számára fontos, hogy

van egy ország Európa közepén, melyik őrzi ázsiai gyökereit. Méginkább ez a helyzet egyébként Törökország vagy Kazahsztán vonatkozásában. Butaság lenne nem kiaknázni. Fontos leszögezni, hogy azért maradtunk meg itt a Kárpát-medencében, mert Szent István a nyugati kereszténységhez kötötte a magyarságot, de azt is látni kell, hogy nagy királyunk nem pusztán egy keresztény államot hozott létre, hanem a magyar keresztény államot szervezte meg! Az Apostoli Magyar Királyság nem volt senki hűbérese, vazallusa. Ez ma annyit jelent, hogy Magyarország a nyugati civilizáció szerves része, de őrzi sajátos keleti gyökereit. Akkor járunk el bölcsen, ha kihasználjuk mindezt érdekeink érvényesítésére, és jelen leszünk a világ minden hatalmi központjában. Amikor Szent István megalapította a magyar államot, egyik legfontosabb teendője volt, hogy zarándokházat hozott létre Rómában, Aachenben, Bizáncban és a Szentföldön, vagyis az akkori világ minden fontos helyén, világpolitikai csomópontján jelen volt a magyar államiság. Minden együttműködés jó, mely nemzeti érdekeinket szolgálja.

*(Demokrata, 2010. szeptember 15.,
az interjút Ágoston Balázs készítette)*

NEMZETPOLITIKA

*„A nemzetek jogait emberi
jogoknak kell tekintenünk
a közösség szintjén”
II. János Pál pápa*

*„A nemzet az emberiség
termőformája.”
Szabó Dezső*

Nemzetpolitikánk filozófiai fundamentuma: minden nemzet egyszeri és megismételhetetlen érték. Olyan értékgazdagság, amit csak ő adhat az egyetemes emberiségnek. Ebből pedig az következik, hogy minden nemzet – így a magyar nemzet – alapvető küldetése – önmaga és az egyetemes emberiség felé –, hogy saját magát megőrizze, saját értékeit kibontakoztassa és fölmutassa.

Ennek a küldetésnek eszköze az állam. Az *állam: a nemzet politikai-közjogi önkifejeződése*. Tehát a magyar állam értelme és célja nem abban merül ki, hogy kiállítsa a lakcímkártyát és megkátyúzza az utakat. A magyar állam értelme és célja, hogy a magyar emberek életminősége javuljon és a magyar nemzet fennmaradjon.

Ma – nem először a történelemben – a magyar nemzet léte veszélyeztetett. Az anyaországban a súlyos demográfiai helyzet miatt, a határon túli magyarságnál – ezen túlmenően – az elvándorlás és az asszimiláció miatt. Ehhez jön az anyaországban 2004.

december 5-e nemzetárulása, lelki Trianont jelentő nemzetfeladó politikája és országrontása. Határon túl a kényelmes, konfliktusmentes asszimiláció mocsara, némely esetben ötödik hadoszlopa, kiegészülve konkurens érdekek – akárhányszor titkosszolgálati – aknamunkájával. Fájó szívvel, de tiszta szemmel látnunk kell, hogy nem mind magyar, ami magyar nyelven van!

A magyar nemzet – történelmi okokból kifolyólag – egy háromlábú székhez hasonlítható. Egyik lába a magyarországi magyarság, másik lába a határon túli, Kárpát-medencei magyarság, harmadik lába az emigráció magyarsága. Ha bármelyik láb kiesik, vagy eltörik, a szék felborul.

Nyilvánvaló, hogy a magyar megmaradáshoz két dolog kell: az anyaországban: nemzeti politika, nemzeti evidencia, erős állam. A határon túl pedig: az asszimiláció megállítása és megfordítása. Ehhez a szokásos támogatásformák szükségesek, de nem elégségesek. Ehhez nagyon erős impulzus kell! Ez a nagyon erős impulzus: a magyar állampolgárság megadása, a nemzet közjogi újraegyesítése.

Mielőtt továbblépnénk, érdemes megfontolni, hogy Szent István óta a magyar nemzet nem csak kultúr nemzet volt – a magyar nyelv, kultúra és történelmi sorsközösség alapján –, hanem politikai nemzet, amelyet a közjog tartott össze. Gondoljunk a Szentkorona jelentőségére.

Ebben az összefüggésben állítom, hogy a szó teljes értelmében történelmi tett volt, hogy a kettős állampolgárság lehetőségét megteremtettük. Mindezt úgy, hogy Trianon óta először nem állt össze ellenünk a „kisantant”!

A magyar állam az egyetemes magyar nemzetért felelős, ezért a nemzet ügyeiben nem dönthet a

határon túliak nélkül. Ugyanakkor nem mondhat le arról, hogy a nemzet egészéhez vagy bármelyik nemzetrészhez közvetlenül küldjön üzenetet.

A határon túli magyar nemzetrészek tekintetében – az állampolgárság megadásán kívül – három sarkalatos pont van: az anyaországi intézményes támogatás (a határon túliakat támogató állami alap, diplomáciai és jogsegély, stb.); az autonómia-elkötelezettség (szórványban a kulturális autonómiák, a tömb magyarságnak területi autonómia) soha-fel-nem-adása; és az etnikai alapú magyar párt/szervezet. Metsző élességgel kell látnunk, hogy a kisebbségi létben a vegyes párt már csúszás az asszimilációba, az önfeladás előszobája, az asszimiláció kiolajozása. Mégpedig azért, mert ott a nemzeti lét pusztán egy járulékos jegy, nem pedig a lényegadó karakter.

Az emigráció, a nyugati magyarság esetében is fontos a magyar – és ezzel Európai Unió – állampolgárság megadása. Sok olyan család van, ahol a nagypapa megőrizte a magyar identitást, állampolgárságát, az apák nemzedéke nem foglalkozott vele, de az unokában felébredt a gyökerek keresése, a nemzethez kötődés vágya, és nem is tudta, hogy potenciálisan magyar állampolgár. Őket se engedjük elveszni a magyarságból. Akiket lehet, meg kell tartani a magyar nyelvben. De azokról sem mondhatunk le, akik a 3.-4.-5. generációban már nem beszélnek a nyelvünket, de kötődni akarnak a nemzethez.

Érdemes tanulni lengyel barátainktól. Például az amerikai emigráció sokadik nemzedékében már nem beszélnek lengyelül, de kőkemény lengyel tudatuk van, és mozgósíthatók a lengyel ügyért. Ezért ők az

emigráns szervezetekben két szekcióban vannak, lengyel és angol nyelvűben, így azokat sem vesztik el, akiktől reálisan nem várható, hogy az USA-ban jól megtanulnak lengyelül. Nekünk is ezt kell tennünk. Egyetlen magyarról sem mondunk le!

Martini bíboros kezdte úgy egy beszédét, hogy: I have a dream. Az én álmom az összmagyar regiszter. Így magyar szervezeti és perszonális értelemben is számon tarthatunk és elérhetünk minden magyart a nagyvilágban. Húsz éve ez még nehézkes lett volna postai úton, de ma interneten nem jelenthet problémát aktuális üzeneteket, híreket, kulturális értékeket küldeni és kapni. Nemzeti ügyeink érdekében hihetetlen erőt jelentene egy világméretű magyar mozgósítás lehetősége, és sokakban megerősítené a magyar identitást. Igen, megharcolunk minden magyarárt!

(Magyar Nemzet, 2010. szeptember 18.)

A nemzetpolitikáért felelős miniszter

EXPOZÉ A BETHLEN GÁBOR ALAPRÓL

2010. december 7.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a Bethlen Gábor Alapról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A törvényjavaslatot a T/1811. számon, a bizottsági ajánlásokat pedig a T/1811/3. és 4. számokon ismerhették meg képviselőtársaim.

Most az előterjesztői expozé következik. Megadom a szót Semjén Zsolt miniszter úrnak, miniszterelnök-helyettesnek, a napirendi pont előadójának, 25 perces időkeretben. Miniszterelnök-helyettes úr, ön é a szó, parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy előterjesztésemet Szalárdi János krónikájának néhány összefoglaló sorával indítsam.

„Bethlen Gábor fejedelem kincstári jószágaiban való majorkodásukra, gazdálkodásra jó gondviselőket állíttatván mindenütt a sóaknák, arany, ezüst, higany és rézbányáknak műveltetésekét, ottan jó helyben állíttatta, és azoknak műveltetésükre nagy költséggel azokhoz jól értő, tudós főmestereket hozatott vala. De mindenek felett az Isten tiszteletét minden tehetsége szerint nagy szorgalmatossággal igyekezte a hazában felállítani, schkolákat építtetni, azokban a deák széptudományokat taníttatni, a

belgiumi, angliai akadémiákban tudós ifjakat nagy költséggel szakadatlanul feljáratni és taníttatni, a hazát keresztyén tanítókkal, tudós professzorokkal megékíteni főgondja volt.”

Ugy gondolom, hogy ez a néhány sor kitűnően érzékelteti, miért is kívánja a kormány a külhoni magyarság sokrétű támogatására létrehozandó állami pénzalapot Bethlen Gáborról elnevezni. Olyan törvényjavaslat fekszik most önök előtt, amely négy fő szempont érvényesítésére tesz kísérletet: egységesség, átláthatóság, kiszámíthatóság, elszámoltathatóság, nem tévesztve szem elől a fő célt, a különféle körülmények között külhonban élő magyar közösségek szülőföldjén való boldogulásának és az anyaországgal való szoros kapcsolatának elősegítését.

(...)

Jövőre lesz tíz éve, hogy a Magyar Országgyűlés elfogadta a kedvezménytörvényt, és az eltelt időszak bebizonyította, hogy ennek támogatási rendszere révén sikerült szinten tartani a magyar nyelvű oktatási intézménybe jelentkezők számát, de sajnos aggasztó jelek is megfigyelhetők. Nem szeretnék elébe menni a dolgoknak, de fel kell készülnünk rá, hogy igen beszédes adatokat fogunk kapni a 2011-es népszámlálásokból a környező államokban, viszont az már most látszik, hogy a demográfiai hullámvölgy és az asszimilációs folyamatok – elsősorban a szórványvidéken – súlyosan befolyásolják a helyi magyar közösségek és intézmények életképességét.

Ezért is tartom fontos lépésnek, hogy újra ki fogjuk terjeszteni az oktatási, nevelési támogatást az óvodáskorúakra, valamint külön szórványstratégiát alko-

tunk. A szórványvidékeken pedig kiemelt hangsúlyt kapnak az egyházi fenntartású intézmények, iskolák, szórványkollégiumok, szociális jellegű intézetek, hiszen minden, magyarok által lakott település számára egyfajta utolsó mentsvár a templom és az iskola.

A külhoni nemzetrészeknél, egy másik nemzettel való együttélés során különösen is fontos, hogy az önazonosság, a kulturális és önkormányzati örendelkezés, valamint a nyelvhasználat szabadsága lehetőséget adjon az önszerveződés sajátos formáinak kialakítására, olyan intézményrendszerek építésére és fejlesztésére, amelyek a kisebbségi helyzetben is élhető szülőföldet teremtenek közösségeik számára. Ehhez is eszköz kíván lenni a Bethlen Gábor Alap.

A törvényjavaslat tárgyalása során az egyik parlamenti bizottsági meghallgatáson felmerült a kérdés, hogy miért ilyen gyorsan nyújtunk be egy ilyen horderejű javaslatot a parlamentnek. Én úgy látom, hogy mindabból, amit elmondtam, világossá válhatott, hogy a külhoni magyarság támogatása immár nem előkészítetlenül folyik, hiszen húsz év tapasztalataiból meríthetünk, másrészt pedig egyszerűen szeretnénk újra kiemelten kezelni a nemzetstratégiai ügyeket a határon túl is. Azzal pedig, ha csak 2011-ben nyújtanánk be ezt a törvényjavaslatot, elodáznánk annak a lehetőségét, hogy már a következő költségvetési évben a tényleges problémákra tudjuk összpontosítani a forrásokat. Az általam felsorolt számos, nemzetstratégiaileg kiemelt terület nem képes elviselni további egyévnyi kiszámíthatatlanságot, ezért is kérem a parlamentet, hogy tárgyalja meg a törvényjavaslatot, fogadja el, hogy új alapokon kezdhesük meg a munkát.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy Bethlen Gábor tábori instrukciójának szavaival zárjam előterjesztésemet, amely így hangzik: „Mert ha ugyanis a jó törvények által az országok nem oltalmaztatnának, ennek az megagzott világnak már régen el kellett volna vesznie.”

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(...)

ELNÖK: Megkérdézem Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, miniszterelnök-helyettes úr.

DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter: Nagyon szépen köszönöm. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt szeretném megköszönni a külügyi bizottságnak, az emberi jogi bizottságnak, a kulturális bizottságnak és az oktatási bizottságnak a szinte egyhangú támogatását, és szeretném jelezni, hogy természetesen a különböző pontosításokban partnerek vagyunk. Tehát javító meglátásokat örömmel fogadok, amint azt Pálffy István képviselő úr is jelezte, illetve Lukács Tamás az emberi jogi bizottság elnökeként szintén jelezte. Ezeket örömmel fogadjuk és várjuk.

Ha megengedik, néhány reflexiót tennék az elhangzottakra, elsősorban Szabó Vilmos (MSZP) képviselő úr által elmondottakra, aki legalább ötször elmondta azt a sajátos meglátását, hogy ez a törvény lényegében a Szülőföld Alap változatlan formában való betervezése. Na most, drága jó képviselő úr, ha ez valóban így lenne – nem így van egyébként, de ha

valóban így lenne –, akkor miről beszélt húsz percet? Hogyha ez az önök által megfogalmazott Szülőföld Alap szó szerinti átvétele, akkor ezt önnek lelkesen üdvözlőnie kellene, nem pedig opponálni.

A másik sajátos logikai érdekesség volt, amit mondott, hogy miért nem egyeztettünk a MÁÉRT-tel.* Ez azért vicces egy picit, mert önök szüntették meg a MÁÉRT-et. Mi visszaállítottuk a MÁÉRT-et, éppen azért, hogy egyeztessünk vele. Önök már csak azért sem tudtak egyeztetni vele, mert éppen megszüntették. Tehát mi pontosan azért állítottuk vissza a MÁÉRT-et, hogy a MÁÉRT észrevételei, meglátásai bekerüljenek ezekbe a döntésekbe. És itt szeretném jelezni, hogy pontosan a MÁÉRT-on elhangzottak szellemében fogantatott mindez, és a MÁÉRT szakbizottsága általi előkészítettség fogja jellemezni ezeket a döntéseket.

Arra a kérdésre, hogy miért ilyen gyorsan hoztuk az Országgyűlés elé: képviselő úr, ön pontosan tudja, hogy nincs vesztegetnivaló időnk. Pontosán tudja, hogy nagyon határozott és gyors lépéseket kell tennünk annak érdekében, hogy ne roggyanjanak meg bizonyos alapvető határon túli magyar intézmények. Ezért fontos, hogy a 2011-es költségvetés tekintetében már ez az új Bethlen Gábor Alap érvényesüljön.

A fővád, ha jól értettem, a centralizáció volt. Fogalmazhatunk így is, de éppen az a lényege az előterjesztésnek, hogy egy helyen, átlátható, áttekinthető és ellenőrizhető módon szülessenek a döntések. Mert az előző időszakban éppen azok a bizonyos –

* Magyar Állandó Értekezlet

hogy úgy mondjam – zavaros vízként jellemezhető párhuzamosságok voltak a jellemzők, amin keresztül csorgott ki a pénz. Ezért nagyon fontos, hogy éppen az ÁSZ által ellenőrizhető módon mi megteremtjük az átláthatóságot, az ellenőrizhetőséget és az elszámoltathatóságot.

Szávay (Jobbik) képviselő úrnak egy megjegyzésére szeretnék reflektálni; azt mondta, hogy az lenne a szerencsés, ha a magyar iskolába járó gyermekek támogatása közvetlenül a családokhoz jutna el. Magam is úgy gondolom egyébként, hogy ez lenne a hatékony. Ugye, ezt szlovák nyomásra a szocialista kormány változtatta meg. Elvileg tökéletesen egyetértek önnel. Azonban a helyzet az, hogy vannak külpolitikai realitások. Számunkra a legfontosabb az állampolgárság megadása és ennek zavartalan és zökkenőmentes biztosítása. Ez azt jelenti – ez most a személyes véleményem –, hogy nem terhelném a Szlovákiával való kapcsolatunkat most ezzel az egyébként jogos kérdéssel. Csak jelzem azt, hogy meg fogjuk találni a jogilag és külpolitikailag is járható utat e tekintetben.*

Amire még szeretnék reflektálni, az, hogy lényegében egybecsengett, amit részint Szávay István képviselő úr, Dorosz Dávid (LMP), illetve Mile Lajos (LMP) képviselő úr mondott, aminek az volt a gondolati lényege – azt hiszem, Mile Lajos képviselő úr ki is mondta –, hogy többpárti kuratórium lenne helyes, vagy egy másik megfogalmazás szerint úgy hangzott a vád, hogy a kormány a saját embereit ülteti döntési

*A 2011 tavaszán hozott döntéseknek megfelelően a támogatás közvetlenül a családokhoz jut el.

pozícióba. Hát kiket kellene döntési pozícióba ültetni, hogyha nem azokat az embereket, akikben a kormány bizalma megvan? Az ellenzéki pártok képviselőit kellene odaültetni? Ilyen alapon azt is mondhatnák, hogy delegálni akarnak képviselőket, mondjuk, a minisztériumokba.

A helyzet az, hogy azt teljesen természetesnek és helyesnek tartom – ezért is csináltuk így egyébként –, hogy a MÁÉRT-be meghívást kaptak az ellenzéki pártok. Mégpedig azért, hogy a nemzetpolitikai koncepciót az egyetemes magyarság együtt alakítsa ki: a határon belüli összes párt és a határon túli szervezetek, éljenek azok a Kárpát-medencében vagy bárhol a nyugati emigrációban. Tehát a nemzetpolitika kialakításában helyes, hogy minden politikai párt és erő részt vegyen. Azonban a parlamentáris demokráciának éppen az a lényege, hogy az ilyen típusú dolgokban, mint a Bethlen Gábor Alap, a kormányé a döntés és a kormányé a felelősség.

Mile Lajos képviselő úrnak arra az észrevételére szeretnék még reflexiót tenni, hogy a Bethlen Gábor név különböző alapítványok és egyesületek formájában foglalt. Ebben persze van igazság, de az érem másik oldala az, hogy ha a magyar történelem legnagyobb személyiségeinek a nevét nézem, nincs olyan név – Szent Istvántól Széchenyin át Pázmány Péterig –, akinek a neve valamilyen alap, valamilyen egyesület, valamilyen alapítvány tekintetében, hogy úgy mondjam, ne lenne foglalt. Ezért azt gondolom, hogy persze jogos észrevétel, amit mond, de vannak olyan dolgok, aminek nincs megoldása abban az értelemben, hogy nincs optimális megoldás. Mert csak úgy lehetne ezt akkor kikerülni, hogyha nem a nemzetünk egy mindenki által elismert, nagy formátumú személyiségéről neveztük volna el ezt az

alapot. Ezért azt gondolom, hogy kisebb probléma az, hogy hasonló nevű alapítvány már létezik, mintsem az, hogyha nem olyan személy nevét viselné ez az alap, aki általánosan elfogadott módon a magyar nemzet egészét és célkitűzéseit testesíti meg.

Befejezésül örömmel jelenthetem – mint az a mostani költségvetési számokból bárki által látható –, hogy a határon túli támogatások összege jelentősen nőtt, és szeretném jelezni, mint azt bevezetőmben elmondtam, hogy ha vannak racionális javaslatok, akkor arra természetesen nyitottak vagyunk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban.)*

ERKÖLCSI KÖTELESSÉGÜNK

Nagyon fontosnak tartom – mintegy egyházpolitikai küldetésemnek is tekintem –, hogy a második Orbán-kormány idején a katolikus egyház is arányosan megkapja azt az örökjádék-kiegészítést, amit az első Orbán-kormány idején protestáns testvéreink már megkaptak.*

(Új Ember, 2010. december 15.)

* A Magyar Köztársaság kormánya 2011. január 1-től évi 5,3 milliárd forint örökjádék-kiegészítést biztosított a Magyar Katolikus Egyháznak.

NÉPAKARAT ÉS TERMÉSZETJOG

– *A kormánypártok kétharmados többsége X alkalommal módosította az alkotmányt fél év alatt, ami igencsak szokatlan megállapodott demokráciákban. Hogy látja, biztosítottak-e a jogállami normák és a jobbiztonság ma Magyarországon?*

– Hát persze. Miért gondolja, hogy a mostani toldozott-foldozott alkotmány jobban garantálja a jogállamiságot, mint a nép által választott legitim többség? Személy szerint botránynak tartom, hogy a demokráciánk alapjait lefektető alkotmány 1949-es dátumozású. A Rákosi-korszak egyik legsötétebb évéről van szó, igaz, tartalmilag már átváriálták az egészet. De hogyan? A rendszerváltás paktuma szülte meg ezt az alkotmányt. Az Ellenzéki Kerekasztal legitimációja nem múlja felül a mostani parlament legitimációját. Mert a parlamentet ezzel a többséggel úgy választotta meg az ország, hogy alkotmányozó felhatalmazást kértünk és kaptunk a néptől. Ennél erősebb felhatalmazást nem lehet elképzelni, ráadásul ez az alkotmány a preambulumban önmagáról mondja ki, hogy ideiglenes, itt az idő tehát, hogy végre készítsünk egy újat.

– *Navracsics Tibor másfél hete egy interjúban helytelenítette, hogy „hetente egy-egy újabb hivatalt” tesz be a parlament az alkotmányba. Pár nappal később már ő is megszavazta az újabb alkotmánymódosítást. Miért kell ilyen gyakran módosítani az*

alaptörvényt, ha egyszer tavaszra kész lesz az új alkotmány?

– Ez egy logikus felvetés, és a megoldás az lesz, hogy az új alkotmány elfogadása után már nem lesz szükség több módosításra. Azért voltunk kénytelenek többször hozzáúlni az alkotmányhoz, mert a mostani nem volt alkalmas arra, hogy a nyilvánvaló népakarat érvényre jusson. A magyar nemzet szerint vérlázítóak voltak a hatalmas végkielégítések. Minden közvélemény-kutatás azt mutatta, hogy a népakarattal egybecsengett az a törvény, amely kivette a 98 százalékos különadót. Azonban az Alkotmánybíróság – amely elismerte, hogy a hatalmas végkielégítések a jó erkölcsbe ütköznek –, ám a mostani alkotmány passzusai nem tették lehetővé, hogy a népakarat érvényesüljön.

– *Mindenben a népakaratra hivatkoznak...*

– Mire lehetne vagy kellene még hivatkozni?

– *A hatalmi ágak kiegyensúlyozására figyelő jogállami demokráciában akadnak azért egyéb szempontok is. De hogy egy másik nézőpontból közelítsek: XVI. Benedek még pápává választása előtt a baloldali filozófussal, Jürgen Habermasszal folytatott vitájában utalt arra, hogy a népakaraton, sőt még a jogon felül is vannak bizonyos morális alapok, amiket tiszteletben kell tartani ahhoz, hogy a társadalom kohéziója megmaradjon.*

– Ez a mi álláspontunk, a kereszténydemokratáké: hogy az írott alkotmány, a pozitív jog felett létezik a természetjog, és mivel a természet rendje a teremtés

rendjét tükrözi, ezért ebben az összefüggésben ez a végső valóság. Viszont azok a kérdések, amikről az imént beszélgettünk inkább a kormányzás technikai részéhez tartoznak. A korábbi példánál maradva: erkölcsi szempontból és a népakaratot tekintve egyértelmű volt, hogy a végkielégítéseket meg kell adóztatni, azonban technikailag az Ab döntése után nem maradt más lehetőség, mint az alkotmány módosítása. Ez a kérdés viszont nem érinti azt a természetjogi valóságot, amely szerintünk felette áll minden tételes jognak. Ez azért kulcsfontosságú, mert ha elutasítjuk a természetjog létezését, akkor valóban nem marad más szempont, mint az, hogy eljárásjogilag a parlament szabályos törvényt hozott-e vagy sem.

Láttunk már olyat a történelemben, amikor egy párt demokratikus választásokat nyert, majd eljárásjogilag szabályosan úgy módosították a törvényeket, hogy azok nyilvánvalóan ellentétesek voltak a természet rendjével. A nürnbergi perben nagyon helyesen kimondták azt, hogy a természetjoggal ellentétes tételes jogra nem lehet hivatkozni. Hiszen máskülönben nem ítélték volna el a háborús bűnösöket, akik arra hivatkoztak, hogy ők nem szegték meg a törvényeket, hiszen a birodalmi törvények szerint jártak el. Ezért gondolják azt a kereszténydemokraták, hogy végső kérdésekben a parlament nem játszhat Istent. Ebből vezethető le például a magzatvédelemről vallott álláspontunk is. Miután az emberi élet szempontjából nincs se logikai, se filozófiai, se természettudományos különbség aközött, hogy a magzat egy, négy vagy nyolc hónapos, hogy a hasfalon belül vagy kívül van, ha a magzat pusztán a kora alapján halálra ítéltető – mert a parlament eljárásjogilag szabályosan így dön-

tött –, akkor logikailag ezen az alapon bármely emberi élet elpusztítható kora vagy egészségi állapota alapján.

– Az említett vitában Joseph Ratzinger azt mondta, a közügyek intézésében „nem az erősebb jogának, hanem a jog erejének kell érvényesülnie”. A parlament elé viszont úgy kerülnek a törvényjavaslatok, hogy azokról nincs társadalmi vita, kivételnek számít, ha az ellenzék módosítói közül befogadnak valamit, a két párt képviselői pedig rendszeresen lekiabálják az ellenzéki felszólalókat. Minden arra utal, hogy önök erőből politizálnak.

– Ez abból az előfeltevésből indul ki, hogy a mi oldalunkon lenne az erő, a másikon a jog.

– A játékszabályokat meghatározó tételes jog a hatályos törvényekben és az alkotmányban van, amit a Fidesz és a KDNP rohamtempóban ír át.

– Ez meg azt a burkolt állítást tartalmazza, hogy ez nem helyes, nem igazságos, nem jogszerű.

– Tény, hogy hatályos alkotmány szerint valóban megtehetik, a döntések jogszerűek: akinek kétharmada van, az átszabhatja a teljes rendszert. Csak nem méltányos.

– Nem azért tesszük meg, mert megtehetjük: pont erről beszéltem az imént, amikor a természetjog jelentőségére hívtam fel a figyelmet. Meggyőződésünk, hogy ezek a törvények az igazság irányába tett szükséges és helyes lépések. Ezért tesszük meg.

– *Nem kéne ennek az igazságnak valamivel szélesebb bázison alapulnia? Nem kellene figyelembe venni az egyharmad igazságait is?*

– *Miért feltételezi, hogy a frakciók létszámától függne az igazság, miért nem inkább az állampolgárok által leadott szavazatoktól?*

– *Az ellenzéki pártok mögött álló több mint kétmillió szavazó nem számít?*

– *Persze, hogy számít. A parlamenti játékszabályoknak és súlyuknak megfelelően.*

– *Az Alkotmánybíróságnak ön szerint honnan van a legitimitációja?*

– *A parlamenttől.*

– *Kizárólag? Itt már nem számít az eljárás- vagy akár a természetjog?*

– *Miért gondolja azt, hogy az Ab felkentebb a természetjog tekintetében, mint a parlament? A koncepció, amely alapján a jelenlegi Alkotmánybíróságot létrehozták, abból a feltételezésből indul ki, hogy a nép megőrülhet, és ha ez bekövetkezik, akkor legyen még egy fórum, ami ezt megpróbálja helyrebillenteni. Ez a német modell, mellyel szemben áll az angolszász, mert ők abból indulnak ki, hogy az örülettel szemben a legjobb védekezés a szabad választások garantálása, mert olyankor a nép ön-maga korábbi döntését korigálhatja. Teszem hozzá, az Alkotmánybíróság korábbi elnöke, Sólyom László*

által lefektetett elvek alapján az Ab sokszor nem az alkotmányt értelmezte, hanem a „láthatatlan alkotmányra” hivatkozva alkotmányozott. Mi alapján állítja egy jogász, akit a parlament odatett, hogy ő valamilyen prófétai karizmát kapott, amivel látja a „láthatatlan alkotmányt”, amit a többiek nem látnak? Ugyanakkor az Ab-t nem lehet a legitimitáció szempontjából szembe állítani a parlamenttel vagy a néppel. Mégiscsak a nép választja meg az Országgyűlést, a parlament meg az Ab-t. Ezért az Alkotmánybíróságnak az Országgyűlés által meghatározott jogkörben kell eljárnia. Így az imént emlegetett, az Ab jogköreit megváltoztató alkotmánymódosítás teljesen legitim, különösen alkotmányossági szempontból.

– *Honnan tudja, hogy a nép nem örült meg tavasszal?*

– Ilyen alapon honnan tudja, hogy az Alkotmánybíróság nem örült meg?

– *Bocsánat, innentől kezdve minden relatívvá válik, ami a politikai cinizmusnak nyit teret. Bármilyen kormányzati döntés és annak az ellenkezője is megmagyarázható azzal, hogy egyik vagy másik intézmény megörült, a nép nevében rendet kell rakni.*

– Ezért mondom azt, hogy én egyetlen végső valóságot ismerek el e tekintetben: ez a természet-jog. A természet rendje tükrözi a teremtés rendjét. De ez a transzcendens valóság nem fordítható le úgy, hogy ez az adott helyzetben az Alkotmánybíróság, amely abszolút módon a parlament és a nép felett

áll. Ugyanígy helytelen az a felfogás, amely abszolutizálja a rendszerváltás paktumát. Mert az egy per pillanatnyi – az akkori erőviszonyokat tükröző – pártpolitikai alku eredménye volt. Ide tartozik Sólyom László azon felfogása, hogy a köztársasági elnöknek ellensúlyt kell képeznie. Valójában a korábbi államfő, Göncz Árpád az volt, de csak practice és nem teoretice. Mert az akkori kormányfővel, az MDF-es Antall Józseffel úgy egyezett meg az ellenzéki SZDSZ, hogy ők adhatják a köztársasági elnököt. Ezt a rossz paktumlogikát görgettük magunk előtt egészen mostanáig. Ugyanígy az Alkotmánybíróságnak nem az a szerepe, hogy a kormánytöbbség ellensúlya legyen, erre ott van a politikai ellenzék.

– *Folyton a népakaratra hivatkozik. Miért olyan biztos abban, hogy a néptől az alkotmányozásra kaptak felhatalmazást?*

– Lényeges elem, hogy a Fidesz és a KDNP szövetségben indult a választásokon, nem koalíciót kötött. A koalíciókban ugyanis olyan pártok vesznek részt, melyek különböző társadalmi csoportoktól kapott felhatalmazást próbálják a kormányzás során érvényre juttatni. A kormány működését megalapozó megállapodást már a pártok elitjei kötik. Nálunk nem ez volt a helyzet, mi közösen álltunk ki a választók elé, és így kértük a felhatalmazást. Ebben különbözik a Fidesz-KDNP kétharmad az 1994-es MSZP–SZDSZ-es kétharmadtól. Ugyanakkor mi eleve megmondtuk a választásoknál, hogy mi alkotmányozni fogunk.

– *Mikor?*

– Százszor elmondtuk a kampány alatt. 1990 óta hangsúlyozzuk, hogy ez az alkotmány nem maradhat.

– *A KDNP-ről beszél? Mert én arra nem emlékszem, hogy a Fidesz ezt nyíltan felvállalta volna a kampányban.*

– Szerintem a Fidesz is ezt mondta.

– *Tud egy olyan konkrét esetet mondani, amikor fideszes politikus kijelentette, hogy egy új alkotmány megalkotásához kéri a szavazók támogatását?*

– Én azt tudom mondani, amit én mondtam. Számptalan alkalommal elmondtam az utóbbi években, hogy nem kezdődhet az 1949-es évszámmal az alkotmány, hogy a lengyel alkotmányhoz hasonlóan benne kell legyen az Istenre, az egységes magyar nemzetre, a Szent Koronára való hivatkozás. Az előző ciklusban Simicskó István képviselőtársammal együtt még egy alkotmánymódosítást is benyújtottam ennek érdekében a preambulum vonatkozásában. Egyébként az MSZP kampánya a legékesebb bizonyíték arra, hogy alkotmányozó felhatalmazást kaptunk. A szocialisták folyamatosan azt hangsúlyozták, hogy azért ne szavazzanak a választók a Fidesz–KDNP-re, hogy ne legyen kétharmados, vagyis alkotmányozó többségünk. Mégis lett.

– *Kicsavart érvelésnek tűnik. Jól értem, hogy az MSZP ellenkampányára építik a legitimitációjukat?*

– Az ténykérdés, hogy a kétharmados többség lehetővé teszi az alkotmányozást. A szocialisták kampánya már csak hab volt a tortán. Annak ellenére

kaptuk meg a minősített többséget, hogy a szocialisták rosszállóan jelezték, ezt alkotmányozásra lehet használni. Nemcsak mi, hanem az ellenzék is így határozta meg a második forduló tétjét.

– Hogyan képződik a nép igazsága? Mi garantálja, hogy a nép akarata letéteményese az igazságnak?

– Nem mindig és mindenütt, de van abban némi igazság, hogy a nép szava, Isten szava. Vox populi, vox Dei. A nép hangja mégiscsak kifejez valamifajta igazságot. Ha nagyon sok embernek egybehangzó a véleménye, a mögött van valami igazság. A választás végeredményben az ő életükről szól, tehát jogukban áll akár tévedni is. Ha a nép belátja, hogy tévedett, akkor majd változtat rajta a következő választáson. Ugyanakkor a népakaraton túl és a természetjogon innen nincs más valóság. Míg a természetjogot csak a kereszténydemokrata ihletettséggű gondolkodók fogadják el, a többinek nem marad más, mint a pozitív jog, de az nem származhat másból, mint a népakaratból.

– Az új alkotmánnyal egy új politikai rendszer kereteit teremtik majd meg. Közvetlenül utána nem írják ki új választást, hogy kiderüljön, a váltásról és a folytatásról mit gondol a nép?

– A nép úgy választott meg minket tavasszal, hogy alkotmányozó felhatalmazást adott és négy évre kaptuk a mandátumot.

– Ha menet közben az egyik játékos megváltoztatja a játékszabályokat, az lenne a legkorrektebb, ha újra kezdenék a játékot.

– Ez akkor lenne logikus felvetés, ha az előző választás előtt azt mondtuk volna, hogy az új alkotmány megalkotása után választásokat írunk ki.

– *Miket szeretne az új alkotmányban viszontlátni a programjából a KDNP?*

– Kezdjük azzal, hogy az alkotmánynak nemcsak az a feladata, hogy az ország működését, az emberi, állampolgári jogokat biztosítsa. Legalább ilyen fontos, hogy az alkotmányhoz érzelmileg is kötődjenek az emberek. Adjon identitást, ahogy azt az amerikai alaptörvény is megteszi. Ezért a KDNP-nek kulcsfontosságú az egységes magyar nemzetre való hivatkozás. A mostaniban az szerepel, hogy a magyar állam felelősséget „érez” a határon túli magyarokért. Ez szintén magán viseli azt a paktumszituációt, ami az 1989-1990-es évekre jellemző volt.

– *Vagy egy másik nemzetfelfogásból indult ki, mely szerint egy dolog a közügyekben való részvételt lehetővé tevő állampolgárság, és más lapra tartozik a kulturálisan, nyelvileg egységes nemzet.*

– A nemzet és az állampolgárság nem esik feltétlenül egybe, de az a helyes, ha a kettőt közelítjük egymáshoz. Hiszen lehet a magyar nemzetnek olyan tagja, aki nem magyar állampolgár, sőt, lehet olyan magyar állampolgár, aki nem tekinti magát a magyar nemzet részének. Viszont az a mondat, hogy a magyar állam felelősséget érez a határon túli magyarokért nem elégséges. Deklarálni kell, hogy egyetlen magyar nemzet létezik, és mivel a magyar állam mégis csak a magyar nemzet állama, tehát nemcsak érez, hanem felelősséggel tartozik.

– *Akik nem lelkesednek a Szent Koronáért vagy nem hisznek Istenben, azok hogyan és miért kötődnek majd érzelmileg az új alkotmányhoz?*

– Ezért fogalmazzuk meg úgy, hogy abba mindenki beletartozzék. Ezért vettem fel, hogy az „Isten, áldd meg a magyart!”-mondattal kezdődjön az alaptörvény szövege. A Himnuszt mindannyian énekeljük, azok is elfogadják és magukénak érzik, akik nem hívő emberek. A Szent Korona tekintetében fontos hangsúlyozni, hogy nem akarunk évszázadokkal ezelőtti törvényeket beemelni az alkotmányba, csak rögzítenénk azt a tényt, hogy maga a Szent Korona megtestesíti és kifejezi a magyar nemzet történelmi sorközösségét. Nincs összefüggésben az államformával, a különféle alkotmányos konstrukciókkal, egy sajátos, identitást adó és kifejező történelmi hagyomány.

– *Biztos benne, hogy a Szent Korona illetén felfogása annyira általános lenne és ilyen sokan lelkesednek érte?*

– El nem tudom képzelni, hogy ezt valaki direkt elutasítsa, legfeljebb azt mondhatja, hogy őt érzelmileg nem érinti meg. Történelmi ténykérdés, hogy tíz évszázadon keresztül a Szent Korona fejezte ki a magyar etnikumon túli nemzeti sorközösséget. Tehát többet jelent, mint a szorosán vett etnikai magyarság, hiszen a nemzetiségek is kötődnek a Szent Koronához.

– *A szlovákok vagy a románok lelkesednének a legfőbb magyar szimbólumért?*

– A magyarországi nemzetiségekre gondolok, akikre a magyar alkotmány vonatkozik. Egyébként a Szent Korona a közjogi nemzetet is jelképezi, ami Szent István óta mindig meghaladta az etnikai kereteket.

– *Jogtechnikailag mi következik abból, hogy az alkotmány kimondja a nemzet egységét?*

– Ez egy elvi deklaráció. De utalhat az állampolgárság megadására. Meggyőződésem, hogy mindenkinek annyi állampolgársága lehessen, ahány valós identitása van.

– *Megadják a választójogot is?*

– Semmilyen érv nincs amellett, hogy egy határon túli magyar állampolgárnak ne legyen választójoga.

– *Ez a jog már nem az egységes nemzetről szól, hanem a politikai közösségről.*

– Miért ne lehetne tagja a politikai közösségnek is? Miért kellene kirekeszteni?

– *Magyar–román kettős állampolgár vagyok, de soha nem szavaztam Romániában, amióta Magyarországon élek. Nem látom át annyira a romániai közügyeket, hogy felelős döntést hozhassak, ráadásul a döntésemnek rám nézve semmilyen következménye nem lenne, az ott élőkre viszont annál nagyobb.*

– Nem élt a szavazati jogával, ez az ön egyéni döntése volt, pedig Románia szintén megadta a sza-

vazati jogot a határain túl élő román állampolgároknak. Az én Bács-Kiskun megyei választókeretemben horvát lakosai a rokonságukon keresztül benne élnek nem csak a magyarországi, de a horvátországi politikai közösségekben is. Ráadásul, aki közülük úgy dönt, hogy él a horvát szavazójogával, az négyévente veszi a fáradságot és felutazik Budapestre, hogy a követségen voksolhasson. Eddig egyetlen érvet hallottam a külföldön élő magyarok választójoga ellen: aki nem itt fizet adót, az ne szavazhasson itt. Ez viszont azért tévedés, mert elég sok magyarországi magyar állampolgár él és dolgozik külföldön, de szerencsére még senkiben nem merült föl, hogy meg kellene vonni tőlük a választójogot. Sőt, ugyanezen logika mentén meg lehetne azoktól is vonni a választójogot, akik Magyarországon élnek, de valamilyen oknál fogva nem vesznek részt a közterhek viselésében. Ez nyilvánvalóan abszurditás lenne.

– Hogyan szavazhatnak majd? Lesz néhány külön nekik fenntartott mandátum a parlamentben?

– Ennél van jobb megoldás is. Miért jó, ha a határon túliaknak van szavazati joguk? Mert akkor komolyan kell őket venni, a pártoknak versengeniük kell a szavazatukért. A speciális, nekik fenntartott mandátum ebből a szempontból kissé súlytalan lenne. A románok például felosztották a világot, és a különféle kontinenseknek mandátumaik vannak, ami az adott régióban élő románok lélekszámához igazodik. Én úgy gondolom – hangsúlyozom, hogy ez a magánvéleményem, nem kormányálláspont –, az lenne a jó, ha a határon túli magyarok a magyar pártlistára szavazhatnának. Ugyanarra Budapesten, Esztergomban, Sepsiszentgyörgyön, Los Angelesben.

Egyéni választókerületben persze csak az szavazhat, akinek ott van lakcímkártyája, de nem látom okát, hogy a határon túliakat kizárjuk a listás szavazásból. Minderről persze a választójogi törvényben kell majd dönteni.

– *Ön a határon túli magyarokért felelős miniszterelnök-helyettesként mostanság gyakran megfordul közöttük. Mit gondol, a nagy többségük kire szavazna?*

– Nagy valószínűséggel a Fidesz–KDNP szövetségre. De ez nem érv a választójog megadása ellen. A szocialistákat senki és semmi nem akadályozza meg abban, hogy olyan gesztusokat tegyenek a határon túli magyaroknak, hogy rájuk szavazzanak. Először is nem kellett volna 2004. december 5-ét csinálni. Nem is értem, hogy Gyurcsány Ferenc miért nem állt – akár hatalomtechnikai szempontokat követve – a kettős állampolgárságot támogatók élére. Pedig akkor még szó sem volt választójogról. Ha megtette volna, soha többet nem lehetett volna azt mondani a baloldalra, hogy nemzetellenes. Ez volt talán a legnagyobb politikai baklövése, pontosabban bűne. Mindenesetre ezt a bűnt – annyira amennyire lehet – jóvá tettük tavasszal, megadva minden magyarnak az állampolgárság lehetőségét.

*(Hírszerző, 2010. december 27,
az interjút készítette: László Ferenc)*

A KOLOZSVÁRI MÁTYÁS- SZOBOR A MAGYAR MEGMARADÁS SZIMBÓLUMA

*Napirend előtti felszólalásra adott válasz –
2011. április 11.*

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes:
Köszönöm a szót, elnök úr. Igen tisztelt Képviselő Úr!
Valóban, ez az esemény, aminek tanúi és résztvevői
lehattunk, háromszoros szimbólumot jelent. Az első
szimbólum Mátyás királyunk személye, mint a ma-
gyar megmaradás és a magyar élni akarás szim-
bóluma, hiszen a Hunyadi-ház az Árpádok után az
első magyar dinasztia, a szívünk, lelkünk és gyö-
kereinkből való nemzeti királyság szimbóluma. És
évszázadokon keresztül mindig is úgy tekintett a
nemzet a nagy királyra, mint a magyar megmaradás
kifejeződésére.

És szimbolikus maga a szobor is, a szobor meg-
maradásának a története.

Határváltozások, Ceausescu- és post-Ceausescu-
diktatúrák és -figurák ármánykodása ellenére a szo-
bor megmaradt. És itt érzem kötelességemnek azt,
hogy ezért köszönetet mondjunk azoknak a ma-
gyaroknak és azoknak a román értelmiségieknek,
akik a rossz emlékű Funar polgármester idején oda-
álltak a szobor mellé, és személyes kockázatot is
vállalva kiálltak az egyetemes kultúra és a nemzeti
megbékélés mellett.

S valóban úgy van, ahogy képviselő úr említette, ez a szobor szimbóluma a magyar–román együttműködésnek. A két kormány 400-400 ezer eurós támogatást biztosított a szobor rekonstrukciójához, és nagyon fontosnak érzem elmondani azt, hogy az 1902-es állapot szerint történt meg a rekonstrukció. Tehát nincs körülötte román zászlóerdő, és nincs rajta a lorga-idézet. Ez a szobor úgy áll, ahogy alkotója megálmodta, úgy áll, ahogy a történelmi igazság azt megköveteli. S azt gondolom, ez az a pillanat, amikor fontos tudatosítani magunkban, a magyarságban és Magyarországnak azt, hogy az erdélyi magyarság boldogulása szorosan összefügg Románia sikerességével. Romániának és a románységnek pedig tudatosítania kell magában azt, hogy a magyarok nélkül nem lehet sikeres Románia. Ez a magyar-román együttműködés alapja.

S valóban úgy van, ahogy képviselő úr is említette, hogy elkötelezettek vagyunk amellett, hogy amennyiben Kolozsvár megpályázza, Magyarország teljes súlyával támogatja azt, hogy Kolozsvár lehessen Európa kulturális fővárosa.

Képviselő úr, ahogy ezen a gyönyörű ünnepségen személyesen találkoztunk, itt most a gondolataink találkoztak, én ezzel köszönöm önnek meg napirend előtti felszólalását, az ország Házának pedig a megtisztelő figyelmét.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-
rokban.)*

HOGY ÁLDOTT GYÜMÖLCSÖT TEREMJÜNK

– *üzenet a csíksomlyói búcsúból* –

– *Minden évben itt látom a hegyen, a pünkösdi zarándokok tömegében. Mióta jár a csíksomlyói búcsúba?*

– *Mindig is jártam. Édesanyám erdélyi, úgyhogy ezer szállal kötődöm Erdélyhez, a Székelyföldre és Csíksomlyóhoz. Emlékszem még azokra az időkre, amikor minden fa mögött volt egy egyenruhás rendőr és egy civil ruhás szekuritátés. Hála Istennek, azért ma már más időket élünk.*

– *Az ide érkezők sokasága számára sorsfordító élmény a csíksomlyói zarándoklat. Mit jelent az Ön életében ez az esemény?*

– *Mint katolikus számára a Szűzanya oltalmát és tiszteletét, ami számomra lelkiileg is meghatározó. Magyarként pedig Csíksomlyó számomra az összemzeti szentély, a magyar küldetés kézzel fogható helye, és a magyar megmaradás és élni akarás szimbóluma.*

– *Mit érez az egy akaratú, sok százezer hívő magyar jelenlétében?*

– Megrendültséget, évről évre mindig újra és újra megrendít a látvány és a tudat, hogy az egyetemes magyar nemzet van ma itt, minden magyarlakta területéről érkeznek zarándokcsoportok és ezáltal az egyetemes magyarság van jelen a Somlyó-nyeregben. De itt azért többről van szó, mint érzésről. Ami itt történik az faktum, tény, tanúságtétel. Egyfelől hűség a saját gyökereinkhez és történelmünkhöz, másfelől pedig – megkockáztatom a szót – demonstrációja annak, hogy *meg akarunk maradni és nem hagyjuk magunkat.*

És még jobban kellene tudatosítanunk azt, hogy sok százezer magyar itt nem pusztán úgy gyűl össze, mint egy profán eseményre, mint pl. egy focimeccsre, ami persze szintén lehet fontos összetartó erő, hanem sokkal többről van szó! Itt imádkozni gyűlnek össze az emberek. Az imádság erejét pedig mindannyian megtapasztalhatjuk. Ahogy azt Szent Josemaría Escrivá mondta: az imádság mindenható, még a tiéd is.

– *És amikor egyszerre mindenki megfogja a másik kezét?*

– A szó teljes értelmében testvériség. Ez a kézfogás inspirálta bennem annak idején a magyar regiszter gondolatát. Hiszen Csíksomlyón sok százezren vagyunk itt, meg tudjuk fogni fizikailag is egymás kezét, noha a magyarlakta területek legkülönbözőbb részeiről jöttünk. Kik a Felvidékről, kik Csángóföldről, kik Kárpátaljáról, kik a Délvidékről, kik Budapestről, kik Nyugatról. Fizikailag itt vagyunk és megfoghatjuk egymás kezét. De a magyarság történelmi okokból kifolyólag szétszórva él a világban és sok olyan nem-

zettársunk van, aki sok ezer kilométerre él tőlünk és nem lehet itt évről évre velünk. Ez inspirálta azt a gondolatot, hogy létrehozzuk a nemzeti regisztert, hiszen az interneten keresztül minden magyart el tudunk érni, bárhol éljen is a világban. Ez az internetes kézfogás, ami a nemzeti regiszter, lehetővé fogja tenni, hogy megerősítsük identitásukban minden magyar testvérünket, bárhol is él a világban, és lehetővé teszi azt is, hogy a magyar szolidaritás jegyében mozgósítsuk az egyetemes magyarságot, ha a magyar nemzet bármely részét sérelem, támadás vagy bántás éri.

– *Pedig senkit nem hívnak ide. Mindenki a saját szándékából jön el a búcsúba.*

– Valóban nem hívnak senkit az állami vagy az egyházi protokoll értelmében. Ugyanakkor a nagybetűvel írt hívás a legteljesebb, spirituális formában van meg. Hiszen végeredményben a Szentlélek hív ide minket, a Szűzanya hívására jövünk össze évről évre ide évszázadok óta. Valójában itt van az egyetemes magyarság – térben és időben –, és ez az a mély lelki közösség, amely megéri a magyar emberek szívét és lelkét, felekezeti határoktól függetlenül.

– *Mit jelent ez? Felfoghatjuk ezt népünk spontán hitvallásának?*

– Igen. Azt gondolom, hogy ez teológiai értelemben is megáll, hiszen ez a *sensus fidei*, a hitérzék, Isten népének hitérzéke. Spontán hitvallást említett. Egyfelől valóban spontán hitvallás, másfelől egy

nagyon is tudatos hitvallás, hiszen itt hitet teszünk, tanúságot teszünk a Szent István-i örökség mellett, a keresztény és magyar értékek vállalása mellett. Mivel Isten az égi haza mellett földi hazát is adott nekünk, ezért valamiképpen az égi hazához is hűtlen az, aki a földi haza sorskérdései elől dezertál. Ebben az értelemben a csíksomlyói pünkösdi búcsú sajátos magyar hitvallás is!

– *A Csíksomlyói Szűzanya évente egyszer biztosan összegyűjti gyermekeit. De elég lesz ez nemzetünk sorsfordításához?*

– Ez az évente egyszeri pünkösdi szentmise feltöltődés, vagyis egyfajta lelki akkumulátor, ami kihát az egész évre. Hiszem azt, hogy ennek a lelki akkumulátornak szerepe volt abban a csodában, hogy megkezdődhetett Magyarország szellemi és lelki és minden értelemben vett újjáépítése. Gondoljunk csak arra, hogy pár évvel ezelőtt még azzal a fájdalommal voltunk itt, amit 2004. december 5-e jelentett, egyfajta lelki Trianonként. Ma pedig már azzal a büszkeséggel lehetünk itt, hogy lehetővé tettük a magyar állampolgárságot minden magyarnak, bárhol éljen a világban, és ezáltal folytatva Szent István nagy művét, közjogi értelemben is újraegyesítettük a magyar nemzetet. Vannak köztünk, akik már letették a magyar állampolgársági esküt, és ott van a zsebükben a magyar útlevél. Vagy gondoljunk arra, hogy néhány héttel ezelőtt, Húsvétkor megalkottuk Magyarország új Alaptörvényét, ami egyértelműen hivatkozik a kereszténységre, a keresztény Európára, Szent Istvánra, a Szentkoronára, az egységes magyar nemzetre. És ami határon túli testvéreink tekinte-

tében nem csak azt mondja, mint a korábbi alkotmány, hogy Magyarország felelősséget érez irántuk, hanem deklarálja azt, hogy Magyarország felelősséget visel a határon túli nemzetrészekért. Mi ez, ha nem csoda?

*2004. december 5-én a székelyek fekete gyertyát
küldtek a régi Országgyűlésbe,
2010. május 26-án pedig fehér gyertyát
Semjén Zsoltnak és az új Országgyűlésnek*

– *Látja amott a réteket? Ott az erdő alatt. Már nem kaszálják, nem művelik. A mai fiatalok közül csak nagyon kevesen vállalják eleik hagyományos életmódját.*

– A magyar megmaradás attól függ, hogy harmóniába, egységbe tudjuk-e fogni hagyományaink megőrzését egyfelől, másfelől pedig azt, hogy a modernizáció élén álljunk. A magyar nemzetnek akkor van megmaradása, hogyha megőrizzük őseink hagyományát, tradícióit, és a kor élén tudunk járni. Gondoljunk arra, hogy a magyar Nobel-díjasok, magyar tudósok mennyi mindent adtak az egyetemes emberiség fejlődéséhez, és miután őrájuk büszkék lehetünk, ezáltal lényegileg járulnak hozzá a magyar megmaradáshoz. Tehát a mi feladatunk az, hogy egyfelől az idők élén járjunk, másfelől pedig megőrizzük megszentelt hagyományainkat, fel tudjuk ismerni az idők jelét és meg tudjuk őrizni tradícióinkat.

– *Amióta a fogyasztás elhatalmasodott a világon saját életterünk megőrzéséért már a globális folyamatokkal is szembe kell szegődnünk.*

– Ez valóban így van, sőt az EU soros elnökségként szembesülnünk kellett bizony mélyen keresztényellenes, sőt a természet rendje ellen irányuló törekvésekkel is. Azt gondolom, hogy nekünk keresztényeknek küldetésünk az, hogy ellene mondjunk a természet, következésképpen a teremtés rendje ellen irányuló devianciáknak, amelyek pl. a házasságot vagy a családot támadják.

– *„Az ember a hatalmát egyre jobban kiterjeszti a természetre és a dolgokra, de – úgy látszik – magán a*

hatalmon nem tud úrrá lenni. Uralma alá hajtotta a természetet, de ugyanakkor rablógazdálkodást űz a föld kincseivel, szennyezi a levegőt, a tengerek és folyók vizét...” prédikálta negyven esztendővel ezelőtt bérmaútján Márton Áron.

– A szentéletű püspök prófétai szavait bizonyítja mindaz, ami Verespatak kapcsán történt és történni fog, ha az emberi felelőtlenség ezt engedi. Nagyon fontos, hogy világosan lássuk, hogy a teremtésben mindennek megvan a természet rendje szerinti helye. És ennek megfelelő tisztelete és védelme. Isten mintegy kertet ránk bízta a világot, hogy gondozzuk azt. Ez persze nem jelentheti azt, hogy betonozzuk le a kertet, hogy ne kelljen bajlódni a fűnyírással és a fák metszésével. De nem jelentheti azt sem, hogy ne gyomláljuk ki a gyomnövényeket, vagy nem metszünk meg a túlburjánzott fát, hiszen akkor nem fog gyümölcsöt teremni. Mert ha nem műveljük a kertet, akkor egy dzsumbuj lesz a virágoskertből. A keresztény embernek tudnia kell azt, hogy Istennek tartozik számadással a kertért, tehát nincs kényekedvére hagyva. Másfelől viszont a Bibliai hagyomány épp ebben is különbözik a keleti vallásoktól-filozófiáktól, hogy a természeti világ nem valamiféle szent tehén, amihez nem lehet nyúlni. A mi feladatunk az, hogy a teremtés rendje szerint, a ránk bízott világot ésszerűen használjuk és bölcsen gondozzuk, mint egy kertet Isten dicsőségére és az ember javára.

– *Itt állt Márton Áron is, ahol most állunk. Szent ember volt, próféta. Gondolatai és intelmei aktuálisabbak, mint valaha. Miként lehet üzeneteit a mai ifjúsághoz eljuttatni?*

– Életének és tanításának megismertetésével. Mert ma talán nagyobb szükség van a szentekre és konkrét életpéldájukra, mint valaha. Az a Márton Áron, aki a nácizmus idején kiállt az akkor üldözöttek mellett, neki volt erkölcsi alapja, hogy a kommunizmus idején is kiálljon a kommunisták által üldözöttek mellett. Az ő történelmi szerepe útjelző a mindenkori magyarság számára. Szívből remélem, hogy boldoggá avatása minél előbb megtörténik, s ezáltal a szentéletű nagy püspök életpéldájára irányul a figyelem.

Érdemes megfontolnunk Weöres Sándornak egy mondatát, aki azt mondta, hogy milyen érdekes, hogy birodalmak, amelyeket szinte korlátlan pénz, fegyver és propagandagépezet támogat, szinte soha nem élnek túl egy-két emberöltőt. A szerzetesrendek pedig örökek, pedig csak egy-két imádkozó koldus alapította őket. Ha megnézzük Márton Áron helyzetét a Szovjet világbirodalommal szemben vagy a náci Harmadik Birodalommal szemben, vagy a Ceausescu rendszerrel szemben, a szekuritátéval szemben ugyan milyen erőt jelentett? Mégis az élet-szentség legyőzte a hatalmi logikát. Hiszen hol van ma Hitler, hol van Sztálin, és hol van Ceausescu? És hol vannak ezek a rendszerek? A történelem szemétdombján, saját kiszolgálóiktól is megtagadva. Márton Áront pedig reményeink szerint rövidesen oltárainkon tisztelhetjük.

– Lám ott, a Szék útja kanyarulatában van az egykori somlyói gimnázium és tanítóképezde épülete, ahol Márton Áron is kezdte tanulmányait. Most Böjte Csaba ferences atya védenicei közül él ott százötven gyermek. Az ő sorsuk biztos kezekben van...

– Ők valóban köztünk élő prófétai jelek. Boldog vagyok, hogy Bőjte atya védenői is megkaphatják a magyar állampolgárságot s így ők is nemzetársainkból polgártársaink lehetnek. S ezzel szerepet és lehetőséget kapnak a magyar történelem formálására.

– *Üljünk le ide a Szent Antal kápolna elé. Olyan jó lenézni innen a csíki medencére és látni a Hargita büszke ormait. Tudja hányan ültek már itt hívő lélekkel és telve népünk iránti szeretettel?*

– Nagyon-nagyon sokan, de azt hiszem, hogy léleekben minden magyar itt ül ugyanúgy, ahogy mindnyájan ott vagyunk léleekben a Munkácsi vár Turul-szobránál, a pozsonyi koronázási templomban, vagy Szabadka főterén. Még akkor is, hogyha fizikailag még talán nem is jártak ott. Mert részei és örökösei az egyetemes magyarságnak, az egyetemes magyarságban pedig mindezek az értékek benne vannak. Tehát mindezek mindnyájunk közös örökségei.

– *Megkondult a kegytemplom harangja. A ferences testvérek hívnak imára. Ők biztosítják a kapcsolatot ezen a vidéken a múlt, a jelen és az eljövendő között immár félezer éve.*

– Én is a ferencesekhez kötődöm, hiszen születésem óta az ő országúti templomukba járok, első hitoktatóm is Faddy Ottmár ferences atya volt. Ő tanított meg engem arra, hogy a harangszó az nem pusztán a déli ebédet jelenti, a húslevest és a rántott húst, hanem azt a magyar küldetést, ami Nándor-

fehérvárnál a kereszténység pajzsa volt és azt, hogy a déli harangszó három dologra emlékeztet minket: Isten dicsőségére, a magyarság küldetésére, Hunyadi és Kapisztrán Szent János emlékezetére.

– *Ereszkedjünk le a borvízkúthoz. A gyergyószárhegyi keresztalja mindig ott fejezi be gyalogos zárándoklatát. A menetük ritmusát adó csengettyűk kelyhéből isszák a somlyói borvíz éltető nedvét. Kortyoljunk egyet mi is. Bízva abban, hogy jövőre ugyanitt beszélgethünk a lelkünk és a világ állapotáról.*

– Adja Isten! Végső soron miért jövünk ide, Csíksomlyóra évről évre? A Szűzanya áldásáért. Miért kérjük az áldását? Azért, hogy az életünk ne legyen gyümölcstelen, hogy teljesítsük a küldetésünket. És mi a küldetésünk, amihez a Csíksomlyói Szűzanya áldását kérjük? Az, hogy áldott gyümölcsöt teremjünk! Mindenki azon a helyen, ahová a Gondviselés állította. A lényeg az, hogy állapotbeli kötelességünket, munkánkat tudatosan jól végezve, annak mintegy természetfölötti távlatot adjunk. Mert mindnyájan – kivétel nélkül – arra kaptunk meghívást, hogy megszenteljük a munkánkat és – ebben az értelemben – szentek legyünk!

*(Csíksomlyó Magazin, 2011. Pünkösdjén,
az interjút Gulyás László készítette)*

KERESZTÉNYDEMOKRATÁK: SZÍVÜNK SZERINTI ALKOTMÁNY

– A kiszivárgott hírek szerint a viharos siófoki Fidesz-KDNP együttes frakcióülésen azt mondta, hogy soha nem bocsájtanak meg maguknak, ha most, amikor kétharmaduk van, nem szívük szerinti alkotmányt hoznának.

– Ilyen alaptörvényt alkottunk. Minden benne van: a kereszténység hangsúlyos elismerése – így a keresztény Európa kifejezés is –, Szent István, Szentkorona, a történelmi alkotmány értékei, az egységes magyar nemzet és az, hogy Magyarország nem pusztán felelősséget érez a határon túli magyarokért – mint ahogy a régi szövegben volt –, hanem felelősséget visel értük.

– És az is úgy lett, amint egy éve nyilatkozta, hogy Isten nevével fog kezdődni, úgy, hogy: Isten, áldd meg a magyart!

– Ép ésszel nehéz ezt támadni, világnézeti beállítottságtól függetlenül.

– Azon viszont már késhegyig menő vita volt – még a szövetségesükkel is –, hogy a magzat védelme bekerüljön. Ön még azt is mondta a képviselőknek, hogy ez mindegyüknek személy szerint üdvösségébe vágó döntés. Igaz, hogy egy pont vagy vessző miatt feszítette a húrt ennyire?

– Ez a pont vagy vessző élet-halál kérdés. Persze már az komoly eredmény, hogy bent van a szövegben, hogy a magzat életét fogantatásától kezdve védelem illeti meg. Azonban, ha az embernek az élethez való jogát kimondó rész, és a magzati élet védelmét kimondó rész között pont van, akkor van az emberi élet, és van a magzati élet – mint két külön valóság. Ha a kettő között vessző van, akkor az emberi élet egy része a magzati élet. Ezért ez nem egy jelentéktelen stilisztikai, hanem szó szerint élet-halál kérdés. Ezért itt szükséges egyfajta szent hajthatatlanság. Személy szerint is sokat jelentett nekem, amikor a nuncius úr az Apostoli Szentszék nevében kinyilvánította – teológiai értelemben is vett – elismerését.

– *A balliberális cikkek és európai uniós jogvédők szerint viszont sima kereszténydemokrata erőszakosság volt, hogy a házasság vonatkozásában beírták az alkotmányba, hogy a házasság csak és kizárólag egy férfi és egy nő között lehetséges, tehát – sokak szerint diszkriminatív módon – lehetetlenné tették a melegek házasságkötését.*

– Kulcsfontosságú, hogy metsző élességgel lássuk és láttassuk: *amint diszkriminatív azonos dolgokat különbözőképpen kezelni, ugyanúgy diszkriminatív különböző dolgokat azonos módon kezelni.* A természet rendje szerint sem tehető egyenlőséggel a házasság megszentelt intézménye és mindenféle deviancia közé, már csak azért sem, mert ha feladjuk az egy férfi egy nőt, akkor hol van ennek határa? Ha például két férfi házasodhat, akkor három miért nem? Vagy akkor milyen alapon tiltják a bigámiát? Az állam nem azért támogatja szimbolikus és anyagi

módon a házasságot, hogy az állampolgárok szexuális önmegvalósítását finanszírozza, hanem azért, mert a gyermekek születése és felnevelése által ez biztosítja a nemzet fennmaradását és az idősebb generációk eltartását. Persze lehet erőszakossággal vádolni, de valójában Szent Escrivá megfogalmazása a pontos: a népek életében két döntő fontosságú pont van: a házasságról szóló törvények és az oktatásról szóló törvények, és ezen a ponton Isten fiainak határozottaknak kell lenni.

– *A szívük szerinti alkotmányon kívül mik voltak a legfontosabb programok, amiket a KDNP megvalósított a második Orbán-kormányban?*

– A családtámogatás az adórendszerben, aminek a lényege, hogy az állam nem vonhatja el a családtól azt, ami a gyerekek felneveléséhez szükséges, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy például három gyerek után százezer forint marad a családnál. És ami nekem a legfontosabb: az állampolgárság megadása határon túli véreinknek, ami a magyarság közjogi újraegyesítése. És ősszel meglesz a szavazati jog is!

– *Támadja is ezért a balliberális média...*

– Erre pedig azt mondta Josemaría Escrivá: ha nincsenek nehézségek, foglalatosságainknak nincs emberi vonzereje... de természetfeletti sem. Amikor beversz egy szöveget a falba, és nem talál ellenállást, mit akaszthatsz utána arra a szögre?

*(Gondola, 2011. június 14.,
az interjút készítette Kárpáti Katalin)*

A SZÁZEZREDIK HONOSÍTÁSI KÉRELEM

*Napirend előtti felszólalásra adott válasz
a Parlamentben – 2011. június 27.*

DR. KÖVÉR LÁSZLÓ (elnök): Tisztelt Országgyűlés! Most a további napirend előtti felszólalások következnek. Elsőként Potápi Árpád úrnak, a Fidesz képviselőjének adom meg a szót, aki „Jól halad az egyszerűsített honosítási eljárás a külhoni magyarok körében” címmel fog szólni. Parancsoljon, képviselő úr!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Miniszterelnök-helyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 1920 után a Kárpát-medencei magyarság egyharmada került az utódállamok fennhatósága alá, legtöbbjük elveszítette rokoni, baráti, ismerősi kapcsolatainak nagy részét. Gazdasági, politikai és kulturális értelemben is kiszolgáltatott helyzetbe kerültek, elveszítették az impériumváltással a magyar állampolgárságukat is, amelyet az 1938-45 közötti években csak egy részük kapott vissza. Évtizedeken keresztül beszélni sem volt ildomos a nemzetünk egyharmadát képező magyarságról. A kommunista hatalom elhallgattatta őket, látványosan lemondott róluk, semmit nem tett meg oktatási, kulturális és alapvető emberi jogaik érvényesítése

érdekében. Ezért is volt rendkívül bátor, egyben őszinte Antall József miniszterelnök 1990. június 2-i kijelentése: *„Törvényes értelemben, a magyar közjog alapján minden magyar állampolgárnak, ennek a 10 milliós országnak a kormányfőjeként lélekben, érzésben 15 millió magyar miniszterelnöke kívánok lenni.”*

A következő nemzetpolitikai mérföldkő az Orbán-kormány által benyújtott és a parlament által 2001. június 19-én elfogadott, a szomszédos államokban élő magyarokról szóló törvény, amely többek között a Szent Koronával díszített, számos kedvezményt magában foglaló magyarigazolványt biztosított a külföldi magyaroknak.

2003-ban indult el a vajdasági magyarság körében az a kezdeményezés, amelynek célja a kettős állampolgárság lehetőségének biztosítása volt a határon túli magyarok számára. Ez a kezdeményezés vezetett el a 2004. december 5-ei népszavazáshoz.

A szomorú eredménnyel záruló voksolást követően sokan gondoltuk úgy, hogy Magyarország nem lesz képes lemosni magáról azt a gyalázatot, amelyet a szocialista politikusok, Gyurcsány Ferencsel az élükön, követtek el a nemzet ellen. Sebeink gyógyítására a tavalyi kormányváltást követően adódott lehetőség. Élve a választópolgárok által nyújtott biztos támogatással, sor kerülhetett, kerülhet a nemzet közjogi értelemben vett egyesítésére. 2010. május 26-át követően Magyarország már nemcsak szavakkal, hanem tettekkel bizonyítja, hogy szívében viseli nemzetársai sorsát, felelősen gondoskodik róluk, legyenek itt a Kárpát-medencében, vagy a világ legtávolabbi szegleteiben.

Az első állampolgársági eskütelekre a 2011. március 15-ei hétvégén került sor. Legelsőként Mo-

hácson, március 12-én a horvátországi magyar vezetők tettek esküt, majd 15-én a budai Várban közel száz moldvai csángó, aztán Kolozsvárott, illetve Csíkszeredában és Szabadkán. Azóta bebizonyosodott, hogy az egyszerűsített honosítási eljárás sikertörténet.

Engedjék meg, hogy két külhoni magyar véleményét idézzem. „Szerintem egy magyar embernél az egyszerűen nem kérdés, hogy él-e a lehetőséggel vagy sem. Itt nem a határokról van szó: a legfontosabb dolog a nemzet egyesítése.” Nagy Sándor gazdálkodó, Kárpátalja.

A csángó magyar lancu Laura költő, a honosítás indítékát kérdezve csak annyit mond: „Mivel mi sosem voltunk magyar állampolgárok, számunkra ez tényleg olyan történelmi pillanat, melyre mindig is vágytunk. Időbe telik, míg teljes egészében felfogom az esemény súlyát.”

Kedves Képviselőtársaim! A nemzeti összetartozás bizottsága nevében is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a honosítási kérelmek feldolgozásában és elbírálásában részt vesznek, a megnövekedett feladatokat legjobb tudásuknak megfelelően látják el.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiban, szórványos taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: A kormány nevében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr fog válaszolni, parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban történelmi tett volt, amikor 2010. május 26-án az újonnan megválasztott Országgyűlés, 97,7 százalékos többséggel, javaslatunkra megal-

kotta az egyszerűsített honosításról szóló törvényt, ami lehetővé teszi azt, hogy véreink, akik az elcsatolt területeken élnek, úgy lehessenek magyar állampolgárok, hogy ne kelljen elhagyni szülőföldjüket. Ezáltal megindítottuk a nemzet közjogi egyesítését.

Lemostuk 2004. december 5-e szügyenét, és hűségesek voltunk Szent István királyunk örökségéhez, hiszen Szent István óta a magyar nemzet nem kizárólag kultúrnemzet, amit a közös nyelv, a közös kultúra és a történelmi sorsközösség tart össze, hanem egyúttal közjogi nemzet is, és ez a közjogi abroncs volt az, ami évszázadokon keresztül, a történelem viharaiiban is megtartotta a nemzetet. És ez az, ami lehetővé teszi az asszimiláció megállítását és megfordítását.

Ezekkel a gondolatokkal jelentem az Országgyűlésnek, hogy elértük a százezredik állampolgársági kérelmezőt. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)* És itt van velünk a Házban Balog Virág László és kedves családja Délvidékről, ők a százezredikek. *(Nagy taps. – A vendégek felállva köszönik meg a tapsot.)* Az unokák most nem tudtak jönni, mert nem kapták meg Belgrádban időben az útlevelet, de miután nemzettársainkból polgártársaink is lesznek, rövidesen magyar útlevéllal ők is itt lehetnek köztünk. Isten hozta önöket! *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban, szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

Tehát jelentem az Országgyűlésnek, hogy zökkenőmentesen zajlik a honosítás, amihez hatalmas szervezés, képzés, infrastrukturális és informatikai fejlesztés kellett. Ez a százezer kérelem benyújtása azt jelenti, hogy napi 800 kérelmet bírálunk el, és ehhez jön még 43 ezer névváltoztatási kérelem, hiszen természetesnek tekintettük azt, hogy ezeken

az okmányokon magyar nével, magyar helység-nével és magyar helyesírás szerint történjen a bejegyzés. Ettől csak akkor van kivétel, hogyha az illető ragaszkodik ahhoz, hogy ne magyar nyelven történjen mindez, ne a magyar helyesírás szerint. Ez egyébként félmillió mellékletet jelent.

A számok nyelvén: 69 külképviseleten zajlik a honosítás Tallintól Bejrúton át Tokióig, 1135 polgármesteri hivatalban, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal 23 hivatalában, illetve a kormányablakok tekintetében 29 helyen. Tanulságosak a számok: külképviseleteken 41 százalék adta be, anyakönyvvezetőknél 39 százalék, a Bevándorlási és Állampolgári Hivatalban, illetve a kormányhivatalnál 20 százalék. Ez azért is van, hiszen a felvidékiek, érthető okokból, nem szívesen adnák be a nagykövetségen, illetőleg a konzulátuson, és ezért átjönnek Magyarországra, és itt adják be a kérelmüket. Itt szeretném őket biztosítani arról, hogy Magyarország se Szlovákiának, se más államnak állampolgársági információt nem ad ki.

Tehát 100 ezer honosítási kérelem feldolgozása folyamatos; 65 ezer esetben teljesen feldolgozott, beleértve nem kizárólag az államigazgatási, hanem a közbiztonsági és nemzetbiztonsági ellenőrzést is. A visszahonosítások tekintetében 90 százalék fölötti a feldolgozottság, 10 ezren már le is tették az állampolgársági esküt, és az újabb fejlesztéseinknek köszönhetően ez ugrásszerűen nőni fog a közeljövőben. Az útlevélkiadás is beindult.

Arra is fel szeretném hívni a figyelmet, hogy munkatársaink, egyetlen forintnyi állami pénz igénybevétele nélkül, létrehozták az alábbi honlapot: *allampolgarsag.gov.hu*, ahol minden űrlap megtalálható, és minden kérdésre választ kap az érdeklődő.

Külön köszönet illeti meg az államigazgatást, amelyik valóban felülmúlta önmagát, és heroikus munkát végez. Azt gondolom, méltó, hogy megemlítsük azokat az önkormányzatokat, ahol a legtöbb ügyet intézik: Létavértes, Debrecen, Biharke-resztes és Hódmezővásárhely.

Tisztelt Ház! A dolgok természetéből eredően számos olyan dolgot csinálunk itt a Házban, ami majd ki fog esni a nemzet emlékezetéből. De azt gondolom, hogy az a munka, amit a honosítás kapcsán végzünk a kormányhivatalokban, az önkormányzatokban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), a külképviseleteken és itt a Házban, meg fog maradni a nemzet emlékezetében – ez történelem!

Köszönöm. (*Taps a kormányzó pártok padsorai-ban.*)

TARTALOMJEGYZÉK

Bábel Balázs: ELŐSZÓ 5

I. ELLENZÉKBEN, ELLENSZÉLBEN

(A 2010-es parlamenti választások előtt)

Politica Christiana	9
Szent István-napi ünnepi beszéd	13
Ötlettelen ötletelés	19
A mostani pénzügyi válság a neoliberális gazdaságpolitika történelmi csődjének előjele	22
A magyar kereszténydemokrácia szentjei	25
Az tetszeleg a csődtől való megmentő szerepében, aki a fő felelőse a csődnek	33
A szlovákiai magyarellenes atrocitásokról	36
Absztrakciók helyett antropológiai fordulatra van szükség	38
A politikai prostitúció korszakát éljük	40
A családok csődvédelméről és a szociális bankról	50
A szocialisták bélyegként égették a homlokukra Gyurcsány Ferenc képmását	55
A népképviselőtről, 500 civil szervezet nyilatkozatáról és a destruktív bizalmatlansági indítványról	60

A Fidesz–KDNP-szövetség abszolút többséggel megnyerte az európai uniós választást	65
A szlovák nyelvtörvényt vissza kell vonatni!	68
800 éves a ferences rend	73
A hatalom nem cél, hanem eszköz	77

II. ROMELTAKARÍTÁS ÉS ÚJJÁÉPÍTÉS

(A 2010-es parlamenti választások után)

Politikai realizmus és prófétai jel	85
Merünk nagyok lenni	89
Hogy nemzetársaink polgártársaink lehessenek	99
Megjöttünk	111
Két pogány közt	112
Ahány identitás, annyi állampolgárság lehessen	127
Kelet Lándzsája	131
Nemzetpolitika	133
Expozé a Bethlen Gábor Alapról	138
Erkölcsei kötelességünk	146
Népakarát és természetjog	147
A kolozsvári Mátyás-szobor a magyar megmaradás szimbóluma	161
Hogy áldott gyümölcsöt teremjünk	163
Kereszténydemokraták: szívünk szerinti alkotmány	173
A százezredik honosítási kérelem	176

Kiadja a BARANKOVICS ALAPÍTVÁNY
Felelős kiadó: a kuratórium elnöke

Szerkesztés: **Jenik Péter**
Tördelés, korrektúra: **Agócs Sándor**
Nyomdai munka: Antológia Kiadó és Nyomda Kft
6065 Lakitelek, Felsőalpár 3.
Felelős vezető: Agócs Sándor ügyvezető igazgató

Készült Lakiteleken a 2011. évben

ISBN 978 963 88032 9 0